

BERXWEDAN

HER TİŞT JÎ BO ENÎYA RÎZGARÎYA NETEWA KURDISTAN

Sayı 36 / Temmuz 1987 / 2.50.-DM

Savaş Bütün Kürdistan'a Yayıldı

BU TOPRAKLARDA SÖMÜRGEÇİLERE VE UŞAKLARINA YER YOK

● Gerillalarımızın başarılı operasyonları sürüyor. Düşman ordusu savunmada. Düşmana kışlasında da aman verilmiyor. Dersim-Nazîmiye ve Siirt-Baykan'da gerilla birliklerimiz faşist komando taburlarına saldırdı. Çok sayıda ölü ve yaralı var.

Siirt, Şemdinli ve Fındık'ta gündüz operasyon yapan düşman askeri birliklerine pusı: 2 asker, 2 özel tim elemanı ve çok sayıda milis çete öldürüldü.

Sömürgeciler Halk Kurtuluş Ordumuz karşısında iflas eden ve dağılan faşist ordu yerine şimdi de "Özel Kolordu" örgütlemeye çalışıyor.

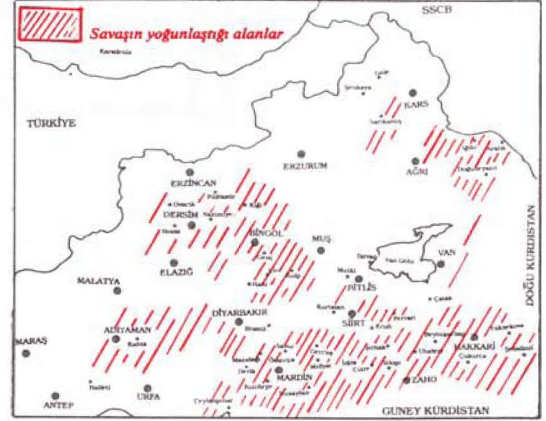
● Ömerli-Pınarcık, Midyat-Yuvalı, İdil-Peçenek, Şemdinli-Ormançık, Hani-Kirmeli, Kurtalan-Erguvan, Pülümür-Kayabal-Şampaşa ve Adıyaman-Ulaklı'da 100'ü aşkın çete cezalandırıldı. ARGK'nin, Kürdistan'da ihanetin kökünü kurutacağını anlayan çeteler sömürgecilerden aldıkları silahları geri veriyorlar.

● Savaş tüm şiddetle sürerken, Hakkari'den Adıyaman'a ve Kars'a kadar yüzlerce köyde toplantılar yapıldı. Çok sayıda savaşçının katılımıyla Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK hızla büyüyor.

● Düşmana milyarlarca ekonomik zarar: Gerilla, sömürgecilerin yeraltı ve yerüstü kaynaklarımızı talan etmesine artık izin vermiyor. Midyat, Nusaybin, İdil, Dersim, Kars, Ağrı, Kiğı ve Karakoçan'da onlarca dozer, treyler, greyder vb. makina yakılarak imha edildi. Midyat-Dargeçit'te bir odun deposu ateşe verildi.

● Devrimci-ulusal kurtuluşçu otoritenin hakim olduğu alanlarda muhtarlar istifa ediyor, sömürgeciler boşalan muhtarlıklarına aday bulamıyor.

Savaş haberleri
2, 3, 4 ve 5. sayfada

Ulusal Direniş Savaşımızın Dünya Basınındaki Yankıları

İçerisinde bulunduğumuz dönemde, siyasal, askeri ve kitlesel her alanda gelişerek geniş boyutlar kazanan ulusal direniş savaşımız; ülkemiz Kürdistan'ın çağla ve dünya ile her türlü bağlarını koparak adeta izole eden tecrit duvarlarını tamamen yıkarak parçalandı. Çünkü gelişmeler o kadar görkemliydi ki, bunu örtbas etmek, ilerici insanlığın dikkatinden kaçırarak faşist Türk devletinin

gücünü çok çok aşmaktaydı. Hatta ulusal bağımsızlık hareketimizin kazandığı güç ve prestij karşısında sömürgeci kan emicilerin egemenlik sistemleri çatırdamaya başladı. Bunun üzerine telaş ve panikle kapılan faşist rejim, artık Kürdistan'daki bağımsızlık savaşımını inkar etmek bir yana, emperyalist ağababalarından daha fazla yardım istemek amacıyla feryada

Devamı 11. sayfada

SÖMÜRGEÇİ BASINDA YENİLGİNİN İTİRAFLARI

Kürdistan'da gelişen savaş, kemalist-faşist rejimin çürümüşlüğü ve iflasını gün geçtikçe daha açık biçimde gözler önüne sermektedir. Silahlı direnişin boy verdiği 15 Ağustos 1984 tarihinden bu yana ipliği iyice pazara çıkan TC, bugün halkımızın dayattığı devrimci savaş gerçekliği karşısında büyük sarsıntılar geçirmekte ve bağrında onulmaz yaralar açılmaktadır. Faşist rejim çare çare diye kıvranıp durmakta fakat çare

resizlikten bir türlü de kurtulamamaktadır.

Özellikle '87 yaz atılımı sürecinde, sömürgeci ordu sürüleri ile "özel tim" ve milis çetelerin, ARGK'ye bağlı kurtuluş birliklerimizle her karşılaştığı yerde ağır yenilgiler alması, askeri alanda olduğu gibi siyasal alanda da faşist rejimin bunalımlarını çok daha derinleştirdi. Bunun pratikteki belirti ve sonuçları da ortaya çıkmakta gecikmedi.

Devamı 12. sayfada

Fransız Polisi Türk Faşizminin İsteklerini Yerine Getirmekten Vazgeçmelidir

Son aylarda Avrupa'nın bazı ülkelerinde ERNK taraftarı Kürdistanlı yurtsever kitlesine yönelik polis yıldıma ve baskılarına, Fransız polisinin anti-demokratik uygulamaları eklendi.

Haziran ayı içinde Fransız polisi, Paris'teki Kürdistan Yurtsever İşçiler Derneğini hiçbir yasal gerekçe yokken bastı. "Gizli belge" ve "silah bulundurma" iddialarının ardına gizlenen polis, eline geçen herşeyi, kapılar ve pencere-

ler de dahil yıkıp-döktü, Türk faşist polisini aratmayacak düzeyde saldırganlaşarak dernek yönetici ve üyelerine hakaretler etti, tutuklayıp dövmeye; bu yolla yıldırmaya, ulusal kurtuluşçu yurtsever çalışmalardan uzaklaştırmaya çalıştı. Tabii, Fransız polisi eli boş döndü. Birşeyler arama bahanesiydi. Amaç ortalığı dağıtmak ve yurtseverleri yıldırmaktı.

Fransız polisi bununla da kalmadı. Yurtseverlere sal-

dırlarını sürdürdü. Avrupa'daki Kürdistan yurtsever kitlesinin başlattığı "Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK) ile dayanışma gecelerinin ilki 11 Temmuz '87 tarihinde Paris'te yapıldı. Toplantı, Fransız yasalarına göre yasaldı. Ancak Fransız polisi, yine hiçbir gerekçe göstermerek, toplantının yapılmasına izin vermedi. Toplantı yapmamaları ve protestoda bulunamaları için yurt-

Devamı 8. sayfada

Avrupa'da Mücadelemize Yönelik Saldırıları Protesto Edildi

Yükselen Kürdistan Ulusal Kurtuluş savaşı '87 yılı içerisinde güçlü atılımlar sağlayarak gelişiyor. Daha büyük birliklerle, gerilla savaşı Kürdistan'ın başta Botan alanı olmak üzere Siirt, Mardin, Hakkari, Dersim, Bingöl, Adıyaman vb. tüm alanlarında yaygınlaştırılıyor. Halkımız üzerine sürdüğü milis çeteler, kontr-gerilla, özel vurucu komando timleri ve ordu gücünün zayıf düştüğünü ve Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusunun (ARGK) otorite ve hakimiyetinin arttığını gören ve yaşayan faşist Türk sömürgeciliği önemli siyasal tıkanıklıklar yaşamaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içine düştüğü çözümsüzlüklerden kurtulabilmek için halkımız üzerinde baskı, katliam, sürgün ve işkenceler uygularken; ülke içindeki bu uygulamalara paralel olarak dışta da kendi destekçisi durumunda olan ülkelere dayanarak halkımıza yönelik her türlü saldırılarına devam ediyor. Kürdistanlı

yurtseverler TC'nin ve emperyalist destekçilerinin tehdit, ajanlaştırma, caydırma, yıldıma vb. saldırılarına sessiz kalmayacaklarını ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ölümleri pahasına da olsa desteklemekten vazgeçmeyeceklerini, hiçbir saldırı ve komplonun kendilerini yıldıramayacağını Avrupa'nın birçok ülkesinde gerçekleştirdikleri protesto eylemleriyle ortaya koydular.

12 Haziran'da Kürdistanlı Yurtseverlerin Sesi Tüm Avrupa'da Yankılandı

Stuttgart: 12 Haziran 1987 Cuma günü Stuttgart'ta 35 kişilik ERNK taraftarı bir grup, Hollanda Başkonsolosluğunu işgal etti.

İki saatten fazla süren işgal
Devamı 6. sayfada

Lavrion Olayları Faşist Türk Devletinin Avrupa'da Başlattığı PKK Karşıtı Kampanyanın Bir Parçasıdır

Yazısı 9. sayfada

ULUSAL KONGREYE DOĞRU...

Cephe Birlikleri, Mücadele ve Örgütlenme Sorunları

YAZISI 14. SAYFADA

Savaş Bütün Kürdistan'a Yayıldı

Bu Topraklarda Sömürgecilere ve Uşaklarına Yer Yok

Büyük direniş hamlesi, bütün şiddeti ile sürüyor. ARGK gerillaları faşist sömürgecilere ve işbirlikçilerine darbe üstüne darbe indirmeye devam ediyorlar. Kürdistan halkının kutsal bağımsızlık savaşını her gün yeni mevziler kazanarak büyüyor. Yüzlerce Kürdistanlı, Kurtuluş Ordusunun saflarına akın ediyor. Sömürgeciler, kaçınılmaz olan sonlarına her gün biraz daha yaklaşıyorlar. Artık hiçbir şey, ARGK'nin kutsal bağımsızlık savaşına engel olacak bir güçte değildir.

ZAFER GERİLLA TAKTİĞİNİN

Kürdistan'da iki türlü savaş yürütülmektedir. Birincisi, ARGK'nin yürüttüğü gerilla savaşı; ikincisi ise, Türk sömürgeciliğinin özel savaşıdır. Her iki savaş biçimi de bugün kıyasıya bir çatışma içerisinde bulunmaktadır. TC, ARGK birliklerinin yürüttüğü gerilla savaşını engellemek için yoğun bir çaba sarfetmekte, ABD'nin daha önce Vietnam'da, şimdi ise Nikaragua, El Salvador vb. ülkelerde yürüttüğü karşı-gerilla faaliyeti olarak da adlandırılan özel savaşı uygulamakta, bunun için kontroları, ölüm mangaları, özel kolorduları vb. örgütlenmeleri geliştirmektedir. Bütün bunlar ise, bilindiği gibi ARGK birliklerinin savaşını engellemeye yöneliktir. Uzun bir süredir, TC bilinen bu hazırlığını yürütmekteydi. Hatta, karşı-gerilla birliklerini başta Almanya olmak üzere, çeşitli emperyalist ülkelerde eğitti. Büyük sansasyonlar yaratılarak oluşturulmaları hakkındaki bilgiler ve faaliyetleri kamuoyuna da duyurulan bu özel birlikler, çok geçmeden büyük bir fiyasko ile yenilgiye uğradılar. Halbuki bu birliklere, TC'nin bağladığı umutlar çok büyüktü. Hatta, bunlarla birlikte kesin bir çözüme gitmeyi bekliyordu. Ama her işgalcinin başına gelen, çok geçmeden bu özel birliklerin de başına geldi.

şına başvurmak zorundaydı. Çünkü; modern ve donatımı iyi olan bir orduya karşı, tek bir silahlı askeri bile olmayan bir halkın, haklı davasını savunmak ve yurdunu işgalciden kurtarmak için başka yol yoktur. PKK III. Kongresi'nde ARGK'nin kuruluş kararının alınması, işte bu gerçekliğin bir ürünüdür. Halkımız, ordulaşmak için gerilla savaşına başvuracaktır.

İşte, 1987 yılının başından itibaren Kürdistan'da yoğun bir şekilde yaşanan savaş, halkımızın ordulaşma talebinin büyük bir göstergesidir. Düşmanın bütün özel savaş taktiklerine karşı, gerilla savaşı ile karşı duran Kürdistan halkı, Haziran ve Temmuz aylarında yoğunlaştırdığı savaşı ile bütün özel savaş taktiklerini boşa çıkardı. Bu aynı zamanda gerilla savaşının zafer kazanan bir savaş olduğunun Kürdistan gerçekliğinde de kanıtlanmıştı. Bir kez daha bütün açıklığı ile ortaya konulmuştur ki, gerilla savaşı taktikleri ustaca uygulandığında karşıda hiçbir ordu duramaz. Büyüyen savaş ise gerilla taktiğinin zaferini kanıtlamaktadır. Nitekim, ulusal kurtuluş birliklerimizin yoğunlaştırdığı gerilla savaşı sonucu, Türk ordu efsanesi yerle bir edilirken, köy koruculuğu, karşı-gerilla birlikleri, özel timler gibi bütün özel

"KAHRAMAN MEHMETÇİK" BALONU PATLADI

Günümüze kadar, faşist Türk sömürgecileri orduları ile övünmekte, Türk ordusu karşısında hiçbir gücün duramayacağını söylemekte ve adeta bir efsane haline getirdiği "kahraman mehmetçik" tanımını her şeyin üstesinden gelebileceğine kendisini tümünden inandırmaktaydılar. Fakat, günümüzde, bir balon gibi şişirilen bütün bu iddialar, halkımızın kahraman ordusu ARGK karşısında tutunamamakta ve büyük bir fiyasko ile sönmektedir. Son günlerde yaşanan gelişmeler ve ulusal kurtuluş savaşının bütün Kürdistan'ı kapsayarak yaygınlaşması karşısında, artık sömürgecilerin kendileri bile ordularıyla, özel timleriyle ve köy korucularıyla, ARGK gerillaları ile başedemeyeceklerini ağıtından ilan etmeye başladılar. Yoğun olarak, yürütülen savaşı ortaya çıkardığı gelişmeler, faşist Türk sömürgecilerini yeni arayışlar içerisine girmek zorunda bırakmıştır.

Şimdiye kadar, yapılan propagandalarda "3.5 eşkiyanın hakkından Türk ordusu gelecektir" biçiminde açıklamalarla çokkışkırtıcı gizlemeye çalışan faşist sömürgeciler, artık bugün yeni çareler bulunmazsa her şeyin kaybedileceğinden bahsetmektedirler. Pınarcık, Midyat, İdil, Pülümür, Aralık, İğdir, Baykan, Nazimiye ve diğer birçok alanda yoğunlaşan gerilla eylemliliği karşısında, büyük bir telaşa adeta yangından mal kaçırırca bütün sömürgeci basın ve çeşitli yetkililer en kısa sürede bir çare bulunmasını istemektedirler. "Bugün çare bulunmazsa, yarının geç olacağını" söyleyen bütün bu uşak çevreler, hükümetin yaptığı bütün açıklamaların ise, artık kimseyi tatmin etmediğini belirtmeye başladılar. Tehlikenin ciddi ve ne "mehmetçik" in, ne özel timin ve ne de köy korucularının bununla başedebilecek güçte olmadığını ağıtından söyleyen bu çevreler, savaşın önüne geçememe, "Misak-ı Milli"nin sonu olarak görmektedirler.

Biz şimdiye kadar yaptığımız değerlendirmelerde,

Bugün hiçbir çevrenin inkar edemeyeceği gibi, Kürdistan'da bir savaş yaşanmaktadır. ARGK birlikleri, sömürgeci-faşist güçlerle günlerce süren çatışmalar içerisine girmekte ve Türk ordusunun bütün özel savaş uygulamalarını boşa çıkarmaktadır. Türk devleti büyük bir panik içerisinde savaşın sonucunu değiştirmeye ve biraz daha ömrünü uzatmaya çalışmaktadır. Elinde var olan bütün gücünü savaşa süren ve özel savaşın her türlü biçimini uygulayan sömürgeciler, yine

de çokkışkırtıcı önüne geçememektedirler. Faşist sömürgeciliğin, birer balon gibi şişirdiği bütün özel savaş uygulamaları, ARGK'nin usta savaş taktikleri ile birer birer patlatılmaktadır. Emperyalizmi yardımına çağırarak, faşist Türk sömürgecileri artık yenilgilerini de açık olarak kabul etmektedirler. Kaçınılmaz sonlarına yaklaştıkça ve halkımız sömürgecilerden daha fazla hesap sormak için ARGK saflarına ağıtında, korku ve panikleri katbekat artmaktadır.

met'in at oynatabileceği alan değil bu."

Bu birkaç örnek bile, Türk ordusu ve "kahraman mehmetçik" efsanesinin tükenişinin ve artık hiçbir şekilde halkımızın kutsal bağımsızlık savaşını karşısında tutunamayacağını açık bir şekilde göstermektedir. Nitekim, faşist sömürgeciler de en sonunda kendi yenilgilerini kabul etmektedirler. Ömerli, Midyat, Nusaybin, İdil, Cizre, Eruh, Şırnak ve Uludere alanında sayısı yüzüne varan bir ordu gücü, özel komando birliklerimiz karşısında kayıp vermektedir. Pınarcık eylemi ve ardından gelişen bir dizi devrimci savaş operasyonları karşısında, Kayseri Özel Komando Tugayı başta olmak üzere 10 bin aşkın özel tim birliklerini ve daha birçok gücü takviye olarak savaş bölgesine göndermesine rağmen, hiçbir sonuç elde edemedi. Yoğun bir düşman gücünün altında operasyonlara katılmasına rağmen ARGK gerilla birliklerinin devrimci operasyonları hızını ve gücünü arttırmak devam etmektedir.

Türk sömürgecileri, adeta bir panik ve korku içerisinde "yeni çare" arayışlarını sürdürmektedirler. Mardin, Siirt, Hakkari ve Diyarbakır'da sıkıyönetimin kaldırılmasından sonra yerine nasıl bir işleyişin getirileceği tartışılmakta ve koordinatör bir valinin getirileceği söylenmektedir. Sıkıyönetimin kaldırılması adı altında "demokrasi" oyununu sürdüren faşist rejimin ise gerçekte Kürdistan'ın her alanında askeri birliklerle yönetimini sürdürdüğü bilinmektedir. Düşünülen yeni plan aslında iflas eden Türk ordusu yerine, esas olarak hangi güçlerle ulusal kurtuluş savaşımızın karşısına çıkacaklardır. Türk sömürgecileri, ellerinde tek çare olarak bugüne kadar uyguladıkları özel savaşı derinleştireceklerdir. Koordinatör vali de bu savaşın bizzat en üst düzeyde yürütülmesinden sorumlu olacaktır. Bu valinin başlangıçta 4 il'e bakanlığı söylenirken, şimdi bu sayının 7'ye çıkarıldığı söylenmektedir.

Artık, değil gerillayı imha etmek gerillanın karşısına çıkma gücünü bile kendilerinde görememektedirler.

Toprakları istilaya uğramış her halk gibi, Kürdistan halkı da kurtuluşun vazgeçilmez aracı olan gerilla sava-

savaş güçleri de ağır bir darbe almaktan ve tümünden fiyaskoya uğramaktan kendilerini kurtaramadılar. Aslında buradaki iflas eden sadece, faşist Türk sömürgecilerinin ordusu değil, uyguladığı bütün özel savaş yöntemleridir.

KÖY KORUCULARINA BÜYÜK DARBE

Omerli-Pınarcık, Midyat-Yuvalı- İdil-Peçenek,
Şemdinli-Ormançık, Hani-Kirmeli, Kurtalan-Erguvan,
Pülümür-Kayabal-Şampaşa, Adıyaman-Ulakh'da 100'ü aşkın

Çete Cezalandırıldı

Haziran ayının ortalarında Temmuz ayının ortalarına kadar, yoğun olarak geliştirilen ulusal kurtuluş savaşımızın birçok alanda köy korucularına vurduğu darbeler, faşist sömürgecilerin Kürt halkını birbirine kırdırmanın bir aracı olarak geliştirdiği bu sistem yerle bir edildi. 15 Ağustos eylemliliği ardından "İzale-i Şekavet" adıyla bir kanun çıkartarak, köy koruculuğuna başvuran faşist sömürgecilerin bu savaş yöntemi kendi deyimi-

leri ile "Himaye-i Şekavet'e" dönüştü. Köy koruculuğu örgütlenmesi mücadelemizin karşısına bir engel olarak durmak bir yana, bugün kendisini bile yaşatmaktan aciz bir durumdadır. Birçok korucu silahını bırakıp, Kurtuluş Ordusuna teslim olmakta, yine birçoğu da metropol vb. alanlara kaçmaktadır. Öyle ki birçok köyde TK değil korucu bulmak, muhtarlık yapacak kişileri bile bulamamaktadır.

Faşist sömürgecilerin hal-kimuz üzerinde örnek istediği

ihanet çemberi parçalanarak, tümünden boşa çıkarılmaktadır. Yeniden örgütlenilmeye çalışılan Hamidiye Alayları ise, daha şimdiden iflas etmektedir.

Köy korucularına karşı geliştirilen bir dizi devrimci savaş operasyonumuz, Türk sömürgecilerinin aldığı bütün güvenlik önlemlerine ve yoğun bir şekilde geliştirdiği karşı devrimci operasyonlarına karşın büyük bir atılımla devam etmektedir.

Yuvalı Ve Peçenek'te Devrimci Operasyon

8 Temmuz günü, Turgut Özal'ın Pınarcık'a büyük güvenlik önlemleri arasında yaptığı gezinin hemen ardından, Pınarcık'a çok yakın bir alanda bulunan Midyata bağlı Yuvalı ve İdil'e bağlı Peçenek köyleri 30'ar kişilik gruplar halinde bulunan iki ayrı ARGK birliği tarafından basıldı. Turgut Özal'ı korumakla görevlendirilen 10 bin kişilik özel timin yanı sıra, ayrıca çevrede ordu kuvvetleri de çok sıkı güvenlik

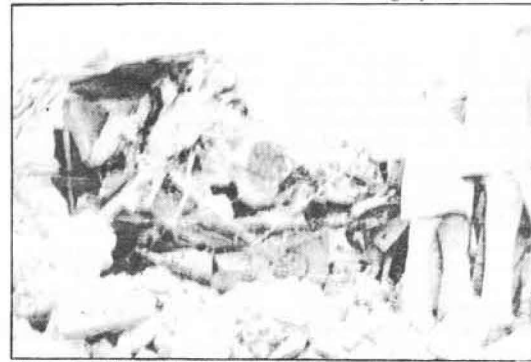
önlemleri almışlardı. Bütün alınan önlemlere rağmen, hem de Özal'ın yörede bulunduğu bir anda ve sıkı güvenlik korumasına karşın Yuvalı ve Peçenek köylerinin basılması, Halk Kurtuluş Ordumuzun gücünü bir kez daha ortaya çıkardı. Faşist sömürgecilerin operasyonları, ARGK gerillalarının devrimci operasyonları karşısında birer birer etkisiz kalmakta ve boşa çıkmaktadır.

Gece saat 20.00 sıralarında aynı saatte köylere giren ARGK birlikleri, devrimcilerin şehit edilmesinde önemli rolleri olan ve geçmişte yapılan bütün uyarılara rağmen, hainlik yapmakta ısrar eden köy muhtarı ve çeteleri hedeflediler. Birçok evin de yakılarak imha edildiği eylemlerde 25 kişi öldürüldü.

9 Temmuz sabahı Yuvalı köyüne gelmek isteyen bir grup köy korucusunun, bindiği minibüsün yola döşenen mayına çarpması sonucu da 8 korucu öldü, bir o kadarı da yaralandı. Yuvalı köyüne karşı eylemi gerçekleştiren ARGK birliğinin bomba-sabotaj timi tarafından, sömürgeci ordu birliklerinin yapacakları herhangi bir hareketi etkisiz kılmak için yola mayın döşendi. Fakat, geceleri hareket edemeyen sömürgeci birlikler olay yerine gelmediler. Ancak, gündüz eylem alanına gelebildiler. Bir münibüslü Yuvalı köyüne gelen köy korucuları tuzağa düştüler. Mayına çarpan taşıt, bombanın patlaması sonucu tamamen tahrip oldu. İnde bulunan koruculardan 8'i olay yerinde ölürlken, ağır yaralı olan diğer korucuların ise, hastaneye kaldırıldığı bildirilmektedir. Yine aldığımız haberlere göre münibüs 20'yi aşkın köy korucusunu taşıyordu.

Yuvalı ve Peçenek köylerinin ARGK birlikleri tarafından basılması, büyük yankılar uyandırdı. Sömürgecilerin çok yoğun bir şekilde operasyonlara giriştikleri bir anda pespeşe eylemlerin geliştirilmesi, Türk ordusunda bü-

Yürek bir korku ve panik yaratmaktadır. Turgut Özal'ın Pınarcık'ta "eşkiya hak ettiği cezayı alacak. Teslim olmakta başka çareleri yok" biçiminde yaptığı konuşmanın üzerinden daha bir saat gibi bir zaman bile geçmeden, gerçekleşen eylem gerçekten kimin hakkettiği sondan kendisini kurtarmadığı ve teslim olması gerekenin ise gerçekte TC ve uşakları olduğunu ortaya koymuştur. Faşist yöneticiler ve işbirlikçi-hainler, eğer gerçekte yaşamak istiyorlarsa, halkımıza karşı daha fazla suç işlemekten ARGK birliklerine teslim olsunlar. Aksi takdirde onları hiçbir güç, Yuvalı, Peçenek, Pınarcık, Ormançık, Pülümür ve daha birçok yerle uğradıkları akibetten kurtaramaz.

Mayının patlaması sonucu kullanılmaz hale gelen minibüs

26 Mayıs günü, sömürgeci ordu birlikleri ile gün boyu süren çatışmada, sömürgecilere çok ağır kayıp verdiren 5 PKK savaşçısı kahramanca bir direnişten sonra alçakça katledilmişlerdi. ARGK birli-

Şemdinli-Ormançık'ta 3 Milis Çete Öldürüldü

Faşist Türk sömürgecilerinin köy koruculuğunu geliştirmek istediği diğer bir alan ise Şemdinli'dir. Şemdinli'nin, ulusal kurtuluş mücadelemizde oynayacağı rolün çok önemli olduğunu bilen sömürgeciler, binlerce askeri gücünün yanı sıra köy koruculuğunu da hızla örgütlemeye başladı. Ancak, çok az sayıda haini çeteleştiren faşist sömürgeciler, yöre halkı üzerinde baskılarını yoğunlaştırarak, daha birçok kişiyi çete olmaya zorladı. Fakat umduğunu bulamadığı gibi, birkaç azınlık halk düşmanı dışında büyük çoğunluğu aldığı silahları ya geri verdiler ya da kurtuluş birliklerimize teslim ettiler. Çeteciliğin önemli bir darbe yediği Şemdinli'de, ulusal kurtuluş

mücadelemiz önünde hala bir engel olarak var olan bu ihanet çetelerini tümünden tasfiye etmek ve hayat hakkı tanılamak büyük bir önem taşımaktadır.

Sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırdırma" politikasının bir aracı olan köy koruculuğu oyununu bozmak ve boşa çıkarmak, yeni dönem mücadelemizin önemli hedeflerinden biridir. Bu amaçla, Şemdinli'nin Ormançık köyüne yönelik olarak bir eylem gerçekleştirildi. Köy korucularından 3'ünün de hedeflendiği eylemde, her üç hain de şimdiye kadar halkımıza ve Halk Kurtuluş Ordusu birliklerimize karşı işledikleri suçların cezası olarak idam edildiler.

ADİYAMAN'DA İNTİKAM ALINDI

Adıyaman'da devrimci faaliyet yürüten bir ARGK gerilla birliğini ihbar ederek, 5 devrimcinin şehit düşmesine yol açan, ajan-ihbarcı Hacı Mermer öldürüldü ve 5 ajan-ihbarcı ise ağır yaralandı.

gini düşmana ihbar ederek devrimcilerin şehit düşmesine neden olan Hacı Mermer adlı ajan-ihbarcı daha önceleri de benzer ihbarları ile birçok yurtseverin işkence görmesine sebep olmuştu. Ölümü çoktan hakketmiş olan bu haine cezasını vermek için, gece Ulaklı köyünün Küçükoluk mezarına gelen bir ARGK birliği, haini ve evde bulunan diğer ajan-ihbarcıları teslim almıştı. Hacı Mermer'e işlediği suçları söyleyen ARGK birliği, bu suçlarının karşılığı olarak ölüme mahkum etmiştir. Diğer ajanları da ağır yaralayarak eylemini başarı ile tamamlayan ARGK birliği, ayrıca eylemde ARGK imzalı bir bildiriyi de bırakmıştı.

Halkımızın ve devrimcilerin kanına elini bulamış olan hainlerin cezasız kalmayacağı ve mutlaka cezalandırılacakları bu eylem ile bir kez daha açığa çıkarıldı. 5 PKK savaşçısının şehit düşmesine, yaptığı ihbarla sebep olan Hacı Mermer'in öldürülmesi, yörede büyük bir sevinç yarattı.

Diyarbakır-Hani'de Bir Çete Odağı Dağıtıldı

Hani'nin Kirmeli köyünün Keram mezarısında bulunan bir çete odağına karşı 10 Temmuz 1987 akşamı gerçekleştirilen eylemde 4 kişi öldü, 7 kişi ise ağır yaralandı.

Gece saat 21.00 sıralarında çete odağının kaldığı evi saran ARGK birliği teslim olun çağrısını yaptı. Ancak hainlerin teslim olmak istememesi üzerine çatışma çıktı. Çıkan çatış-

mada evi yayılım ateşe tutan ARGK gerillaları 4 kişiyi öldürdü, 7'sini ise ağır biçimde yaraladı.

Diğer birçok alanda olduğu gibi, burada da gerçekleştirilen eylemde çete odağının tamamen dağılmasına yol açtı. Bu eylem üzerine yörede birçok çete silahlarını bırakmaya ve ARGK birliğine teslim olmaya başladılar.

Kurtalan-Erguvan'da 7 Köy Korucusu Silahsızlandırıldı

Kurtalan'a bağlı Erguvan köyünde ellerine zorla silah verdirilerek, ulusal kurtuluş birliklerimize karşı savaşılırılmak istenen 7 köy korucusu ARGK gerilla birliği tarafından silahsızlandırıldı.

Erguvan köyüne giden ARGK gerilla birliği, köyü çember içine alarak, ellerine zorla silah verdirerek, halka ve devrimci birliklere karşı sa-

vaştırılmak istenen 7 köylüye teslim olun çağrısını yaptı. Teslim olmadıklarında ölümden kurtulamayacaklarını farkında olan köy korucuları, silahlarını bırakarak, ARGK gerilla birliğine teslim oldular.

Daha yeni silah almış ve ulusal kurtuluş güçlerine ve halka karşı fazla suç işlememiş olan çeteler, bir daha silah alıp ARGK birliklerinin

karşısına çıkmayacaklarına dair söz vermeleri üzerine serbest bırakıldılar. Silahları ve ellerinde var olan telsizleriyle se kamulaştırıldı.

Aynı eylemde köylülere yönelik bir toplantıda gerçekleştirilen ARGK birliği, halka ve devrimcilerle karşı işlenen hiçbir suçun cezasız kalmayacağını, tek kurtuluş yolunun PKK-ERNK ve ARGK

önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşına katılmak olduğunu söylediler. Ayrıca teslim olan korucuları da örnek vererek, halkımıza karşı suç işlemek isteyenlerin ARGK birliklerine teslim olmalarını ve kendilerinin affedileceklerini, aksi takdirde suç işleyenlerin hiçbir şekilde cezasız bırakılmayacağını belirttiler.

Pınarcık İki Kez Basıldı

Omerli ilçesine bağlı Pınarcık köyüne yönelik olarak geliştirilen devrimci baskında, bütün çeteler etkisizleştirildi. Halk Kurtuluş Ordumuzun teslim olan çağrılarına olumsuz karşılık veren çeteler, halkımıza karşı suç işlemekte ısrarlı olduklarını da sık sık belirtiyorlardı.

Sömürgeci Türk devletinden aldıkları güçle, hem ulusal kurtuluş mücadelemize karşı hem de yöre halkına karşı azgın bir düşmanlık geliştiren çeteler, gerçekleştirilen bir baskınla cezalandırıldılar. Köy muhtarı başta olmak üzere, en azgın çetelerin cezalandırıldığı eylemde, çetelere ait birçok ev de imha edildi.

Sömürgecilerin ölü sayısını 31 olarak açıkladıkları eylemden, geriye kalan çetelerin köyü terkederken başka alanlara göç ettikleri bildirilmektedir. Halkımızın bağımsızlık mücadelesi önünden bir engel olarak çıkarılmak istenen çetecilik, böylece gerilla taktikimizin de bir gereği olarak, adım adım Kürdistan'dan temizlenmektedir. Pınarcık gerçekliğinde bir kez daha ortaya çıktığı gibi, Kürdistan'da ihanete yaşam hakkı tanınmayacak ve hainler de cezasız bırakılmayacaktır.

Pınarcık eyleminin ardından alana büyük bir askeri güç, özel timler eşliğinde sevkeden faşist ordu güçlerinin aldığı bütün önlemlere rağmen, Pınarcık'a ikinci kez girmeyi başaran ARGK gerilla birliği köy toplantısı gerçekleştirdikten sonra, ışıkde- re köyüne geçmiş ve burada da bir toplantı yapmıştır.

Pülümür'de 2 Muhtar Cezalandırıldı

Pülümür'ün Kayabal ve Şampaşa köylerinin muhtarları, sömürgecilere uşaklık yapmalarının karşılığı olarak cezalandırıldılar.

Pülümür'ün Kayabal köyüne gelen bir ARGK birliği, muhtarı ve bütün köy halkını köy meydanında topladılar. Muhtarı şimdiye kadar devrimci birliklere ve halka karşı işlediği suçlar, bütün köy halkı önünde açıklandı. Halk Kurtuluş Ordumuzun, köy muhtarı için verdiği idam cezasına büyük bir sevinç gösterisi ile karşılık veren köylüler, muhtarın yaptıklarının cezasını çekmesini istemişlerdir.

Bunun üzerine muhtar, köylülerden gelen istek de dikkate alınarak köy meydanında cezası infaz edilmiştir.

Ayrıca, aynı köyde ihbarcılık yapan Binali Gönültaş adındaki vatan haini evinde bulunmadığından dolayı ölümünden şimdilik kurtulmuştur. Bu vatan haininin evini ateşe ve-

ren ARGK birliği, hemen köyü terketmesini ve bir daha kurultuş birliklerinin karşısına çıkmamasını belirtmişlerdir.

Yine aynı akşam bir diğer ARGK birliği ise Şampaşa köyünde ajan-ihbarcılık yapan Dursun Koçan'a yönelik bir eylem gerçekleştirdi.

Şampaşa köyü muhtarı olan Dursun Koçan adlı hain, uzun bir süreden bu yanadır, ihbarcılık yapmaktaydı. Daha önce birkaç kez uyarılmasına rağmen, vatan hainliğinden bir türlü vazgeçmeyen bu gözü dönmüş cani, cezasının karşılığı olan ölümü çoktan hakketmişti.

ARGK birliklerinin yapabileceği herhangi bir eylemden dolayı büyük bir korku içerisinde olan bu hain, evinde bile yatmaya çekiniyordu. Nitekim eylem günü evinde bulunamayan hain daha sonra saklandığı yerden çıkarılarak cezalandırıldı.

Milis Çete Örgütlenmesi İflas Etti

Faşist Türk sömürgecilerinin büyük bir çaba ve umutla geliştirdiği köy koruculuğu bugün tamamen iflas etti. Sömürgeci yetkililerin kendileri bile artık, köy koruculuğunun kaldırılmasından bahsetmektedirler.

Köy korucularına karşı geliştirilen yoğun eylemler karşısında, özellikle Midyat, Ömerli, Nusaybin, İdil, Uludere, Şemdinli, Aralık ve diğer birçok yerde köy korucuları ARGK birliklerine teslim olmaya başladılar.

Aldığımız haberlere göre, son birkaç hafta içerisinde çok sayıda köy korucusu silahlarını bırakarak, ARGK birliklerine teslim olmaktadır. Ömerli, Midyat, Nusaybin, İdil, Uludere Şemdinli'de köy korucularının peşpeşe silahlarını bıraktıkları haber verilmektedir. Ayrıca Kars'ın Aralık ilçesine bağlı Kırçeğit köyünde bulunan 4 korucu, ARGK birliğinin yörede bulunduğunu haber alır almaz, silahlarını götürüp teslim ettiler. Bundan sonra ise, köye gelen ARGK gerilla birliği Köy muhtarında bulunan silaha el koydu. Yine, bu ilçenin Çamurlu ve diğer köylerinde

de benzer şekilde silahların teslim edildiği söylenmektedir.

Bingöl-Kığı'ya bağlı Haktanır, Şenköy ve Çatalkaya köylerinde yapılacak olan muhtarlık seçimlerine ise hiç kimse aday olmadı. Böylece her üç köyde de muhtarlık boş bulunmaktadır. Daha önceleri sömürgecilere ajanlık yapan her üç köyün muhtarı da cezalandırılmıştı.

Haktanır ve Şenköy muhtarları ölümle cezalandırılmış, Çatalkaya köyü muhtarı ise ARGK birliklerinin uyarılarına uyarak, muhtarlardan istifa etmiş ve evini İstanbul'a taşımıştı. Her üç köyde de kendisine yeni muhtarlar veya diğer adaylarla ajan-ihbarcılar bulmaya çalışan sömürgecilerin isteğine hiç kimse karşılık vermeyecek vatana ihaneti kabul etmemişlerdir. Geçtiğimiz haftalarda pusuya düşürülerek zünden, bu köyler muhtarsız kaldılar.

Yoğunlaşan savaş ve ortaya çıkan bu örneklerden de çok iyi görüldüğü gibi, sömürgeciler kendilerine artık ne milis çete ve ne de ajan-ihbarcı bulamaktadırlar.

Şemdinli Ve Erüh'ta Operasyon Birliklerine Pusu

10 bini aşkın özel tim, Kayseri özel komando tugayı, binlerce polis, köy korucusu ve askeri güç ile Kürdistan'ın Ömerli, Midyat, İdil, Nusaybin, Şemdinli, Erüh ve Uludere muntakalarında yoğun bir operasyon yürütülmektedir. Sömürgecilerin hergün Beroni Vadisi, Cehennem Deresi, Hezil Boyu ve diğer bazı alanlarda "sıkıştırdık, eşkiyaya kışkaç, yakalanmaları an meselesi" biçiminde yaptığı açıklamalara rağmen, operasyon birlikleri ARGK birliklerinin düzenlediği karşı operasyonlarda pusuya düşürülerek ağır kayıplara uğratılmak-

tadır.

Temmuz ayının ilk haftası içinde Şemdinli'nin Derecik ve Koçyigit köyleri yakınında iki ayrı pusu gerçekleştirildi. Gece ve gündüz gerçekleştirilen her iki pusuda da sömürgecilerin çok sayıda kayıp verdiği bildirilmektedir.

Derecik'te gündüz operasyonlarını sürdüren Özel timler, köy korucuları eşliğindeki bir birliğe pusu kuruldu. ARGK Gerilla Birliğinin açtığı ateşe karşılık verme fırsatını bile bulamayan düşman birliği kaçmak zorunda kaldı. Aldığımız haberlere göre, ey-

Devamı 5. sayfada

Nazimiye Ve Baykan Jandarma Taburlarına Saldırı

Köy korucuları adı altında milis çetelere yönelik olarak geliştirilen yoğun eylemlerin yanı sıra, sömürgeci ordu birliklerine karşı da saldırılar yöneltilmektedir.

29 Haziran günü Siirt ili Baykan ilçesinde bulunan Jandarma Taburuna yönelik olarak bir baskın eylemi gerçekleştirilmiştir. ARGK Gerilla Birliği gece saat 22.00 sıralarında Baykan Jandarma Taburu etrafında mevzilenecek saldırıya geçer. Saldırı esnasında büyük bir korku ve paniğe kapılan sömürgecilerin ölü veya yaralı verdiği

bildirilmektedir. Ancak sömürgecilerin kesin kayıpları hakkında ayrıntılı bilgi öğrenilememiştir.

Baskının ardından hareket edemez bir durumda bulunan Jandarma Taburunun bütün gece büyük bir korku yaşadığı bildirilmektedir. ARGK Gerilla Birliğinin kısmi imhaya hedeflediği eylem, faşist ordu sürüsünün de intikam eylemlerimizin kendisini kurtarmayacağına açık bir göstergesidir.

Baykan baskının ardından bu kez Nazimiye Jandarma Taburuna karşı 10 Temmuz

günü bir baskın gerçekleşmiştir.

Baskın esnasında ARGK birliği ile sömürgeci ordu kuvvetleri arasında yoğun bir çatışma çıktı. ARGK Gerilla Birliğinin yoğun ateşi karşısında, mevzilerini terkede-meyen Jandarma Taburu bütün gece alarım vaziyetinde kaldı. Ölü ve yaralı sayısı hakkında ayrıntılı bilgilerin elde edilemediği eylemde, ARGK Gerilla Birliği büyük bir üstünlük göstererek, sömürgeci orduyu paniğe boğmuştur.

Kürdistan'da Sömürgecilere Yol Yaptırılmıyor

15 Ağustos 1984 eylemlerinin ardından, Kürdistan'da askeri amaçlı yol yapımına hız veren sömürgeciler, hemen hemen her stratejik alana bir şantiye kurdular. Böylece ulaşım imkanları daha da arttırarak olan sömürgeciler, askeri birliklerini kısa bir sürede birçok alana ulaştırma ve operasyonlarını yoğunlaştırma olanaklarına sahip olacaklardı. Bu, yol yapımının diğer bir amacı ise, Kürdistan'ın yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarını adeta talan edersine gaspedip götürmektir.

İşte, son bir kaç yıl içerisinde Kürdistan'da birden artan yol yapım şantiyelerinin gerçek amacı budur. Yoksa halkımıza çağdaş gelişmelerin medeniyetini taşıma diye bir gayesi yoktur. Halkımıza sömürgeciliğin zulmünü ve sömürsünü daha fazla taşımak isteyen, yol yapımının engellenmesi ve halkımıza gerçek kurtuluşun yolunun gösterilmesi büyük bir önem taşımaktadır. Bunun yanı sıra, sömürgecilerin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarımızı talan etmesinde müsaade edilmemektedir. Daha önceleri de bu türden yaygın eylemlerin gerçekleştirildiği bilinmektedir.

Son dönemlerde gerçekleştirilen eylemler ise şöyledir: Midyat-Nusaybin arasında bulunan Taşlı köyünün Çınarcık Mezrasında yol yapım çalışmasını sürdüren bir şantiyeye baskın düzenlendi. Eylem esnasında, işçilere yönelik propaganda konuşmalarının da yapıldığı, ulusal kurtuluş mücadelemizin bugün ulaştığı düzey ve eylemin amacı hakkında bilgi verildiği söylenmektedir.

Şantiye'de bulunan bütün araçlar yakılırken, çok sayıda malzeme de kamulaştırıldı. Alınan bilgilere göre, 1 greyder, bir dozer, iki komp-resör bir taşıma makinası ve bir silindirden tamamen yakıldı.

İdil ilçesinde ise, işbirlikçi bir haine ait olan bir minibüs üzerine benzin dökülerek, yakıldı. Çıkan yangın sonucu, minibüsten geriye demir parçaları kaldı.

Tunceli-Plümür karayolu üzerinde bulunan ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğüne bağlı olan bir şantiye ise, 7

Taşlı köyünde yakılan dozerlerden birinin enkazı

Temmuz günü basıldı. 50'ye yakın işçinin çalıştığı şantiyeye 30 kişilik bir ARGK birliği baskın düzenledi.

Şantiyenin çevresini kuşatarak, bütün işçileri meydana toplayan ARGK birliği, işçilere eylemin amacını ve gerçek kurtuluşumuzun nasıl gerçekleşeceğini açıkladı. İşçilerle birlikte "Yaşasın PKK!", "Yaşasın Başkan Apo!", sloganlarını atan ARGK Gerilla Birliği daha sonra bazı eşyaları kamulaştırdıktan sonra, şantiyede bulunan tüm araç ve gereçlerle, treylerleri yakıldı. Tüm araç ve gereçler ile yakılan treylerin kullanılmaz hale geldiği bildirilmektedir.

Eylem alanından işçilerin coşkun alkışları ve sloganları arasında ayrılan ARGK Gerilla Birliği bu kez aynı yolun başka bir kesiminde bir PTT arabası ile karşılaştılar. İçin dekileri dışarı çıkararak, PTT aracını da ateşe veren savaşılar, daha sonra alandan ayrıldılar.

Bu eylemlerin yanı sıra, Kars'ın Aralık, Ağrı'nın Doğubeyazıt ve Bingöl'ün Kığı ilçelerinde de benzer nitelikte eylemler gerçekleştirildi. Aralık'ın Taşburun bucağında ve İslamköy'de yol yapımını sürdüren iki ayrı şantiye ba-

sılarak, yol yapımında kullanılan bütün araçlar yakıldı. Yine, aynı tarihte bu kez Doğubeyazıt'da yol yapım şantiyesine baskın düzenlendi ve şantiyede bulunan araçlar tahrip edildi. Kığı'da da gerçekleştirilen baskında, yol yapımında kullanılan dozer ve greyderler tamamen yakıldı.

10 Temmuz günü Midyat'ın Dargeçit bucağında bulunan ve Mardin Orman Şefliği'ne ait olan bir odun deposu yakıldı.

Halkımızın zenginlik kaynaklarının talanının bundan sonra öyle kolay gerçekleştirilemeyeceğini ortaya koyan bu eylem, halkımızın sömürülmesine müsaade edilmeyeceğinin açık bir göstergesidir. Depodan bulunan 20 milyon lira değerindekî odunlara yakılırken, milyonlarca lira tutarındaki kantarlarda tahrip edildi. Ayrıca eylem anında sloganlar atarak, gösteri yapan ARGK birliğine halktan da çok sayıda kişinin katıldığı haber olarak verilmektedir.

Son günler içerisinde yaygın bir şekilde sömürgecilerin değerlerimizi talana yönelik geliştirdiği çeşitli kurumlara yönelik olarak gerçekleştirilen eylemde, sömürgecilere veritirilen maddi kayıpların 1 Milyarı aştığı bildirilmektedir.

Şemdinli Ve Eruh'ta Operasyon...

Baştarafı 4. sayfada

İlem anında çok sayıda düşman gücü ölü ve yaralı olarak saf dışı bırakıldı.

Yine aynı tarihlerde ikinci bir eylem ise Koçyigit köyü yakınlarında gerçekleştirildi. Gece saat 20.00 sıralarında operasyon birliğinin konakladığı alanda daha önceden pusu kurmuş olan ARGK birlikleri, düşman gücüne karşı yoğun ateş açarak, saldırıya geçti. Bir anda kurşun yağmuru altında kalan düşman birliği panik içerisinde kaçışmaya başladı. Açılan ateş sonucu ilk elde 2 özel tim görevlisinin öldüğü, çok sayıda asker, korucu ve özel tim mensubunun ise yaralandığı bildirilmektedir. Çatışmanın yaklaşık yarım saat sürdüğü ve bu esnada düşmanın ölü ve yaralı olarak kayıplarının arttığı söylenmektedir.

Eruh'un fındık bucağı yakınında 10 Temmuz akşamı yine bir operasyon birliğine karşı pusu kuruldu.

Gece saat 2.00 sıralarında, Fındık çevresinde operasyona katılan Çelik karakoluna bağlı bir düşman birliğinin bir alandan başka bir alana hareket ettiğini haber alan ARGK gerilla birliği, alanın uygun bir kesiminde pusu kurdu. Pusu sonucu çıkan çatışmada, ilk alınan bilgilere göre 2 askerin öldüğü, 3 askerin ise ağır yaralandığı söylenmektedir. Ancak, yöreden edinilen bilgilere göre sömürgecilerin kayıplarının daha fazla olduğu bildirilmektedir.

Onlarca Köyde Toplantı Yapıldı, Yüzlerce Savaşçı ARGK Saflarına Katıldı

Savaşın bütün şiddeti ile devam ettiği son günler içerisinde, onlarca köyde, köy toplantısı gerçekleştirildi, çok sayıda savaşçı ARGK saflarına alındı. Sömürgecilere karşı her alanda yükselen ulusal kurtuluş savaşı, Kürdistan halkının büyük desteğini almaktadır. Gerçekleştirilen köy toplantılarında halkın büyük ilgi ve desteği ile karşılanan ARGK birlikleri, ayrıca daha büyük birlikler biçiminde örgütlenmek için, yüzlerce yurtsever ulusal kurtuluş mücadelesi saflarına, Kürdistan'ın kutsal topraklarını faşist sömürgecilerden temizlemek için askere aldı.

Yüzlerce yurtseverin askere alınmak için başvurduğu ARGK Gerilla Birliklerinin gerçekleştirdiği bazı köy toplantılarına ilişkin olarak, henüz ayrıntılı bilgi elimize ulaşmadı. Fakat, aldığımız ilk haberlere göre, toplantıların yapıldığı hemen her köyde kitleler büyük destek göstermiş ve onlarca yurtsever ARGK saflarına katılmıştır.

Bazı köylerde ise, yapılan toplantılarda halk sömürgecilerin devrimcileri ihtar etmek için kendilerine verdikleri telsizleri ARGK Gerilla Birliğine teslim ettiler. Midyat, Nusaybin, Ömerli ve İdil yörelerinde, Kuyular, Tütünlü, Akıncılar, Dibek, Dağıcı, Üç-

Yine Uludere, Şemdinli, Midyat, Ömerli, İdil, Eruh ve diğer bazı alanlarda sömürgeci birliklerle çatışmaların yer yer devam ettiği bildirilmektedir. Cehennem dereesinde gün boyu süren çatışmada ARGK birliklerinin düşmana kayıp verdikten sonra çemberi başarı ile yardığı haberleri gelmektedir. Her gün çeşitli muharebelerin olduğu bu alanlarda düşman birliklerinin modern araçlarla takviye ederek sürdürdüğü operasyon boşa çıkmaktadır. Şavaşın bütün şiddeti ile devam ettiği Botan alanında, her gün meydana gelen çatışmalar ARGK'nin yürüttüğü devrimci operasyonların başarısını ve ARGK gerillalarının gücünü göstermektedir.

Erzurum, 'Kars ve Ağrı'da da ARGK gerillalarına karşı yoğun operasyonlara girişen sömürgeciler, devrimci savaşı gelişimini engelleyememektedirler. Son günlerde başta Kars'ın Aralık ve Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçeleri olmak üzere, Erzurum, Kars ve Ağrı yörelerinde de ARGK'nin gerilla faaliyetlerinde bir artış görülmektedir. Bunun üzerine yoğun bir operasyona geçmelerine rağmen, 15 günü aşkın bir süredir Ağrı Dağı ve diğer stratejik alanlarda çok sayıda askeri güç bulundurulmasına rağmen devrimci savaş durmadan bütün hızıyla devam etmektedir.

yol, Üçyıl ve daha bir çok köy basıldı ve toplantı yapıldı. Yine Şemdinli, Uludere, Aralık, Iğdır yörelerinde de çok sayıda köy toplantısı gerçekleştirildi.

Son günlerde, ARGK saflarına yüzlerce kişinin katılmasının yanı sıra, özellikle de katılmalarını Midyat, Nusaybin, Ömerli ve İdil mıntakalarında yoğunlaştığı görülmektedir. Son bir hafta içerisinde Midyat, Nusaybin, Ömerli ve İdil'de 100'e yakın kişi ARGK saflarına katılarken, Çukurca'da ise 10 kişi katıldı. Uludere'de Hilal-Akduman ve Akpınar köylerinde 30 kişi, ayrıca ilçenin diğer yerlerinden katılmalarla sayı 50'ye yükseldi. Kars'ın Aralık ve Iğdır ilçesinden ise ilk belirlemelere göre katılanların sayısı 40'ı aşmıştır.

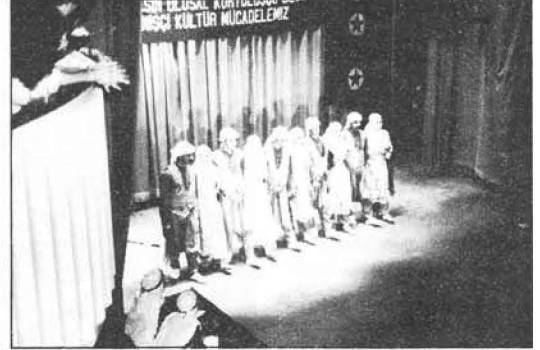
Yurtsever Kürdistanlıların ARGK saflarına kitleler halinde akışı önümüzdeki günlerde daha da artacaktır. Halkımız, gerçek kurtuluşu için ARGK gerillalarının saflarına, bundan sonra daha fazla katılacak ve sömürgecilere karşı daha güçlü bir savaş yürütecektir. Halkımız, sömürgecilerin bütün vahşetine rağmen, gerçek kurtuluş yolu olan ARGK'ye katılmak ve destek olmak için büyük bir seferberliği yaşıyor.

87 Kürdistan I. Folklor Festivali Başarı ile Gerçekleştirildi

Birinci Kürdistan Folklor Festivali 27 Haziran 1987 tarihinde Almanya'nın Frankfurt şehrinde yapıldı. Oniki ekibin katıldığı folklor yarışmasına, çok sayıda folklor ekibi de bazı nedenlerden ötürü katılamayacaklarını belirterek, yarışmaya katılan ekiplere başarı dileğinde bulunan mesajlar gönderdiler. HUNERKOM (Komela Hunermendên We-latparêzên Kurdistan) 'un kitlelere açık olarak düzenlediği folklor yarışmasına 1000'in üzerinde seyirci katıldı.

Geçirilen önemli bir hazırlık evresinde bütün yarışmacı ekiplere yarışmanın düzenleniş ve kuralları hakkında HUNERKOM aktardığı bilgilerle, ekiplerin hazırlıklı olarak yarışmaya katılmalarını gerçekleştirdi. '87 Kürdistan Folklor Festivali'ne katılmak için yoğun bir çalışma içerisine giren folklor ekipleri gerek yeni oyunları öğrenmede ve gerekse buna uygun milli kıyafetlerimizi hazırlayıp oyunlar hakkında bilgi toparlamakta yoğun olarak çalıştılar. Önemli bir araştırma ve çalışma evresinden sonra gerçekleştirilen yarışma şu biçimle başladı:

Program, sunucunun festival hakkındaki kısa açıklamalarının sonra Devrim Şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. HUNERKOM adına yapılan Kürte, Almanca ve Türkçe konuşmalarda, "Kitlese hareketin geliştirdiği ve halkımızın cephelediği bu dönemde, kültürel faaliyetlerin önemi daha da artmıştır. Bu açıdan, genel olarak yürüttüğümüz kültürel çalışmaların da özde de gerçekleştirdiğimiz '87 Folklor Yarışması'yla, Kürt halk folklorunun açığa çıkarılarak kitlelere sunulması amaçlanmıştır" de-

Bitlis, Muş, Antep, Maraş, Kars, Ağrı, Bingöl, Diyarbakır ve daha Kürdistan'ın birçok ilinden oyunlar derleyerek sunan folklor ekipleri, muhteşem oyunlarıyla Kürt halk folklorunun zenginliğini, çeşitliliğini ve güzelliğini sergilediler. On ayrı bölgeden gelen ve büyüklerden oluşan folklor ekipleri, ve yine yarışmacı çocuk folklor ekipleri sergiledikleri oyunlarla birlikte sürekli alkış topladılar.

Jüri adına tekrar açıklama yapan sözcü, ekiplerin birbirinden güzel oyunlar sergilediklerini belirterek, dereceye giren ekipleri açıkladı. Büyük bir coşku içinde olan başarılı folklor ekipleri, heyecan ve sevinçleriyle sahneye çıkıp ödülleri aldılar. Sırasıyla dereceleri belirlenip büyük ve küçüklerden oluşan başarılı ekiplerin ödülleri verildikten sonra, ayrıca yarışmaya katılan her folklorcuya, üzerinde Her şey ERNK için yazılı ve ERNK bayrağı olan kalempler ile, Haki KARER, Mazlum DOĞAN, M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Mehmet KARASUNGUR, Mahsum KORKMAZ yoldaşların birer değerli fotoğrafı hediye edildi. Aynı zamanda her ekibe de

başarılı bir şekilde sonuçlanmış bulunmaktadır. Yarışmanın düzenlenmedeki amacımız, Kürdistanlı kitlelerin yoğunlaştığı bütün Avrupa ülkelerindeki yerleşim alanlarında folklor ekiplerini örgütlemek, yürütecekleri çalışmalarını bu dalda uzmanlaşabilecek yetenekli kişileri açığa çıkarmak, yüzyıllardır sömürgeci devletler tarafından tanınmaz hale getirilen ve kendi çıkarları doğrultusunda bir hammede olarak kullandıkları Kürt halk oyunlarını açığa çıkarmak, bunlar hakkında bilgileri zenginleştirmek ve zengin halk kültürümüzü bütün Kürdistanlı yurtseverlere ve yabancı kamuoyuna tanıtmaktır. Bu konuda attığımız her adım sadece bir ilk adımdır. Biraz deneyimsiz ve tecrübesiz de olursa, önemli sonuçlar elde etmiş bulunuyoruz. Bu tür yarışmalarımız bundan sonra da devam edecektir. Özellikle müzik alanında önümüzdeki dönemde bir yarışma düzenlemeyi düşünüyoruz. Yine düzenli olarak her yıl folklor yarışmalarını, hem de çok daha örgütlü ve zengin bir biçimde düzenleyeceğiz. Bu çalışmalarımız şu anda, sadece Kürdistanlı yurtsever kitleler arasında yapılmakta, yarışmaya katılan bütün ekipler Kürdistan'ın bağımsızlığından yana olan yurtseverlerden oluşmaktaydı. Önümüzdeki dönemde bu çalışmalarımızı dışa taşıtarak, birçok halkın oyunlarını sergileyen ekiplerle tanışmak, onlarla yarışmak ve kendi zengin ve çekici oyunlarımızı onlara tanıtmak istiyoruz. Bu çalışmalarımız sadece Avrupa alanıyla sınırlı olmayacaktır. Esas olarak, bizim dayanacağımız zemin Kürdistan'dır. Biz, bir bütün olarak ulusal kurtuluş mücadelesine hizmet etmeye çalışıyoruz. Bizi, çalışmalarımızda başarılı kılan ve ilham aldığımız tek güç Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketidir. Bu açıdan, bütün çalışmalarımız asıl olarak Kürdistan'a yöneliktir. Önümüzdeki dönemde halk kültür değerlerimizi açığa çıkarma çalışmalarımızı bizzat ülkede yapmak bizim hedefimizdir. Bütün çalışmalarımızı buna göre planlıyoruz ve bunu hedefliyoruz. Bu açıdan Berxwedan aracılığıyla bütün HUNERKOM kültür çalışanlarına, çalışmalarında başarı dileklerini tekrar iletmek istiyoruz."

nilerek, ardından yarışmaya katılan bütün folklor ekiplerine başarı dileklerinde bulunuldu. Yapılan konuşmalardan sonra jüri sahneye davet edildi.

Kitlelere açık olarak çekilen kurada ekiplerin hangi sıralarda yarışacakları belirlendikten sonra, yarışmaya resmen başlanmış oldu. Büyük bir heyecanla yarışmaya başlayan folklor ekipleri oyunlarını sergilemek üzere sahneye çıkarken, oynayacakları oyunlar ve giydikleri milli kıyafetler hakkında bilgi verdiler. Genellikle Urfa, Van,

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın fotoğrafı verilerek, bütün ekipler gösterdikleri çabadan dolayı kutlandılar. Bu arada kitlelerden de, jüri ve birinciliği alan ekiplere çiçekler verilerek, tüm ekiplerin gösterdikleri başarıdan dolayı kutlanmalarıyla heyecan ve coşku içerisinde yarışma bitirildi.

Yarışmanın hemen ardından gazetemize bir açıklama yapan HUNERKOM sözcüsü, kısaca şöyle dedi:

"Gerçekleştirmiş olduğumuz '87 Folklor Yarışması

Avrupa'da Mücadelemize Yönelik Saldırılar Protesto Edildi

Baştarafı 1. sayfada

eyleminde Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı geliştirilen saldırılara mücadele etmeyeceklerini haykıran Kürdistanlı yurtseverler, protesto metnini Hollanda Başkonsolosluğuna verdikten sonra, basın mensuplarına yönelik eylemin amacı hakkında bilgi vererek ve eylem alanında bulunan kitlelere bildiriler dağıtarak, polisin müdahale etmeye çalışmasına rağmen eylemlerini başarıyla sürdürerek sonuçlandırmışlardır. Kürdistanlı yurtseverlerin eylemleri basına yansımış, geniş yankı uyandırmıştır.

Hamburg: Aynı amaçla ve özel olarak da, Lozan'da tutuklanan 2 yurtseverin serbest bırakılması, zindanlardaki savaş esirleriyle dayanışmayı yükseltmek amacıyla 30 kişilik ERNK taraftarı bir grup, Hamburg'daki "Morgen Post" gazetesini işgal ederek eylem başlattılar. Kürdistanlı yurtseverlerin sürdürdükleri eylemi yerinde izleyen TAZ, NDR (Kuzey Almanya Radyosu) vb. yayın kuruluşlarına eylemin amacı hakkında, eylemciler geniş açıklamalarda bulundular.

Yayın hayatında daha önce de, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi hakkında çeşitli karalamalar yapan "Morgen Post" gazetesini yetkililerine, yurtseverler, amaç-

amacını kabul edemeyeceklerini belirten yetkililer polis çağırarak eylemi dağıtmak istedilerse de, ERNK taraftarlarının karşı koyuşları, eylemi başarıyla sonuçlandırmak istemedeki kararlılıkları karşısında geri adım atarak istemleri kabul ettiler.

Hannover: Aynı amaçla Hannover'de 30 kadar ERNK sempatisi, Hannover'deki DGB binasını işgal etti. İstemlerini DGB yetkililerine açıklayan eylemcilerin "istemlerinin ağır olduğunu, polisi ve Alman yönetimini karşılarına alamayacaklarını" belirten yetkililerin tavırsız

seyine bildireceğini belirtti. Eylem anında Saarbrücken radyo evi, eylemcilerle röportaj yaptı. Eylem ZDF televizyonundan da duyuruldu. Bu arada, aynı amaçla Düsseldorf Hollanda Başkonsolosluğuna yönelik de bir grup Kürdistanlı yurtsever eylem gerçekleştirdi. Aynı eylem dalgası Berlin başta olmak üzere birçok alanda gerçekleştirilerek kamuoyu oluşturuldu.

ERNK taraftarlarından çoğunluğu kadın ve çocuklardan oluşan 40 kişilik bir grup 14.6. 87 tarihinde Beilefeld Belediye Başkanı makamını işgal ederek, anti-demokra-

polisvari yöntemlerle eylemcileri tehdit etmeye yöneldilerse de, yurtseverlerin kararlı tutumu karşısında belediye başkanını çağırarak zorunda kaldılar. Belediye başkanına sözlü olarak isteklerini belirten ERNK taraftarları, gelen gazetecilere eylemin amacı hakkında bilgi vererek, polisin uygulamalarını kınadılar. 2 saat süren eylem, Belediye Başkanının Kürt yurtsever çevrelere üzerindeki polis baskılarına müdahale edeceği konusunda söz vermesi üzerine sonuçlanmıştır.

Strasbourg: 12.6.1987 tarihinde Fransa'nın Strasbourg kentinde 40 kişilik ERNK taraftarı bir grup, faşist Türk devletinin zindanlardaki savaş esirleri üzerindeki insanlık dışı uygulamalarını, Kürdistan'daki sürgün ve mecburi iskan politikasını ve son dönemlerdeki Almanya, Hollanda ve İsviçre polisinin Kürdistanlı yurtseverlere yönelik baskı ve sindirme uygulamalarını protesto etmek amacıyla Strasbourg'daki Mesur Katedralin adlı tarihi kilisenin üstünü işgal ederek eylem başlattılar. İlk etapta işgal yapmayı amaçlayan Kürdistanlı yurtseverler, eylemin sonuçlandırılması için polisin yaptığı müdahaleyle kendi aralarında karar birliğine vararak açlık grevine döndürdüler. Geniş yankılar uyandıran eylem televizyon, radyo,

yabancı ve Türk gazetelerinde geniş yer alarak işlendi. Eylemin ikinci günü 35 kişilik ERNK taraftarı bir grup daha eylemcileri desteklemek amacıyla kilisenin önünde protesto eylemlerini sürdürmüş, karşılıklı koordine içerisinde 3 gün süren eylem kamuoyunda yankılar uyandırarak başarıyla sonuçlanmıştır.

Kopenhag: 12.6.1987 tarihinde bir grup ERNK taraftarı Kopenhag-Hollanda konsolosluğunu işgal etti.

Hollanda konsolosluğunu basıp, amaçlarını içeren bir pankart açarak eylemi başlatan Kürdistanlı yurtseverler, taleplerini Hollanda konsolosluk yetkililerine bildirerek gerekli girişimlerde bulunmayı talep ettiler. Bunu kabul eden konsolos yetkilileri durumu yönetimlerine bildirirken eylem alanına gelen basın sözcülerine yönelik yapılan açıklamalarla eylem sonuçlanmıştır. Yapılan eylem tüm Danimarka basınına yansarak kamuoyu oluşturmuştur. Ayrıca aynı amaç ve tarihte İsviçre'nin Zürih kentinde de Hollanda konsolosluğu işgal edilmiş ve eylem başarıyla sonuçlanmıştır.

Paris: İsviçre yönetiminin ve polisinin Kürdistanlı yurtseverlere yönelik saldırıgırlıklı Avrupa'nın birçok şehir merkezinde olduğu gibi Paris'te de 19.6.1987 tarihinde 40 civarında ERNK taraftarı bir grup Kürdistanlı yurtsever, İsviçre konsolosluğunu basarak protesto etmiştir.

Eylemi ve eylemcilerin taleplerini olumlu gören konsolosluk yetkilileri Kürt halkının bağımsızlığı için verdiği savaşıma saygılı olduklarını dile getirerek, devletleri nezdinde bu tür uygulamalardan vazgeçmeleri için girişimde bulunacaklarına dair söz verdiler. Fransa polisinin saldırgan girişimlere yönelmesi hem Kürdistanlı yurtseverlerin kararlılığıyla ve hem de İsviçre konsolosluk yetkililerinin müdahalesiyle başarısızlığa mahkum edildi. Yurtseverlerin gerçekleştirdiği eylem ve ortaya çıkan gelişmeler televizyon 3. kanalında haber olarak yer almış ve basına da yansımıştır.

larını izah ederek, Kürdistan halkının haklı davasına yönelik karalamalarından vazgeçmeleri gerektiğini bildirdiler. Sözde "PKK'nin ölüm listelerini" yayımlayan bu gazete yetkilileri esasta polisin ve "Özgürlük Yolu" denilen ihanet şebekesinin bu listeleri kendilerine verdiğini itiraf etmiş, yurtseverlerin haklı dayatmalarını kabul etmek zorunda kalmışlardır.

Bremen: Bir grup Kürdistanlı yurtsever, Bremen'deki Yeşiller bürosunu işgal ederek bir eylem daha gerçekleştirmişti.

Celle: 12 Haziran tarihinde, 50 kişilik ERNK taraftarı bir grup, Belediye binasını işgal ettiler. Belediye yönetimine istem ve taleplerini yazılı bir metin halinde veren eylemciler, istemlerini sözlü olarak da iletiler. Eylemin

tutumu karşısında 5 saatlik oturma eylemini gerçekleştirdikten sonra sloganlar haykırarak dağıldılar. Eylem basında genişçe yer alarak yankılar uyandırdı.

Frankfurt: Bir grup ERNK taraftarı Hollanda Başkonsolosluğunu işgal ederek, Hollanda polisinin, Kürt yurtseverlerine yönelik baskıları başta olmak üzere, Almanya ve İsviçre'deki polisin aynı tutum ve uygulamaları protesto edildi. Bonn'da aynı dönemde devam eden açlık greviyle dayanışma içerisinde olduklarını da açıkladılar.

Mannheim: Bir grup Kürdistanlı yurtsever, 15 Haziran'da DGB binasını işgal ettiler. DGB başkanı ile görüşerek taleplerini iletiler. Eylemcilerle dayanışma içerisinde olduğunu belirten DGB başkanı, sorunu Avrupa Kon-

tik, gerici uygulamaları protesto etmişlerdir. İşgal anında belediyede bulunan görevliler

Uluslararası Festival'de Dayanışma

27-28 Haziran tarihinde Almanya'nın Sindelfingen şehrinde 13 ülkeden birçok örgütün yer aldığı uluslararası kültür festivaline, ERNK taraftarları folklor ve sergilerle katıldılar. Festivalin açılışına folklor gösterileri ile katılan ERNK taraftarları, daha sonra Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesine ve yaşamına ilişkin olarak bir sergi açtılar. Büyük ilgi gören sergide çeşitli halklardan ziyaretçilere, ERNK ve mücadelesi hakkında tanıtıcı bilgi verildi. Festivalin 2. gününde de, ERNK taraftarlarının gösterileri büyük ilgi topladı.

Protesto Eylemleri Nürnberg Yürüyüşü ve Mitingi ile Doruğa Ulaştı

FEYKA-KURDISTAN son dönemlerde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelik saldırıları protesto etmek için, 20 Haziran 1987 cumartesi günü 2000'i aşkın Kürdistanlı yurtseverin katılımıyla bir protesto yürüyüşünü Nürnberg alanında gerçekleştirdi.

Kamuoyuna yönelik yayınladığı bir bildiriye FEYKA-KURDISTAN, içinde bulunduğu dönem için temel özelliklerini izah ederek açıklarken, bu dönemde Avrupa'da yoğunlaştırılan saldırıların nedenlerini şöyle belirledi:

"Son aylar içerisinde yoğunlaştırılan polis uygulamaları ile bir yandan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öneü örgütü PKK karalanmak istenirken, diğer yandan ise Kürt yurtseverlerinin bu mücadeleye olan destekleri kesilmeye çalışılmaktadır. Böylece, Almanya, İsviçre, Hollanda Avrupa devletleri, Ortadoğu'daki çıkarılarının koruyucusu olan TC'yi yaşıtmak ve içine girdiği derin çöküşten kurtarmak istemektedirler.

TC'nin AET'ye üyelik için başvurduğu bir dönemde geliştirilen bu saldırıların, faşist rejimi desteklemeye yönelik olan yüzü daha da açığa çıkmaktadır. Bugün Kürdistan'da yükselen direniş mücadelesi, faşist sömürgeciliğin çıkmazını daha da derinleştirmektedir. İşte, bütün bu gelişmelerin sonucudur ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine dayatılan karşıdevrimci faaliyetler de daha da yaygınlaştırılmaktadır."

Almanya, Hollanda ve İsviçre polisinin halkımıza yönelik tek tek uygulamalarını izah eden bildirinin sonunda da: "Hiçbir gücün kutsal bağımsızlık ve özgürlük savaşına katılmamızı, destek olmamızı engelleyemeyeceğini bir kez daha gösterelim" denilmektedir.

Bu çağrıya kulak veren Kürdistanlı yurtseverler 20 Haziran günü bir araya gelerek güçlü sloganlar eşliğinde disiplinli, kararlı ve inançlı yürüyerek mücadelemizin sahihsiz olmadığını haykurdılar. Miting alanında yürüyüşün

anlam ve önemini, niçin gerçekleştirildiğine ilişkin Almanca, Türkçe ve Kürtçe yapılan siyasi konuşmalar, okunan şiirler, folklor gösterileriyle daha da zenginleştirildi. Mitingin sonuna doğru Türk-

Alman ilişkileri, işbirlikçi Kürt gruplarının ihbarları ve karşı-devrim faaliyetleri, yurtseverlerin ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkmadaki kararlılığını gösteren ve Alman polisi ile işbirlikçi ÖY-

nun Kürdistan halkına yönelik ortaklaşa çaba ve amaçlarını teşhir eden bir tiyatro sergilenmiş, tiyatro oldukça beğeni kazanmıştır. Toplu halaylarla miting ve protesto eylemi sonuçlandırılmıştır.

FAŞİST TÜRK DEVLETİ, REFORMİST UŞAKLAR VE FRANSIZ POLİSİ ELELE

Son dönemlerde ulusal kurtuluş mücadelemize karşı geliştirilen gerici ittifaklardan bir tanesine de Fransa alanına tanık olduk. "Özgürlük Yolu" denilen uşak güruhunun ihbarlarından hareketle Fransız polisi hiçbir hukuki dayanağı olmadan, tamamen keyfi bir biçimde Kürdistanlı yurtseverlerin evlerine baskınlar düzenledi; tehdit ve gözdağı vermeye çalıştı. Evlerde ve dernekte yaptığı aramalarda gözöğmüştüğüne hareket ederek tüm eşyaları kırıp döktü. Yurtseverler üzerinde tam bir faşist terör estiren Fransız polisi, ihbarcı uşakların ver-

dikleri asılsız bilgilere dayanarak her evde adeta bir cephaneye karşılaştığını sanıyordu. Fakat aramalar sonucunda silah vb. en ufak bir suç aletine rastlamayınca hayal kırıklığına uğradı. Ancak yine de faşizan uygulamalarından vazgeçmedi.

ERNK yanlısı Kürdistanlı yurtseverlere böylesine azgınca saldırı Fransız polisi, kendi başına hareket etmiyordu elbette. O, üçlü sacayağının sadece bir ayağını teşkil ediyordu. — Diğer ayaklar ise TC ve reformist teslimiyetçilerdir. — Bu tür uygulama ve yöntemler karşılığında, sö-

mürgeci faşist Türk devleti Fransa'ya birtakım ekonomik ayrıcalıklar sunmaktaydı. Faşist Özal ile Chirac hükümetleri arasında son dönemlerde giderek gelişen ticari ilişkilerde Türk devleti sunduğu olanaklara karşılık Fransa'dan, Kürdistan bağımsızlık mücadelesine yönelmesini istemekteydi. Uşak reformistlerin ihbarları da işin tuzu biberi oluyordu.

İşte Fransız polisinin tutumu ve kitlelerimize yönelik azgın saldırılarının altında yatan asıl neden budur.

Polis baskınında KKKW'nın bütün eşyaları dağıtıldı.

Tüm Komplo ve Saldırıları Karşın, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, Demokratik Güçler Tarafından Destekleniyor

27. 6. 1987 tarihinde Stuttgart'ta yaklaşık 12 örgüt, Alman devletinin ve NATO'nun Kürdistan'daki yönelim ve savaş provalarını protesto etmek amacıyla bir yürüyüş ve miting düzenlediler.

Bundan bir gün önce de yani 26. 6. 1987 tarihinde konuya ilişkin bir toplantı yapıldı. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı toplantı oldukça tartışmalı geçti. Toplantının gündeminde yer alan NATO'nun Ortadoğu bölgesindeki genel hedefleri İran-Irak savaşı ve Sovyetlerin, NATO için yarattığı tehlike dile getirildi.

Yine, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onun öneü gücü PKK'yi karalamaya çalışan unsurlar, Avrupa'daki bazı olayları ön plana çıkarak, amaçlarına ulaşmak istemişlerse de, dost güçler bu tutumlarına ve amaçlarına müsaade etmedikleri gibi, Kürdistan Ulusal Kurtu-

luş Mücadelesini destekleyen konuşmalar yapmış; Brüksel'de yapılan toplantının başına yönelik yaptığı açıklamaları izah ederek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Savaşı ve bunun öneü gücü PKK'yi desteklemeye yönelik çağrılarını yapmıştı. Toplantıyı yöneten bir demokratik PKK'ye yönelen tüm saldırıları kınayarak, bu saldırıların arkasında emperyalizmle, Türk devletinin olduğunu dile getirmiştir. Böylesi bir durumda konuşma cesareti bile bulamayan sosyal-göven akımlar tam bir şaşkınlık içerisinde kendi varlıklarından adeta şüphe eder hale geldiler.

Böylesi bir toplantı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin birçok gücü arayış içerisinde iktidarı ve dost güçlerin her alanda Kürdistan halkının mücadelesine sahip çıktıklarını ortaya koymaktadır. Yine Kürdistanlı yurtseverlerin bu-

lunmadığı platformlarda bile, halkımızın, haklı davası savunulmakta, bildiri ve broşürlerimiz dağıtılmaktadır. Tüm bunların ise, halkımızın PKK önderliğinde geliştirdiği ulusal kurtuluş savaşının, bundan sonra uluslararası alanda ilericisi insanlığın desteğini daha fazla kazanacağını ortaya koymaktadır.

5 Haziran '87 günü Danimarka'nın Arhus kentinde de çok sayıda Danimarkalı demokrat katıldığı toplantıda ERNK taraftarı yurtseverler, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve Türk devletinin uluslararası komploları hakkında bilgi verdiler. Bazı Avrupa hükümetlerinin anti-demokratik baskıları sergilendi. Danimarkalı demokratlar, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile dayanışmanın bir göstergesi olarak 4000 dkr. bağış bıraktılar.

BRÜKSEL'DE AÇLIK GREVİ

Zindanlarda sömürgeci-faşist Türk devletinin savaş esirleri üzerinde yoğunlaştırdığı insanlık dışı uygulamalarına Diyarbakır zindanlarında Mehmet KALKAN adındaki bir devrimciyi daha katlederek bir yenisini daha ekledi. Diyarbakır zindanlarında Mehmet KALKAN adındaki devrimcinin katledilmesiyle zindanlarda bulunan savaş esirleri direnişe geçerek eylemlere başlamış, bunun sonucu birçok devrimci ölüm hücrelerine yerleştirilerek direniş bastırılmak için sömürgeci-faşist cellatlar saldırılarını yoğunlaştırmıştır. Kürdistan'da katliamlar gerçekleştirilerek terör estiren faşist TC, insanlık dışı barbar niteliğini gizleyebilmek için ilericisi insanlığı "demokrasiye geçiş" maske-

siyle aldatarak AET'ye üyelik için başvurmuştur.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin bu uygulamalarını protesto etmek, sahte demokrasi aldatmacalarıyla AET'ye girişini engellemek amacıyla 13 kişilik bir Kürdistanlı yurtsever grup Brüksel'de basın toplantısı düzenleyerek 29 Haziran 1987 tarihinde açlık grevine başlamıştır. 10 Temmuz günü bir basın toplantısı ile sonuçlandırılan açlık grevi TV, radyo ve dünya basınında yer alarak yankılar uyandırdı. Yapılan basın toplantısı geniş ilgi görürken, içeride ve dışarıda mücadelemize yönelik saldırıların amaçlarına bir kez daha dikkati çeken eylemciler, amaçlarına ulaştıklarını, bu nedenle eylem son verdiklerini açıkladılar.

Fransız Devletinın Kürdistan Yurtseverleri Üzerindeki Anti-demokratik Uygulamalarını Şiddetle Protesto Ediyoruz Fransız Polisi Türk Faşizminin İsteklerini Yerine Getirmekten Vazgeçmelidir!

Baştarafı 1. sayfada

severleri tehdit ettiler. Ama ARGK ile dayanışmalarını ifade etmek için toplantıya gelme kararlılığında olan Fransa ve Avrupa'nın çeşitli ülkelerinden gelen yurtseverler, bu anti-demokratik uygulama ve tehditlerden yılmadılar. 11 Temmuz sabahından itibaren toplantının yapılacağı salonun bulunduğu alanda toplandılar. Fransız polisi, dayakla, kadın, çocuk ayırımı yapmadan kitlesel toplanmaya ve tutuklamaya başladı. Yurtseverler sloganlarla ve bildirilerle ve bu arada çeşitli işgal eylemiyle, Fransız polisinin bir süredir devam eden ve en son 11 Temmuz'da iyice açığa çıkan anti-demokratik baskılarını protesto ettiler.

Fransız Polisi, Türk Faşizmiyle İşbirliği yapmaktan vazgeçmelidir

Fransız polisinin son uygulamaları rastgele bir olay olmayıp, temelinde Türk faşist-sömürgeciliğinin olduğu bir ucu Pentagon, diğer ucu uçak Kürt reformistlerine varan, bu arada silah tekelinin çıkarılmasının da büyük rol oynadığı; Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesi ve örgütü ERNK'ye karşı kurulan kompların bir parçasıdır. Çünkü, daha gece gününden önce saat 17.30'da Amerika'nın sesi, Fransız polisinin Paris'teki ARGK ile dayanışma gecesini ertelediğini birinci haber olarak verdi. Hemen ardından ikinci haber olarak Komkar adına yayınlanan ve (bilinçli olarak 24. 4. 1987 tarihi kullanılması rağmen 7 Temmuz '87 tarihinde Almanya'da gizli-denkutulan) bildiri okudu. Sözkonusu bildiri tahrik ve yalan haberlerle doluydu. (9 Temmuz '87 tarihinde Komkar sözkonusu bildirinin kendilerine ait olmadığına dair bir bildiri dağıttı. Ama içerik olarak hangisinin MIT'e ait olduğunu anlayamadık).

Olayın biraz daha gerisine gidelim. 18 Haziran '87 tarihinde Avrupa parlamentosunda Türk egemenlerinin Rum ve Ermeni halkına karşı geliştirdiği soykırımı protesto eden ve *Kürt halkının ulusal haklarının tanınmasını talep eden* bir kararı benimsedi. Aynı dönem Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğini bir anda genelkurmaylık da dahil bütün kurumlarını iflasla karşı karşıya bırakan karakollarını, kontralarını, milislerini, ekonomik kurumlarını hedefleyen eylemler gelişti. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve ARGK'nin sesi dünyanın her tarafına yayıldı.

Panik içinde kalan Türk faşizminin tepkisi emperyalist müttefiklerine oldu. Kenan

Evren, emperyalist devletleri "NATO'dan çıkacağız" diye tehdit etti. Yığınlara "Kahr olsun Avrupa", "Kahr olsun Hristiyanlık" sloganlarını attı. (20 Haziran '87 Sivas konuşması) Ayrıca Avrupa demokratik kamuoyunu şarlatanlıkla suçladı. Tepki bununla da bitmedi. Ertesi gün Ankara dışişleri yetkilileri AET ülkeleri elçileri ile toplantı yaptı. Faşist rejim isteklerini bildirdi. Arkasından T. Özal, ekonomik yaptırım tehditinde bulundu. Bunun ilk adımlarını da attı. Fransa'nın Türk hava limanlarının radarlarını yenileme ihalesini alan tekelin anlaşmasını yarıresmi dondurdugunu açıkladı. T. Özal, Avrupa Parlamentosunda kabul edilen karar "parlamentoda temsil edilen ülkelerin kendi parlamentolarında da kabul edilirse, işte o zaman Türkiye'nin bu ülkelerle olan ilişkilerinde gerçek sorunlar ortaya çıkar" (27 Haziran 1987 Hürriyet) diyerek tehditini daha da ağırlıyordu.

Bilindiği gibi Olof Palme cinayetinde İsveç Bofors top silah tekelinin de rol oynadığı CIA-SÄPO-MIT işbirliği ile işlenmiş, bu canî cinayet PKK'ye malledilmek istenerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş davası, dünya halklarından tecrit edilmek istenmişti. Dünyanın gözleri önünde komponun içyüzü ortaya çıkmış, İsveç polisi ve devleti teşhir olmuş, hiçbir gücün Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişmesini ve dünya devrimci-demokrat güçleriyle güçlü bağlar kurmasını önleyemeyeceğini göstermişti.

Şimdiki komplo daha çok boyutludur. Fransız ekonomisinin durumu biliniyor. Emperyalist ülkeler içinde en hastalıklı ekonomidir. Fransız tekelileri bunalmış aşmanın yolunu, silah üretiminde bulmuşlardır. Dünyaya savaş makinası yayan emperyalist ülkelerin başında Fransa gelmektedir. Yedinci yılını dolduran İran-Irak savaşında, yüzbinlerce insanın ölümüne neden olan ve özellikle de Kürdistan halkını soykırıma uğratan Saddam diktatörlüğünün, napalm bombaları da dahil en büyük silah sağlayıcısı Fransız emperyalist tekelileridir. Üstelik sözde sosyalist hükümet bunu yapmıştır.

Fransız polisinin ırkçı ve anti-demokratik saldırıları, Fransız silah tekelilerinin Türk faşizmiyle işbirliğinin bir sonucudur. Yeni Fransız muhafazakar hükümeti seçilir seçilmez, ilk tebrik eden Türk faşist hükümeti olmuştur. Hemen ardından Türk faşist başbakanı T. Özal, Paris'e gitmiş, bu gezi nedeniyle yine Fransız polisi çok sayıda yurtsever gezi boyunca hiçbir gerekçe göstermeden tutuklu tutmuştur. Fransa'nın eski muhafazakar başbakanı ve

eski AET başkanı, aynı zamanda Fransa Cumhurbaşkanı adayı Prof. Dr. Raymond Barre 1986 ve 1987 Haziran'ında iki defa Türkiye'ye Fransız tekelilerinin temsilcisi olarak gitmiş, adeta Napolyon gibi karşılanmış, kaldığı üç gün boyunca özel uçak tesis edilerek, Türk tekelilerinin "onur" konugu olarak ağırlanmıştır. Barre'ye göre "iktisat siyasetisiz" olamaz.

Fransız Emperyalizminin Kürt Halkına Karşı, Türk Sömürgeci Egemenliği İçin Suç Ortaklığı Yeni midir?

Uzaklara gitmemize gerek yok, Kemalist rejimle suç ortaklığına bakalım. Daha 1921'de Fransa, emperyalist çıkarları uğruna kemalistlerle anlaşır. Londra konferansında anlaşma imzalar, bunu "Türkiye'yi Rusya'nın kollarından kurtarmak" olarak değerlendirir. Kemalistlere verilen ve o gün için büyük değeri olan on uçak ve çok sayıda silahla, Kürt, Rum ve Ermeni halkı katledilir. 1914-18 emperyalist savaşı ardından, Kemalistlerle, Kürdistan'ı parçalayan ilk antlaşmaya giden Fransız emperyalistleridir. 1921 Ankara antlaşmasıyla sadece Kürdistan bölünmez, aynı zamanda bölünmüş statükoyu parçalayacak Kürt ulusal hareketlerine karşı ortaklık yapmak üzerine anlaşılır. Nitekim 1925 Palu-Hani-Genç (Şeyh Said) ayaklanması başgösterdiğinde, Türk ordusu başarısız kalır. Ayaklanma Mardin, Siirt, Hakkari yönünde gelişir. Ayaklanmanın bastırılmasının en olanaklı yolu arkadan kuşatmaktır. Türk ordusunun buna gücü yetmez. Türk ordusu, Fransızların işgalindeki Güney Kürdistan'dan Fransız güçleri tarafından Mardin'e aktarılır. Böylece Fransız emperyalistleri bir daha binlerce Kürt insanını hunharca katledilmesine ortak olurlar. Bu ortaklık 1938'de de sürer. Fransız emperyalizmi, kemalistleri SSCB'ne saldırtmak için Hatay'ı bahşeder, siyasal ve askeri destek verir, böylece Dersim'deki soykırıma da ortak olur. Türk, Arap ve Fars sömürgecileriyle işbirliğini bugün de aynı hızla sürdürür. Irak'taki ekonomik talanı için, Kürt halkını katledilmesinin en büyük destekçisi yine Fransız emperyalistleridir.

Başka halklara karşı da Fransız burjuvazisinin, Türk burjuvazisiyle suç ortaklığı tarihi yüküldür. Bunun en belirgin ve taze olan iki örneği Cezayir Ulusal Kurtuluş İşgal reketi ve 1956 Süveyş işgal girişiminde Mısır-Suriye halklarına karşı yapılan işbirliğidir.

- Kahrolsun Türk faşist-sömürgeci barbarlığı ile suç ortaklığı yapanlar!
- Fransız polisi, Kürdistanlı yurtseverlere baskıdan vazgeçmelidir!
- Yaşasın ERNK ve ARGK!

Fransız Emperyalistlerinin "Kürt Dostluğu" Ve "Demokrasi" Gösterisi Sahtedir

Kürdistan'ı bölen ve bugün de dahil olmak üzere yüzyıldan fazladır, Kürt halkının soykırımına ortak olan bir devlet nasıl "Kürt halkının dostu olabilir"? Fransa yalnız Kürt halkının soykırımına katılmaz aynı zamanda, işbirliği de yetiştirerek muhtemel ulusal hareketleri içten çöktürmenin tedbirlerini alır. Fransa'nın Kürt egemenliğinden kaçış devşirme tarihi 1815'lere kadar uzanır. Mısır Valisi Kavalalı M. Ali Paşa, Kürt aşiret reislerinin çocuklarını Paris-Fransız okullarına yollar. 1950'lerle Fransız elçilikleri Kürt feodal ve aristokratlarının dergahı olur, 1900'le örgütlenen Kürt feodal aristokratlarının da en büyük güvenceleri Fransız elçilikleridir. Her defasında da en büyük kazığı onlardan alırlar. Bedirxanların kalkanları bu işbirliğin köprüsü olurlar. Diğerleri bu yolda yürürler. 1914-30 Fransa'nın Güney Kürdistan işgalinde bu uçaklı kalıcılaştırılır. Bir de buna kültürel maske geçirilir. Artık Paris, Kürt gerici milliyetçiliğinin kiblegahıdır. Ve günümüzde Fransa Kürt Enstitüsü vb. kurumlarda topladığı bu uçaklarla, reformculuğu ve işbirlikliği geliştirerek, halkımızın bağırma zehirli kamasını saplamaktadır. Fransız burjuvazisi, uçaklı ilişkilerine aldığı bu gerici milliyetçiliği Türk cezaevlerinden atmak için olmadık ağırlığı koyarken, yüzlerce işçi, köylü, kadın, genç Kürdistan devrimcisinin, yurtseverinin katledilmesini sadece izlemiştir. Bayan Mitterand, uçaklarına "Kürt halkına yardım" sahtekarlığı altında 1 milyon Franki ajanlık payı olarak verirken, halkımızı katletmeleri için sömürgecileri milyonlarca Frank kredi ve napalm silahları veriliyor.

Türk Faşizmine Verilen Bu Açık Destek ve Yapılan İşbirliği; Kürt Halkının Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin Gelişmesini Hiçbir Şekilde Durduramaz

Kürt halkının savaşı haklı ve kutsaldır. Kürt halkı kölelikten kurtulmanın savaşını veriyor. Bunu en iyi köleliği ve kölelik ardından özgürlüğü tadan Fransız halkı bilir. Fransız halkı, 1870'te kendi burjuvazisinin ihaneti ve ortaklığıyla işgale uğradı. Paris bombalandı. Yine 1940'larda faşizmin işgaline uğrayan Fransız halkı,

yabancı egemenliğin ne olduğunu iyi bilir. Fransız halkı daha dün Fransız burjuvazisinin Cezayir katliamlarına şahit olmuştur. Türk faşist sömürgeciliğini desteklemenin ve hele onunla suç birliği yapmanın insanlık suçu olduğunu bilir. Ve Fransız demokrat halkının kendi burjuvazisinin Kürt halkına karşı suçlarına karşı sessiz kalmayacağına inanıyoruz. Fransız halkı işbirlikçiliği de iyi bilir. Fransız burjuvazisinin "Kürt dostluğu" çehresinin üstünü kazarsa, nasıl bir karanlık çehre ve anti-demokratizmin yattığını görür. Fransız polisinin faşist Türk polisini aratmayacak bir barbarlık örneği göstererek Paris'te geceye gelen kadın ve çocukları jopladığı için aynı gün Türk dışişlerinden Fransa devletine bir teşekkür mesajı gönderilmesi, demokratik hatta insanlık adına utanç verici bir durumdur.

Kürdistanlı yurtseverler başka halklara saygılıdır. Ancak kendi haklarından da taviz vermezler. Fransız polisi, yurtseverlere baskı yapan, ERNK çalışmalarını engellemeye çalışan, MIT elemanları, Türk faşizminin kontr-gerillaları, Avrupa'da çoğu devlet polisinin içinde yasal olarak çalışmakta, günahlar işlemektedir.

Eğer, Fransız polisi —ki polis Fransız burjuvazisinin tekel çıkarılmasını basit bir piyonudur— bu tür baskılarla halkımızın meşru ve kutsal ulusal bağımsızlık savaşını durdurmayı düşünüyorsa, hele halkımızın ordulaşmasını, ARGK'nin gelişmesini durdurulacağını umuyorsa büyük bir yanlışlıktır. Bağımsızlık için ayaklanan bir halkın zaferini önleyebilecek hiçbir güç yoktur yeryüzünde. Fransız burjuvazisinin Dien Bien Phu'da (Vietnam'da) aldığı darbenin acısı geçmemiştir sanıyoruz.

Onun için, Fransız burjuvazisi, halkımıza ve kurtuluş cephesi ERNK'ye karşı Türk faşizmine destek vermekten, polisini saldırtmaktan vazgeçmelidir. Zerre kadar olabilecek burjuva demokratlığı bile bu işbirliğine izin vermez. Biz ulusal bayrağımız ERNK bayrağına olan her saldırıyı, Kürdistan Halkına bir tecavüz saldırısı olarak değerlendireceğiz. Türk faşizmiyle işbirliğini lanetleyecek, bu işbirliğinin içyüzünü dünya halkları nezdinde teşhir edeceğiz. Her yerde olduğu gibi Fransa'da da polisin anti-demokratik baskılarına karşı direnecek, bir adım gerilemeyeceğiz.

Kenan Evren'in Sivas'tan Yaptığı "Milli Birlik" Çağrılarını Tüm Gerici Odakları Harekete Geçirdi:

Lavrion Olayları Faşist Türk Devletinin Avrupa'da Başlattığı PKK Karşıtı Kampanyanın Bir Parçasıdır

Halkımız güçlü adımlarla özgürlüğe yürümekte ve ayak sesleri sömürgeci Türk burjuvazisi ile hempalarının yüreğine korku salarak tüm cihanı sarmaktadır. Muharebelerde sömürgeci ordu sürülerini bozguna uğratan halk kurtuluş ordumuz, cennet Kürdistan'ın her yanında ihanet odaklarını bir bir çökertmektedir. Özellikle geçtiğimiz Haziran ayı sonlarında Pınarcık'ta ihanete vurulan darbe, sömürgecilerin can telaşını bir kat daha artırdı. Bunun üzerine faşist Türk devleti içte ve dışta, ulusal kurtuluş mücadelemize ve öncü gücü PKK başta olmak üzere tüm yurtsever Kürdistanlı kitlelere yönelik yoğun bir saldırı kampanyası başlattı. Ve tabii emperyalist ağa-babalari ile işbirlikçi uşakları harekete geçirecek...

İşte aynı günlerde ulusal kurtuluş mücadelemize yönelik bu saldırı kampanyasının bir parçası da Yunanistan'daki Lavrion kampında yaşandı. ARGK birliklerinin Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğine pespeşe vurduğu etkin darbeleri hazmedemeyen Kenan Evren 'solu'nun çeşitli fraksiyonları, onurunu çoktan yitirmiş köle ruhlı reformist uşaklarla birlikte, kampta bulunan ERNK taraftarlarına yönelik çeşitli komplo ve saldırılar geliştirdiler. Bu amaçla HK, Partizan Dev-Yol gibi sosyal-şovenlerle Rızgari gibi reformist sefiller, günlerce bir araya gelip çeşitli toplantılar düzenleyerek devrimcileri imha etmenin planlarını yaptılar. Bir yandan komplo ve provokasyon faaliyetlerine hız verirken, bir yandan da bu karanlık amaçlarına varmada kullanmak üzere özellikle de bayanlar aracılığıyla kampa çeşitli silahlar taşımaya başladılar. Ne var ki devrimciler durumu erkenden farkederek aldıkları bazı önlemlerle bu sinsi planın hayata geçmesini olanak tanımadılar. Sabahın beşbuçukunda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi yanlısı devrimcilerin kaldığı blokta şüpheli şekilde dolaşan bir unsur yakalanıp üzeri arandığında üzerinde kısa füyeli iki dinamit lokumu ile bir keser çıktığı görüldü. Devrimcilerin dinamitlere el koymasından bu unsur kaçarak polise sığınmış ve böylelikle de bir katliam girişimi boşa çıkarılmıştır.

Daha sonra devrimciler, son günlerde üstüste toplantılar yapan sözkonusu tasfiyeciler grupların kaldıkları odaları aramaya koyulmuşlardır. Şüpheli görülen Dev-Yol ve Rızgari'nin kaldığı odalarda bıçak, tabanca ve hazırlanmış şişeler ele geçirilmiş ve bu unsurlar teşhir edilmiştir. Ardından sömürgecilerin tezgahladığı oyun ve komploların

amaçlarını açıklayan çeşitli konuşmalar yapılarak, bu oyunların faşist rejimin Kürdistan'daki vahşetlerinin bir parçası olarak gündeme getirildiği vurgulanmış ve kendisine devrimci, ilerici diyenlerin buna alet olmaması gerektiği vurgulanmıştır. Polis kampa girerek olaya müdahale etmesi ve devrimcileri kamptan çıkararak bir kısmını Atina'daki çeşitli karakollara götürmesinin ardından Partizan, HK, Rızgari ve Dev-Yol adlı tasfiyeciler gürhurlar ortak bir basın toplantısı yaparak PKK'yi suçlamaya, karalamaya çalışmışlardır. Hatta utanmazlıklarını daha da ileri götürerek PKK'ye karşı, PKK sempatanlarının kamptan çıkarılması amacıyla açık grevine başladıklarını ilan etmişlerdir.

Ashında duruma pek de şaşmamak gerekir. Birbirine can düşmanı gibi görünen bu güçlerin, Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesine karşı ortaklıklar kurması yeni değildir. Faşist rejim bunların iplerini çoktan beri ele geçirmiş ve gerekli gördüğü zaman bunları Kürdistan halkına ve PKK'ye karşı rahatlıkla harekete geçirebilir. Nitekim devrimciler de yaptıkları basın toplantısında bu güçlerin nasıl K. Evren'in birer basit aleti durumuna geldiklerini, tezgahlanan komplo ve katliam girişimlerinin altında yatan nedenleri izah ederek bunları teşhir etmiştir.

Gerçekten Lavrion'da yaşanan olayların kaynağı kimdi? Neyi amaçlıyordu? Olayların zamanlanması bir tesadüf müydü, yoksa sistemli, bilinçli bir zamanlama mı sözkonusuydu? Bu ve benzeri sorular üzerine düşünülecek olursa rahatlıkla anlaşılabilecektir ki, sömürgeci-faşist Türk devletinin binbir surat ve kıllıkla mücadelemize yönelttiği saldırıların tipik bir parçasıyla karşı karşıyayız. Bunu anlamak için Türk burjuva basınının ağız birliğiyle olayları veriş tarzına bakmak yeterli. Bu konuda birkaç kısa örnek durumu daha anlaşılır kılacaktır.

"Lavrion'da olay. PKK'cılar Türklere saldırdı. Yunanistan'da siyasi mültecilerin yerleştirildiği Lavrion kampında geçen cumartesi günü Türklere Kürtler arasında olaylar çıktı." (24 Haziran 1987, Milliyet)

"Lavrion'daki Türk ve Kürt kaçaklar kıyasıya döğüştü. Yunanistan'a sığınan kanun kaçakları ve bölücülerin kalmakta olduğu Atina yakınındaki Lavrion kampında dün kendilerine Kürt diyen eşkiya uzantıları ile Türklere arasında büyük bir kavgaya patlak verdi... Lavrion'da, Avrupa Parlamentosunun Ermeniler ve Kürtler ile ilgili karar

ve onun hemen sonrasında Mardin'de bölücü eşkiyanın katliamı olayından sonra durum çok gerinleşti..." (24 Haziran 1987, Tercüman)

"Yunanistan'ın Atina haber ajansı, Başkent Atina'nın 60 kilometre doğusundaki Lavrion mülteci kampında, Mardin'in Pınarcık köyüne yapılan kanlı saldırıya gerçekleştiren PKK'nın 'Halkın Kurtuluşu' örgütü taraftarlarıyla iki gündür çatıştığını duyurdu. Ajans, çatışmanın, PKK'nın 'Pınarcık katliamı'nın Lavrion'da duyulması üzerine kampta bulunan farklı siyasi görüşteki kaçak Türk mültecilerin öfkelenmesi Kürt ayrılıkçıları tehdit etmesiyle başladığını belirtiyor." (24 Haziran 1987, Hürriyet)

Her haktan, her ulustan ilerici-demokrat ve devrimci insanları, faşizmin borazanı durumundaki Türk burjuva basınında yer alan bu satırları ibretle okumalı ve üzerine iyice düşünmelidir. Hangi maskeyle olursa olsun Kürdistan halkının kutsal mücadelesine ve PKK'ye saldırıların altından mutlaka Türk faşist rejimi ile emperyalizmin parmağı bulunduğu gerçeği bir kere de Lavrion olaylarıyla kanıtlanmış oluyor. Yukarıdaki alıntılarda azgın ırkçı-şoven mantık açıkça sırtıyor. Ve açıkça görüldüğü ki, Türk egemen sınıflarının barbarlıklarını kinayan kararlar ile Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesi yalnızca Evren-Özal gibi faşist rejim temsilcilerini ürkütüyor. İflah olmaz sosyal-şovenizmin temsilcileri zaman zaman Evren-Özal'ı bile geride bırakabiliyor. Ve yukarıdaki satırlarda da görüldüğü gibi faşist rejim, "PKK'cılar Türklere saldırdı", "Kendilerine Kürt diyen eşkiya uzantıları ile Türklere arasındaki kavgaya", "Pınarcık'taki katliamın duyulması üzerine... Türk mültecilerin öfkelenmesi..." vb. ifadelerle kendi "yavru"larına açıkça sahip çıkmaktadır.

Şimdi artık Lavrion'daki saldırıların, Kenan Evren'in Sivas'tan yaptığı "Milli birlik ve beraberlik" çağrılarının uyararak gerçekleştirilen sistemli yönelimlerin bir parçası olduğundan kuşku duyulabilir mi? Türk burjuvazisi tarihi tekrerr ettirmeye çalışıyor. Kemalist burjuvazi, 1925-30'larda Kürdistan'da giriştiği vahşi soykırımları nasıl TKP'ye onaylatıp alkış aldıyorsa; bugün de benzeri katliamlarına sosyal-şoven ve uşak reformist güçleri ortak etmektedir.

Dikkat edilirse, PKK-ERNK-ARGK önderlikli Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mü-

cadelesinin -ülkede yaratılan '87 Yaz Atılımına paralel olarak- dünya ilerici insanlığı nezdinde önemli bir prestij ve sempati kazanması, faşist Türk devletinin çeşitli kollarından hemen harekete geçmesini de birlikte getirmiştir. Birçok yol ve yöntem deneyen faşist rejim, sosyal-şoven ve reformist uşak piyonlarından yararlanmayı da asla ihmal etmiyor. Sadece haziran ayından bu yana Avrupa'da yürütülen faaliyetler bile sömürgecilerin nasıl çok yönlü çabaları içerisinde olduğunu gözler önüne sermektedir. Kürdistan halkının mücadelesine ve öncü PKK'ye karşı sağ ve 'sol'-uyla tüm güçlerini harekete geçirmiştir. Avrupa turlarına çıkan -ki çoğu da faşist rejim özel izniyle çıkmaktadır- Baştürk'lerden Aziz Nesin'lere, Haydar Kutlu'lardan Türkeş'lere kadar her çevre ve kişi: gittikleri alanlarda, bulundukları platformlarda ve yaptıkları küçük-büyük toplantılarda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini ve PKK'yi karalamayı baş görev edinmişlerdir. Her biri kendi dilinden ve gücü yettiğince bu doğrultuda faşist rejime hizmet sunmaktadır. Her duadan önce besmele çeker misali, her konuşmalarında Kürt halkının en doğal hakkı olan bağımsızlık mücadelesine ve PKK'ye küfürnamelerini ihmal etmeyen bu "demokrat", "aydın" baylar acaba Türkeş'le aynı konuma düştüklerini farketmiyorlar mı? Yeri geldiğinde her biri bilmem kaç yıllık solculuklarıyla övünüyorlar da, solculuk ve devrimcilik gereğinin zerresini olsun yerine getirmeyi akıllarına getirmiyorlar mı? Türkiye ve Kürdistan devrimlerine karşı -bazen sınırlı genel doğruların ve süslü cümlelerin arkasına gizlenerek de olsa- K. Evren'in silahşörlüğünü ne zaman bırakacaklardır? Bunun tarih önündeki hesabını hiç mi düşünmüyorlar?

Bu baylar faşizmin, ırmağlarında akıntıya kürek çekmeye devam ededursunlar, devrimin yürüyüşü engellenmiyor, devrim yürüyor. Ve yürüdükçe faşizmin korkusu artıyor. Korkuyla birlikte çaba ve çırpınışları da artıyor düşmanın. Kürdistan devrimine karşı yıllardır kullana kullana posa haline getirdiği sosyal-şovenler ile teslimiyetçi reformistleri son bir çabayla tekrar harekete geçiriyor. ÖY, DDKD ve benzerlerine basın toplantıları düzenlettirerek "PKK'nin teröristliği"ni kanıtlamaya çalışıyor. Daha da ileri gidilecek bu düşkünlere eliyle yurtseverlere kurşun sıkıtıyor. Lavrion'da görüldüğü gibi üçbeşi bir araya getirilerek devrimcilerle saldırtılıyor. Fakat maşaların tüm çabalarına

rağmen istenilen sonuç alınmıyor. PKK önderlikli bağımsızlık ve özgürlük mücadelemiz: hem Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı yurtseverlerden, hem Türkiyeli emekçilerden ve hem de Avrupa ilerici kamuoyundan gün geçtikçe daha fazla maddi-manevi destek almaktadır. Bu durum karşısında faşist Türk devleti, artık gizli-kapalı, maskeli faaliyetlerle yetinmeyerek kendi açık kimliğiyle de ortaya çıkarak bu alandaki faaliyetlerimize karşılık veremeye çalışmaktadır. Bu amaçla çeşitli Avrupa ülkelerinde, emperyalist polis ve tasfiyeciler reformist güçlerle içte MIT mensupları cirit atmaktadır. Çeşitli komplo ve imha planlarından, "bölücülüğe karşı" yürüyüşler düzenlemeye kadar hummalı bir faaliyet yürütmektedirler.

Sömürgeci-faşist Türk devleti içerde olduğu gibi dışarda da öylesine aciz ve çıkmazdadır ki, PKK'ye karşı yürüyüş ve mitingler düzenlemeye kalkışmakta ve "milli birlik" çağrılarını yapmaktadır. Onbinlerce yurtseverin gür sloganlarla faşizmi lanetlediği alanlarda -Nürnberg'de görüldüğü gibi özellikle aynı alanlar seçilerek- birkaç yüz çapulcuyla bir araya toplanan sömürgeciler, uşaklarının yapamadığını kendi eliyle yapmaya çalışmaktadır. Sözümona PKK'yi teşhir edecektir. Oysa onbinlerin haykırın seslerine karşılık, çakal ulumalarını andıran seslerle faşizmin çirkin yüzü gizlenebilir mi? Kaldı ki, Avrupa kamuoyu faşizmi çok iyi tanıyor, yakından biliyor. Bu nedenle de TC'nin, Partimizin ve mücadelemizin lehinde oluşan kamuoyunu kendi lehine çevirme çabaları da sonuçsuz kalmaya mahkumdur.

Fakat ilerici, demokrat, yurtsever kitlelerin kimin ne olduğunu, PKK'ye "devrimcilik", "ilericilik", "ulusal kurtuluşçuluk" maskeleriyle yöneltilen saldırıların altında kimlerin bulunduğu, ve bu saldırıların bir halkası olan Lavrion olaylarının da K. Evren'in "milli birlik" çağrılarının verilen bir cevap olduğunu daha iyi anlaması için olaylara böylesi bir bütünsellik içerisinde bakmak kaçınılmaz olmaktadır. Safaflar ölkedeki gibi Avrupa'da da giderek netleşiyor. Türkiyeli ve Kürdistanlı her insan artık ya faşist Türk devleti yetkilileri ve MHP gibi sivil faşistlerle kola yürüyecek, ya da PKK şahsında somutlaşan Kürdistan ve Türkiye halklarının devrimci saflarında yer alacaktır. Orta yol kalmıyor artık. Ve tüm ilerici, demokrat, anti-faşist güçleri devrim saflarına davet ediyoruz.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin son dönemlerde gelişip güçlendiği, tüm dostların ve düşmanların da bildiği bir gerçektir. Görülüyor ki, bu gelişme ve ilerlemeler kaydedilirken, tarihin her döneminde olduğu gibi günümüzde de, düşman baskıları had safhaya ulaşmaktadır. Tarih boyunca sömürgeci Kürdistan halkının direnişini değişik yollarla (kendinden olmayan güçleri, hainuşak misyonerleri, hile ve entrikaları kullanarak) bastırmaya çalışmıştır. Bu konuları PKK -Kürdistan İşçi Partisi-defalarca Kürdistan, Türkiye ve dünya kamuoyuna açıklamıştır.

Fakat bu durumları anlamak istemeyen, Kürdistan adına, Türkiye "Komünist" Partileri adına yola çıktığını iddia eden vatan hainleri, sosyalist insanlar ve revizyonist sosyal-şoven kukla örgütler vardır. Yazında bu konulara kısaca değinmek istiyorum.

Kendim geçmişte, bu örgütlerden biri olan Partizan'ın sempatisini idim. Devrime her zaman olan inancımın dolaylı uzun süre bu örgüt içerisinde şu veya bu oranda görev aldım. Fakat gerçekten bu örgütün yıllar sonra hangi düzeye geldiğini, başlangıçtaki Parti programının eksikliklerine rağmen, gelişen zaman içerisinde nasıl köreltilip amacından saptırılıp, tasfiye edildiğini geç kavradım.

Bir örnek verilecek olursa; "İbrahim Kaypakkaya'nın izinde yürüyoruz" adı altında 31 Mayıs 1987'de "TKP-ML"-nin 15. kuruluş yıldönümü" amacıyla bir merkezi gece düzenlediler. Ne kadar "sahip" çıktıklarını pratikte gösterdiler. Disiplinsiz geçen gecenin sonunda salonu terk ederken geride bırakılan boş bira şişelerinin yanı sıra sandalastıkları pankartların haftalarca öyle asılı kalması ve yüzlerce İbrahim Kaypakkaya'nın posterlerinin ayaklar altında kalmaları ibret verici bir manzaraydı.

1976'dan günümüze kadar, bu örgüt içerisinde ikeli bir birlik ve programdan bahsetmek gülünç olur. Bundan dolayı sürekli dağılmalar, sirtüşmeler, zoraki birlikler meydana gelmekteydi. Pekli bu durumlar nereye kadar sürdü? Sonucu herkeşçe malumdur.

Bu örgütün PKK ve Kürdistan devrimine bakış açısı ise baştan beri hiçbir zaman netleşmedi. Özellikle PKK'ye bakış açısı ilk dönemlerde bir hakemlik rolü

idi, bu örgütün gerçek kimliği, PKK'nin başlatmış olduğu gerilla saldırıları, kitleler üzerinde yaratmış olduğu derin sempati ve cuntaya karşı mücadelede halkın umudu haline gelmesiyle ortaya çıktı. Bu örgütün ilk gerçek panığı bu dönemde kendisini gösterdi. Parti içerisinde daha evvel PKK hakkında sık sık sirtüşmeler vardı. Fakat net, açık olarak bir türlü tavır takinmiyorlardı.

Peki neden panige kapıldılar? İki neden görebiliyorum: Birincisi, kendilerince-Türkiye'de ve Kürdistan'da tek komünist partisi olduklarını ve kırsal alanda (sonraları Kürdistan dediler) "gerilla savaşı" verdiklerini belirtiyorlardı. İkinci neden, 15 Ağustos 1984'ten sonra PKK düşmanlığına hız vermeleri ile beraber yeniden PKK güncel olmaya başladı. "Karşı-devrimci mi, değil mi" tartışmalarını canlı bir şekilde sürdürdüler. İlk önce, mal bulmuş mağrip gibi, PKK içerisinde ihanet eden unsurları savunmak ve onlara kucak açmak oldu. Daha evvel burjuvazi ve çömezleri tarafından yapılan karalama ve aşağılık suçlamaları, bazen açık, bazen de gizli olarak kampanya şeklinde sürdürdüler, bu koroğa hararetle katıldılar.

Yapılan bu anti-propaganda işi ise "komünistlik" adına yapmaktan geri durmuyorlardı. "PKK'de demokrasi yok", "Rus sosyal-emperyalizmini ve Esad kılığını savunuyor", "milliyetçi, karşı-devrimci bir örgüt olduğu"nu vb. geveleyip durdular.

Aslında bunların amacı, PKK'nin devrimci bir örgüt olup olmaması değildi. Kürdistan'ın ayrılıp bağımsız bir devlet olmasını kabullene-miyorlardı. Esas olarak bir ruh halleri vardı. Geçmişte ortaya çıkmayan gizli sosyal-şovenist ruh hali yavaş yavaş ortaya çıkıyordu. Göstermelik olarak ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunuyoruz demelerine rağmen, gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında telaşları daha da artmaya başlamıştı. İstemeyerek de olsa, kendi kimliklerinin ortaya çıkmasını önleyemediler.

Halbuki geçmişte gizli sinsi sosyal-şovenist ruh hallerini onlardan önce, Türk egemen güçlerinin temsilcileri olan Şefik Hüsnü, İsmail Bilen, Uğur Mumcu, Doğu Perinçek vd. tüm çömezler açıkça ilan etmişlerdi.

Partizan vd. güçler ise, yukarıda değindiğimiz gibi şovenist ve inkarcı ruh hallerini gizlemek için, bir taraftan destekliyoruz demektedirler, diğer taraftan kendi kitlelerine aylarca anti-Kürdistan devrimi ve PKK düşmanlığı temelinde feodal, mezhepçi içerikli konuşma ve seminerler düzenlemekten geri kalmıyorlar, yaptıkları bu ihanet ve sirt çevirmeyi de Marksizm-Leninizm adına yapmaktan geri durmuyorlardı.

Geçmişteki Türk "sol"cu-

larıninki gibi, Kürdistan devrimini bunların da uykularını kaçırıyordu. "Nasıl olur? Türkiye bölünür mü? Zaten size tarihi haksızlık yapmış; sömürge de değilsiniz, 4 ayrı ulusunuz var; en iyisi ortak örgütlenelim: partimiz koskocaman Türkiye 'Komünist' Partisi'ni temsil etmektedir" biçiminde ileri geri çabalayıp durdular.

Yine o dönemin T-K-P'si ise Kemalizme övgüler dize-rek, "doğuya ilericilik gidiyor, medeniyet gidiyor" soysuzluğu ile Kürt ulusuna yapılan vahşi katliamları görmezlikten gelerek, gerçekleri bir türlü kabullenmediler.

Kürt ulusuna mensup olup da, Kemalizme dalkavukluk edenleri de gözardı edemeyiz. Geçmiş tarihte Kürdistan'daki isyanlara sirt çevirip ihanet eden unsurlar o dönemin isyancılarına şu çağırışı yapılmaktaydı: "Kürdistan hayalinden vazgeçin, silahları bırakın, milli birlik içerisinde

örgütlenelim" (o dönemdeki dalkavukların başını çeken Hasan Hayri, Diap Ağa ve benzerlerinin; günümüzde ise Semir, Şahin, Merkitlerin ihanetlerini iyi incelememiz gerekiyor).

Peki yapılan bunca sorumsuz, sinsi, gizli sosyal-şovenizme rağmen, bu ve benzeri örgüt saflarında olan ve gerçekten faşist Türk devletine karşı Türkiye proletaryası ve emekçi halkların çıkarlarından yana olan, Kürdistan'ın özgürce ayrılıp devlet kurmasını isteyen, gönüllü birlikten yana olan tüm dürüst insanlara düşen görev, bir an önce araştırıp, inceleyip gerçeklerin yanında yer almaktır.

— Yaşasın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi!

— Yaşasın PKK ve Onun Önderliğindeki ARGK - ERNK!

Devrimci selamlar
Baden Württemberg'den bir ERNK taraftarı
Nezir / 1 Haziran 1987

Kürdistan'dan Bir Askerin Mektubu

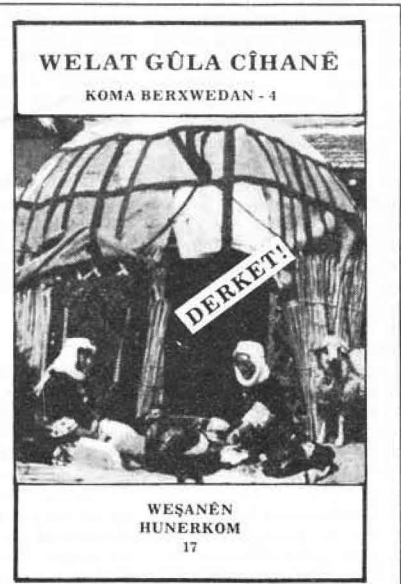
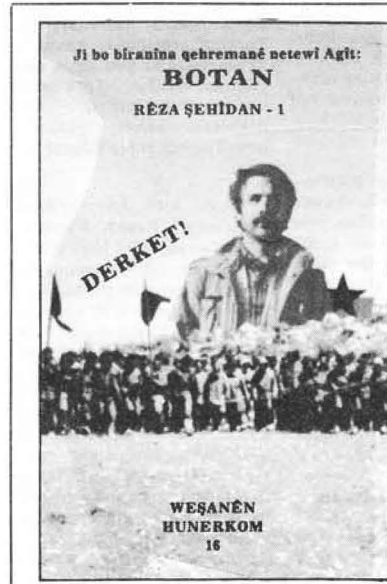
Ben, Bingöl'de sömürgeci faşist Türk devletine askerlik yapıyorum. Gelin-Pertek köyünde meydana gelen çatışmada şehit düşen devrimcilerle ilgili bazı açıklamalarda bulunacağım.

Köy devriyesine çıkmak için büyük bir grup olarak hazırlanıyorduk. O anda, ismini bilemediğim bir köy korucusu, sarışın, ufak boylu, hafif topallayarak karakola geldi. "Komutanım bir grup terörist köye gelmiş. Şimdi köydeler" dedi. Yüzbaşı: "Ulan doğru söyle, yalan olmasın ha" dedi. "Yok komutanım vallahi-billahi şu anda köydeler" deyince tam 30 kişilik grup silah kuşandı. Ben, bir defa gelen ihbarı bildirmedim için beni operasyon grubuna almadılar, yani ope-

rasyona götürmediler. Ama çok iyi bir arkadaşım istemeyerek de olsa gitti. Operasyona giden askerler köye yaklaşınca pusu kuruyorlar. Pusuda bekleyerek devrimcilerin köyden çıkmasını bekliyorlar. Bir süre sonra devrimciler köyden çıkarak tam çember içerisinde girdiklerinde Türk askerleri tarafından yayılım ateşine tutuluyorlar. Ateş hattı içerisindeki çatışmada dört erkek devrimci şehit düşerken, sağ kalan bir baci ise kayalığa tırmanıyor ve slogan haykırıyor. Karsın Iğdır ilçesinden İbrahim Yılmaz adındaki asker ayağa kalkarak bacıyı yayılım ateşine tutuyor ve bacıyı şehit ediyor. Daha sonra, bu devrimcilerin cenazelerinin başına ben de gittim. Pala bıyık-

ları, kıvrık saçlarına baktıkça dayanamıyordum. Takma isminin Emine olduğu söylenen bacının başında beyaz bir eşarp vardı. Kızıl kanı ile kıpkırmızı olmuştu. O anda A... adındaki arkadaşım bana, "Z... ne diyorsun, ben dayanamıyorum, tırtıyacağım bu namussuzları" dedi. O anda alay komutanı da geldi. "Kimdir bunları vuran." "Kahraman asker İbrahim Yılmaz" dediler. alay komutanı o namussuzun gözünü öperek, "Ulan sen bir Rambo-sun" dedi. Daha sonra bu askerın adı, bundan sonra İbrahim değil, Rambo oldu ve Rambo diye hitap edilmeye başlandı.

Anlatacağım çok şey var, ancak bu kadarını anlatabildim.

ULUSAL DİRENİŞ SAVAŞIMIZIN DÜNYA BASININDAKİ YANKILARI

Baştarafı 1. sayfada

başladı.

Faşist rejimin mimarı ve başı Kenan Evren; her önüne çıkana küfreden dayak yemişi haşarı çocuklar misali, NATO'dan AET'ye dek tüm emperyalist hamilerine çıtmaya başladı. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında neden kendilerini yalnız bıraktıklarını soruyordu emperyalist efendilerine. Aslında efendileri kendilerini yalnız da bırakmış değildi. Faşist Evren'in Sivas'tan feryatlarını yükselttiği günlerde bile binlerce NATO askeri Kürdistan'da savaş provaları yapıyordu. Fakat devrimci direniş savaşımız karşısında sömürgeci Türk egemenliğinin çözülüşü ve çöküşü o denli hızlı ki, emperyalistlerin dört bir koldan yaptığı yardımlar bu nedenle yeterli görülüyor ve habire daha fazla yardım talebinde bulunuluyordu. Bunlara bir de, Avrupa Parlamentosu'nun aldığı son karar eklenince faşist şef Evren daha da ileri gidecek, NATO içindeki durumlarını gözden geçirebileceklerini iddia etti. Elbette ki, bu iddiayı kimse ciddi bulmadı, ama bu durum faşist rejimin ne kadar sıkışmış olduğunu açığa çıkarması bakımından oldukça ilginçti. Bir de belki Pentagonun patentli Türk generallerinin ilericiliğini, demokratlığını tartışmayı pek seven tasfiyeciler Türk soluna bir konu teşkil etmesi bakımından ilginç olabiliirdi. Biz kendilerine bu konuda biraz yardımcı olmak amacıyla bir karşılaştırmaya yapmalarını önerelim: haydin bakalım entelektüel baylar tartışın biraz! "Türkiye NATO'da kalabilir de" tarzında demeyen veren TKP Genel Sekreteri Haydar Kutlu nu daha ileriye, yoksa "gerekirse NATO'dan kalıp kalmayacağımızı yeniden gözden geçirebiliriz" diyen Kenan Evren mi? Umarız bir "haksızlık" yapmaz da bay Kutlu'yu ikinci sıraya düşürmezsiniz.

Evet, özellikle '87 yılı içerisinde yaratılan güçlü gelişmeler ve elde edilen önemli mevziler faşist rejimin solugunu daraltmıştı. Oyle ki, son dönemlerde başta Mardin alam olmak üzere, Hakkari, Siirt, Diyarbakır, Adıyaman, Bingöl, Dersim vb. alanlarda sömürgeci güçlere ve işbirlikçi usaklarına ağır kayıplar verdirilmesi ve kemalist-faşist rejimi yıkımın eşliğine götürmesi karşısında, Türk burjuva egemenliğinin "kurtuluşu" için yeniden "milli birlik ve bütünlük" teraneleri her tarafı sarmaya başladı. İkinci Atatürk'lüğe soyunan ve her yönüyle birincisini taklitten çıkan Evren de Sivas'tan yola çıkarak, Türk egemeninin o irkiş-şoven ruhuyla, o kirli ruhu yeniden hortlatmaya çalışmaktadır. Fakat o daha Sivas'ta iken, Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'ye bağlı gerilla birliklerinin Mar-

din-Pınarcık'ta işbirlikçi ihanetçi takıma vurduğu ölümcül darbenin sesi tüm dünyada bir anda yankılandı. Faşist şef kanlı pençelerini görmezlikten gelerek "katliam" diye haykırdı. Ve birçok çevreyi de bu iğrenç yalanına ortak ederek tüm dünya ilericisini insanlığı da aldatacağını sandı. Savaşta yaşamını yitiren birkaç çocuğun durumunu kendisine bulunmaz bir fırsat sanarak yavuz hırsız misali gerçeği çarpıtacağını sandı.

Avrupa Parlamentosu'nun, Ermeni katliamlarını kinayan ve Kürt sorununun kabul edilmesi gerektiği yönündeki kararını bahane eden sömürgeci yetkililer, neredeyse o vahşet saçan kirli tarihlerini unutturacaklarını sandılar. Kürdistan'daki varlık nedenlerini ve katliamlarını hatırlamaz görürünerek, kurtuluş kuvvetlerimizin "katliam" yaptığını dünyaya ilan etmeye çalıştılar. Ne var ki, dünya ilericisi insanlığı Türk egemenlerinin barbarlıklarını unutmamıştır. Evren ve Özal'ın çılgınlıklarının ne anlama geldiğini, insanlık çok iyi bilmektedir. Nitekim, ulusal kurtuluş savaşımızın tüm dünyada yankılar yarattığı günlerde, sömürgeci-faşist Türk devletinin, Cepheimizin öncüsü PKK'yi "katliam yapmak"la suçlamaya çalıştığı dönemde Belçika'da yayınlanmakta olan Le Soir gazetesinde Abed Attar imzasıyla çıkan "Kürtlerin Ebedi İsyanı" başlıklı yazıda şu görüşler yer alıyordu:

"Türkler tarihlerinin incelenmesini istemezler. Geçenlerde Avrupa Parlamentosu tarafından da soykırım olduğu kabul edilen Ermenilerin durumuna sebebiyet veren Osmanlı imparatorluğu tarihini de karıştırılmasını istemezler. Parlamentonun bu son kararı Kemal Atatürk cumhuriyetinin başkanı Kenan Evren'in kızgınlığına sebep oldu. 1922'de Lozan'da güç kazandı, bağımsız bir Kürdistan'ın kurulmasını öngören 1920 Sevr Antlaşmasını iptal ettiren 'Türklerin babası', 1925 Şeyh Said isyanı ve 1938 Şeyh Rıza isyanını kanla bastırdı. Kemal'in devamı Kürtlerin kimliğini ve kültürlerini inkar eden milliyetçi politikalarını devam ettirdiler... Ankara hükümetlerinin Kürtler üzerine cullanarak baskı, tutuklama, öldürme, tasfiye (likidasyon) yapması 1978 Kasım ayı sonlarına doğru... PKK'nin doğuşuna sebep oldu.

"Türkiye, İran ve Irak'taki diğer Kürt örgütlerinin tersine PKK otonomi için değil, Kürdistan'ın kurtuluş ve bağımsızlığı için savaşıyor." (Le Soir, 23.6.1987)

Görüldüğü gibi, kirli tarihlerinin gün geçtikçe daha çok açığa çıkmasını verdiği telaşla çılgınlık atan Türk sömürgecilerinin vahşetleri unutulmamıştır. Kürdistan'da tarih boyunca katliamı yapanların kimler olduğunu ve bugün bu barbar-katli sürülerine karşı

kutsal bir savaş açmış bulunan PKK'nin amacının ne olduğunu dünya ilericisi insanlığı çok iyi bilmektedir.

Yine Fransa'nın dünyaca tanınmış gazetelerinden olan Le Monde, aynı konuda, "Kürdistan'da Katliam" başlıklı başyazıda şu görüşlere yer verdi:

"Türkler, ulusal çıkarları adına, başka halklarda da olduğu gibi yapmış oldukları vahşetlerden sorumlu olduklarını asla kabul etmezler..."

"Türkler, Atatürk'ün Kürtlerin yardımını alması amacıyla ve 1920 Sevr Antlaşmasını iptal ettirmek için onlara bağımsızlık vaadinde bulunduğunu, unuttular. Yunanlılar üzerindeki zaferlerinden sonra (1923) topraklarının yarısını işgal etmiş ve iç Kürt isyanını (1925-1938) en son vahşetle bastırmıştır..."

"PKK eylemlerindeki arıştılar, şimdilik az da olsa, bağımsızlıktan yana olan Türkiye Kürtlerinden yardım alıklarını gizlemeye kalkmaktadır." (Le Monde, 23.6.1987)

Ayrıca çeşitli ülkelerden birçok yüksek tirajlı gazete, dergi vb. yayın organları Pınarcık eylemine ve Avrupa Parlamentosu'nun kararına geniş yer verdiler. Ağırlıklı olarak, Evren-Özal, Ecevit vb. kuklaların açıklamaları "çelişkili ve saçma" olarak değerlendirildi. Bunlardan 23 Haziran 1987 tarihli Liberation'da, Pınarcık eylemi ile birlikte Kürdistan'daki son gelişmeleri değerlendiren bir yazıda, "... Tüm basın, sağ ve sol muhalefetin tutumunda olduğu gibi bay Evren ve Özal da çelişkili biçimde Batı Avrupa'ya suçladı..." deniliyor ve soruluyor:

"Ama yine de uluslararası kamuoyuna kanıtanması gereken bir olgu var: Kürt gerillalarının Türk köylerine ve Ankara tarafından oluşturulan 'köy korucuları'na yönelik saldırıya teşvikle, 1915'te Ermeni halkının soykırımının tanınması arasında ne gibi ilişki olabilir?"

TC'nin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine gereğince karşı çıkmadığı, hatta desteklediği gerekçesiyle Batı

Avrupa emperyalist ülkelerini suçladı. PKK'ye karşı çeşitli önlemler almaya ittiği ve yine Pınarcık eyleminin çeşitli yankıları bazı önemli yayın organlarında kısaca şu biçimlerde yer aldı:

"... Ankara'dan aldığımız habere göre, Avrupa Parlamentosu'nun 1915'te Doğu Anadolu'da gerçekleştirilen Ermeni soykırımına ilişkin bir karar alınmasından sonra, Türk hükümeti... bir Fransız firması ile yapmış olduğu önemli bir sözleşmeyi dondurdurdu." (Le Monde, 28.6.1987)

"General Erren'in Eylül '80 darbesinden bu yana Kürdistan'da asla görülmemiş düzeyde bir 'temizleme' operasyonu Türk ordusu tarafından başlatıldı. Suriye sınırına yakın Mardin vilayeti, hava ve kara kuvvetlerine bağlı 15.000 kadar komando ve timlerin istilasına uğradı." (L'Humanité, 23.6.1987)

Ayrıca daha birçok gazete, dergi vb. yayınlar aynı konuda değişik görüşler de içeren geniş yayınlar yaptılar. Bunlardan The Economist, The Guardian gibi İngiliz gazeteleri, Washington Times vb. ABD emperyalizminin sesi durumundaki gazete ve dergiler ile çeşitli emperyalist TV ve radyolarda, direniş mücadelemize karşı saldırgan üsluplar kullandı. Elbette ki emperyalizmin sözcülerinden başka bir tavır da beklenemezdi. Ancak bu saldırı furiası arasında birçok gerçeği de ele verdiler. Bunlardan önlü Alman dergisi Der Spiegel'de yer alan yazıda oldukça ilginç noktalar var. "Kürtler... Kaimatin Öksüzleri" başlıklı yazının hemen girişinde yer alan "Doğu Anadolu'da bölücülere karşı sürdürülen savaş Ankara'nın AET'ye girişini tehlikeye sokuyor" şeklindeki belirleme, bağımsızlık savaşımızın nasıl faşist rejimin yüzündeki demokrasi maskesini alaşağı ettiğinin açık kanıtıdır. Zira faşist Evren'in, nasırına basılmışcasına feryat etmesi, NATO ile ilişkilerini gözden geçireceklerini belirtmesinin altında yatan asıl neden budur. Yani Kürdistan'da savaş olduğu sürece faşist rejimin demok-

rası martavalları tutmaya-caktır. Tüm güçlerini savaşa sürmesine rağmen bir sonuç alamadığı içindir ki, faşist Türk sömürgecileri, yana-yakıla NATO'dan daha fazla destek talep etmektedirler.

Ortadoğu'daki gelişmeleri ve Kürdistan Devriminin bölgedeki hayatı rolünü gözönünde bulunduran NATO da TC'nin bu çağrılarını yantısız bırakmamaktadır. Nitekim söz konusu dergide yer alan aynı yazının daha ileri bir paragrafında şöyle deniyor:

"Aynı zamanda katliamın gerçekleştirildiği anda NATO, Doğu Anadolu'daki Aurora-Express adlı tatbikatı 7 ülkenin 5000 askeri ile gerçekleştirmekteydi. Burada gerillaya karşı nasıl savaşılacağı tatbikatı da yapılmıştır."

Elbette ki, Kürdistan'da bir ay boyunca devam eden "NATO tatbikatı" adıyla yapılan savaş provaları, aslında emperyalist orduların direkt olarak Kürdistan Devrimine ve başarıyla yürütülen gerilla savaşına karşı bir hazırlik amacıyla yapılmaktaydı. Herhalde hiç kimse "gerillaya karşı nasıl savaşılacağı" tatbikatlarını Sovyetlere yönelik olduğunu iddia edemez.

Der Spiegel dergisindeki yazıda ilginç bir nokta daha var. Yazının bir yerinde şöyle deniyor:

"Marksist-leninist PKK, Ankara'daki iktidara karşı silahlı mücadeleyi kendine görev koydu... Sadece askeri karakolları veya birlikleri basmayı düşünmüyor aynı zamanda kendi halkı arasında da arıyor. Çürümüş Kürtler arasında... PKK'nin bir operasyon bölgesi de F. Almanya'dadır. Köln'deki MiT yetkilileri en az 3 ölümlü olayı bunlara yüklemektedirler."

Kürdistan'da, Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK ile faşist ordu sürülleri arasında savaş şiddetlenirken gerillaların kahramanca mücadeleleri karşısında faşist TC ordusu iflas edip yerine NATO güçleri devreye girmeye hazırlanmakta iken, yurtdışında da ÖY, DDK, "Kürdistan Press" vb. güçlerin saldırılarını giderek azgınlarması tesadüfı sayılmamalıdır. Der Spiegel'in sözünü ettiği "Köln'deki MiT yetkilileri" arasında "çürümüş Kürtler" diye tabir edilen reformist güçlerin yer aldığında artık herhangi bir şüphe kalmamıştır. Elbette ki, PKK'nin sözümlüne "cinayetlerini" ispatlamaya çalışmak "Köln'deki MiT yetkilileri"nin başta gelen görevidir ve bu görevi yerine getirebilmek için sarfettikleri çaba da az değildir.

Ne var ki, bu tür çabalar sonuç vermemekte, devrimci direniş savaşımız gelişip dünyanın dört bir yanına yankılanırken, ilericisi insanlık, faşist Türk sömürgeciliği ile hempalarının çirkin suratlarını daha net görebilmektedir. Ve Kürdistan halkının PKK-ERNK-ARGK önderlikli kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi, çağdaş ilericisi insanlığın giderek daha fazla destek almakta ve zafere yürümektedir.

Türk Burjuva Basını, Kürdistan Direniş Mücadelesi Karşısında Yenilginin Kaçınılmaz Olduğunu İtiraf Ediyor

Baştarafı 1. sayfada

Hatta bu, en üst düzeyde kendisini gösterdi. Öyle ki, ARGK birlikleri karşısında sürekli yenilgiden kurtulamayan sömürgeci ordunun içi içine kayan bunalımı daha fazla kazalı tutulmadı ve infilak etti. Türk Genelkurmayı a-deta allak-bullak oldu. Hükümetle Genelkurmaylık, yenilginin suçunu birbirlerine yüklemek için uğraş verdiler. Mecliste, hükümet, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine engel olmadığı gerekçesiyle istifaya çağrıldı. Sömürgeci Türk burjuvazisi öylesine sıkıştı ki, AET'den NATO'ya kadar basırmadık kapı bırakmadı.

Faşist şef Evren, Sivas'ta "milli birlik ve beraberlik" çağrılarını tekrarlayıp dururken, düşman cepheye tam bir panik, acizlik ve çaresizlik yaşanmaktaydı. Pınarcık eyleminin yarattığı şok etkisiyle yapılan meclis toplantısına SHP, DYP ve DSP gibi burjuva muhalefet partileri hükümeti acizlikle suçlayarak istifaya çağrıldılar. Direniş savaşımız karşısında "12 Eylül rejiminin iflas ettiği", "hükümetin acz içinde olduğu" vb. itiraflar bizzat sömürgeci mecliste dile getiriliyordu. Bazı milletvekilleri yardıma "barış gücünün çağrılması" biçiminde sözler sarfederken, DSP'li bir milletvekili şöyle diyor:

"PKK lideri, birkaç gün önce Hürriyet gazetesinde açıkladığı gibi adamlarına saldırı emri vermiştir. Bu yazıyı hükümet okumadı mı? 54 komando birliği, özel timler nerede? Bölgede değiller mi? Bu devlet sizin hükümetinizin elinde acz içindedir. Teşhisi sağlıklı koyamazsınız bir gün sizin hükümetinizi de teslim alırlar."

Bu üşak milletvekili durumun ciddiyetini anlamış görünmektedir. Fakat yanlıdıgı nokta şu ki: teslim alınacak olan sadece hükümet olmayacak, sömürgeci TC devletinin kendisi olacaktır. Hükümetle yönelik eleştirileri cevaplayan Keçeciler, "Olayların milli panik haline dönüşmesini istemiyoruz" diyordu. Gerçekten de —faşist Evren milli birlik martavalları okuyadursun— yaşanmakta olan tam bir "milli panik"ti.

Burjuva basınında itiraflar birbirini izlerken Evren, Özal vb. faşist devlet yetkililerinin "kan yerde kalmayacak", "ezeceğiz, kökünü kurutacağız" vb. açıklamaları artık "sinir bozucu" ve "tahammül edilemez" olarak değerlendiriliyordu.

Evet, '87 baharıyla birlikte mücadelemizin yaygın gerilla savaşı aşamasına varması ve daha sonraki kısa sürede kaydedilen gelişmeler, sömürgeci-faşist rejimin savaş güçlerini büyük oranda geçersiz kıldı. Faşist rejim sözcülerinin "çare, çare" diye feryat etmesinin altındaki gerçeklik budur. Ve bu gerçeklik aynı

zamanda —birçok gerici, uşak çevrenin gürültüler koparmasına rağmen— uygulanan başarılı gerilla taktiklerinin doğruluğunun kanıtıdır. En başta faşist Türk ordusunun nasıl iflas ettiğini, kendi üst düzey yetkililerinin ağzından dinleyelim: Milliyet gazetesinden Mete Akyol'un sorularını yanıtlayan Diyarbakır 7. Kolordu Komutanı Korgeneral Aşir Özözer, "Güneş doğu'da gerilla savaşı var" başlıklı yazıda şöyle diyor:

"Koskoca Amerika, avuç içi kadar Vietnam'da gerilla layla başa çıkamamıştır... Türkiye bugün bir savaş içindedir. Bu savaşı karşı taraf bastırmıştır ve Türkiye de bu savaşta yerini almıştır. Savaşın biçimi 'gerilla savaşı'dır. Düzenli savaş sistemine göre eğitilmiş olan askerlerimize, alışılmadıkları bu savaşta maalesef aynen, Vietnam'daki Amerika'nın sıkıntısını yaşamaktadır." (30 Haziran 1987, Milliyet)

İflasın bundan daha açık ifrafi olabilir mi? "Vietnam'daki Amerika'nın sıkıntısı"nın, korkunç bir yenilgiye sonuçlandığı hatırlanacak olursa, faşist rejimin bugünkü sıkıntısı daha iyi anlaşılacaktır. Aynı gerçekliği değişik bir şekilde dile getirenlerden bir tanesi de, faşist Türk burjuvazisinin akıl hocası M. Ali Birand'dır. Faşist ordunun sanki yıpranmadık bir yanı kalmış gibi, bay Birand şöyle diyor:

"Ayrılmış güçlerle mücadele ve yöre halkını koruma görevinin ağırlıklı şekilde Türk Silahlı Kuvvetleri'ne bırakılması hata olmuştur. Gerekliliği önlemler alınıp, ordu devreden çıkarılmadık. Asker, eğitimi icabı, tüm iyi niyetine rağmen bu işin altından kalkamamaktadır. Dolayısıyla da, gereksiz şekilde yıpranmaktadır." (28 Haziran 1987, Milliyet)

Kuşkusuz, tüm bu açıklamalar faşist Türk ordusunun ARGK karşısındaki yenilgisinin birer itirafıdır. Her fırsatta "Türk Silahlı Kuvvetleri devletimizin güvencesidir" dedikleri faşist ordunun böylesine "güvence" olmaktan çıkmasının ardından faşist rejim hangi güçle savaşı sürdürecektir? "Köy koruculuğu" adını verdikleri milis çetelerle mi? Yoksa "özel tim", "kontr-gerilla" vb. güçlerle mi? Fakat Kürdistan'da yaşanan olaylar bu güçlerin de çoktan iflas ettiğini defalarca kanıtlamamı mı?

Hatırlanacak olursa, sömürgecilerin milis çeteciliği örgütlemeye başladığı 1985 yılından beri kurtuluş kuvvetlerimiz sabırlı bir inka ve eğitim çalışmasıyla bu güçleri sömürgecilerin maşası olmaktan kurtarmaya çalıştı. Buna rağmen hala düşmanlık-tan vazgeçmeyenleri ise, devrimci şiddet uygulamasıyla etkisizleştirdi. İçlerinden hiçbir şekilde inka olmayan, sömürgeciye gönüllü olarak uşaklık yapanlarına bu öyle-

sine pahalıya ödettirildi ki, en sonunda "Ocağım söndü... Savunacağım kimse kalmadı... Koruculuk işini bırakacağım" diyerek sömürgecilerden aldıkları silahları geri vermek zorunda kaldılar.

Kısacası, sömürgeci Türk devletinin güvendiği güçlerden biri olan çetecilik de böylece çöktürülmüştü. Geriye "kontr-gerilla" ve "özel tim" denilen "özel savaş" örgütlenmeleri kalıyor ki, bu güçlerin Kürdistan'da çetecilik olmadan işlev göremeyeceği daha başlangıçtan belliydi. Kaldı ki bunlar, çetecilikle birlikte bile gerilla birliklerimiz karşısında tutunamadılar. Nitekim bu güçler ARGK birlikleri karşısında öylesine etkisiz ve varlığı ile yokluğu belirsiz bir konumda kaldılar ki, bunlara çokça bel bağlayanlardan biri olduğu anlaşılan Oktay Ekşi uğradığı hayal kırıklığını şöyle belirtti:

"Sahi, bir zamanlar adından çok söz edilen 'kontr-gerilla' örgütü' vardı. O örgütün asıl işi, böyle yurdumuzu içinden bölmeye çalışan hainlerin planlarını ortaya çıkarmak ve onların hakkında gelmek değil miydi?" (25 Haziran 1987, Hürriyet)

Biri çıkıp da, Kürdistan gerillası karşısında sizin kontr-gerillanız çoktan iflas etti dese de Oktay Ekşi gibi meraklıların bu merakını giderse hiç de fena olmayacaktır.

ARGK Karşısında Yenilgi Türk Genelkurmaylığına Bunalıma Götürdü

Faşist Türk devletinin savaş güçlerinin böylece tek tek etkisiz kalması, ister istemez bunalımın patlak vermesine yol açacaktı. Ordu başarısızlığının nedeni olarak gösterdiği bir günah keçisi göstermek zorundaydı. Yıllar yılı "kahraman" olarak ilan edilen milyonluk faşist ordunun, kurtuluş kuvvetlerimiz karşısındaki yenilgisi nasıl izah edilecekti?

Genelkurmaylıktaki bunalım basit değildi. Buna "süper" bunalım denmesi boşuna değildir. Hep "tabu" olarak kalan ordu, Türk tarihi boyunca toplumda belirleyici bir öge olmuştur. Bu durum "ordu-millet" sloganında ifadesini bulur. "Türk ordusu yenilmezdir" şartlanması topluma benimsenmişti. Ordu eleştirilemez, hele paşalara hiç yaklaşılamaz. Ordunun "dokunulmazlığı" o kadar şişirilmişti ki, Türk solu bile onun önünde elpençe durmuştur. Bu ordu aynı zamanda emperyalizmin bölge çıkarlarını da koruyan temel güçtür. İşin özünde de Türk ordusu, Türk egemenlik sisteminin bel kemiğidir. 1980'e kadar olan bütün bunalımlar ve askeri darbeler ardından, muhalefetin güçsüzlüğünden "kıslaya çekilme" manevrasını yapabilişti. Bu defa bu oyunu oy-

nayamamış, rejimin temel gücü bunalıma düşmeye ve sarsılmaya başlamıştır. K. Evren'in NATO'ya sitemi bu nedendir. "Ben gidersem siz de gidersiniz" diyor. Sorun bu kadar ciddi olduğundan ister-istemez basına yansıyor, hükümet ve ordu ise, basını, "sorunu büyötmekle" suçluyor. Ecevit, T. Özal "sivil darbe" yapıyor diyor. Demirel bile rejime zarar verdi diye Özal'ın yöntemini "faydacılıkla" suçluyor. Basın bunalımı geçici ve küçük boyutlu göstermeye, neden ve boyutlarını saptırmaya çalışıyor. Hiç olmazsa "PKK terörü durduruluncaya kadar aman orduyu eleştirmeyelim" diyorlar. Açık ki, bunalımın atlatılması en başta PKK önderliğindeki silahlı direnişin durdurulmasına ve buna bağlı olarak Türkiye'deki toplumsal muhalefetle, bölgede rejimi ve emperyalist çıkarları tehdit eden etmenlerin ortadan kalkmasına bağlıdır.

Kısacası Türk Genelkurmaylığı Kürdistan silahlı savaşına karşı çıkmazdadır. Bu çıkmaz ve bunalım yapıyı öyle sarmış ki, artık gizli-saklı tutma olanağı da kalmamıştır. Burjuva basınında bile artık o "dokunulmaz" ordunun başarısızlıkları, laçaklıkları sık sık gündeme gelecektir. Pentagon patentli "paşa"ların yeteneksizlikleri, korkaklıkları, yolsuzluk ve ahlaksızlıkları sergilenecek ve o herşeyin üstünde tutulan, "tabu" sayılan ordu, paçavra haline gelecektir. Yani Kürdistan'da tattıkları yenilgi ve başarısızlıklarının hesabını Urug'dan, Torumtay'dan, şu veya bu "paşa"dan sormak ya da öyle göstermekle sorun halledilemez. Sorun, Kürdistan halkının kutsal bağımsızlık savaşı karşısında Türk ordusunun toptan iflasi sorudur. Ve hiç bir çaba bu gerçekliği artık gözardı etmeye yetmemektedir.

Faşist Türk Ordusunun İflasına Karşılık Dev Gibi Büyüyen ARGK Gerçekliği ve Burjuva Basınında Tartışılan Kurtarılmış Bölgeler

Düşmanın, her alandaki iflas ve çıkamazın giderek daha fazla şu yüzüne çıkması, buna karşılık devrim güçlerinin gelişerek büyümesi karşısında Türk burjuva basınında "halk savaşı", "gerilla savaşı" taktikleri yoğun olarak işlenmeye başlandı. Kürdistan'daki savaş sömürgeci Türk egemenlik sistemini o kadar tehdit ediyor ki, sonunda gelişmeleri bir "terör olayı" olarak lanse etmeye çalışmanın kendilerine fazla bir yararı olmayacağını anladılar. Bundan tümüyle vaz geçilmedi. Fakat Kürdistan'daki savaşı "terörizmle" izah etmek mümkün olmuyor artık. Bu iş daha çok faşizmin gönüllü uşakları tasfiyeciler-

SÖMÜRGEÇİ BASINDAN YORUMSUZ...

Milliyet:

"... Yetkililer, Mardin'e saldırılacağı biçimindeki iddiaları doğrulamaktan kaçınırken, 'Her an her yere eylem düzenlenebilir' dediler."

Yavuz Donat, Tercüman:

"... Şoförümüzü ziyareti dikkatle arabayı kullanyor. Bıra her an bir başka mayına rastlama ihtimalimiz var."

Patlama yerine 100 metre kala askerler durduruyor:

— İniniz, devam edemezsiniz. Yol tehlikeli. Eşkiya mayın döşemiştir.

Otomobilden iniyoruz. Tepelerin üzerinden yürüyerek patlama yerine geliyoruz.

Yerde bir ceset... Yaralılar... Ağlayanlar... Bağırınlar... Askerler... Minibüsün 20 metre uzağa fırlaması motor... 8-10 metre uzaklıktaki kapı... Sanki savaş manzarası...

Ankara'dan şen ayrılmıştık, maalesef yası dönüyoruz."

Hürriyet:

"Özal, dönüş için aracına binirken, yürekler ağızlardaydı. Görevliler ardından şöyle sesleniyorlardı: 'Aman Başbakanı... dikkat... Patlaması bir mayın olabilir'."

Özal, olayların, kendisinin Pınarcık'a gidişle ilgili olmadığını söyledi ve 'Daha önce planlanmış' dedi."

Güneri Cıvaoglu (Ölüm yolculuğu mu?), Sabah:

"Ölüm belki bir metre var. Belki üç metre... Belki birkaç yüz metre... Sonra..."

Belki bir mayın, aracımızın tekerleri altında patlayacak. Ve son.

Karşımda Yavuz Donat'ın yüzüne bakıyorum. Alından, yanaklarından, boynundan, nahaş gibi terler iniyor..."

Abdullah Uraz, Son Havada:

"Ülke tarihinde böyle bir dönem yaşanmadı... Allah büyüktür."

Hürriyet:

"Sınırda tünel mi? Teröristlerin Suriye sınırı yakınındaki bu köylerde eyleme girişikten sonra kayıplara karışması, 'Acaba Türkiye-Suriye sınırında gizli bir tünel mi var? Teröristler gizli bir tünel mi kazmışlar?' sorusunu gündeme getirdi."

"Üç köy, bir mezra bastılar... Çaya mayın... Kürdistan yemini... Bölüğe saldırı teşebbüsü..."

Kamran İnan:

"Türkiye, 48 saat arayla 2 büyük şok geçirmiştir."

formistlere devredilmiş görünmektedir. Savaşta asıl muhatap güç olan faşist Türk sömürgeçliği ise, nahaş biçimini ve gerçek boyutlarını itiraf etmekte başka yol bulamamaktadır.

Vietnam, Çin vb. ülke deneylerini son günlerde daha çok inceleyen faşist rejim sözcükleri, Kürdistan'daki gelişmelerin "kurtarılmış bölgeler" oluşturma safhasına geldiğini söylüyorlar. Faşizmin ezeli borazanı Tercüman, 24 Haziran 1987 tarihli "Türk başlı Topyekün Saldırı" başlıklı yazısında şöyle diyor:

"Güneydoğu'daki kanlı terör, Türkiye'ye yöneltilmiş topyekün saldırının bir parçasıdır. Olay, sıradan bir arayış meselesi değildir! **Hatta olay, bir 'terör' meselesi olmaktan da ibaret değildir...** Hadiseler 'eskiyaman son çırpınışı' değildir. 'Hadiseler, İran-Irak savaş sebebiyle bölgede bu devletlerin kontrolünü kaybetmesinden kaynaklanıyor' diyerek de vatan kalbindeki kanama karşısında kendimizi teselli edemeyiz. ...1922'den bugüne kadar Misak-ı Milli'ye karşı yöneltilmiş olan bu en büyük tehdidi tezgahlarken, PKK belli bir strateji çerçevesinde hareket ediyor. ... 'Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'na teslim olun' derken, PKK, bölge halkını 'teslim almak' istediğini, başka bir deyişle 'kurtarılmış bölge' oluşturmak amacıyla olduğunu göstermiştir...

"Kurtarılmış bölge" veya "özerk bölge", PKK çeteleri için 'yiğnak' ve 'nizami ordu' sahaları olacaktır... Bu 'halk savaşı' taktiği, Mao tarafından Çin'de, Ho Shi Minh tarafından Vietnam'da uygulanı...

"Türk milleti, vatan bütünlüğünün 1922'den beri en büyük tehditle karşılaştığının şuurundadır."

Faşizmin bir numaralı savunucusu Tercüman, bu kadar itirafı durup dururken yapmıyor elbet. Kürdistan'da faşist rejime kök söktüren bir savaş yaşanıyor. Bu savaşta, sömürgeci güçler önemli oranda yenilgiye ve başarısızlığa mahkum edilmiştir. Düşman basınında "yenilgi bir kader midir" biçiminde tartışmalar gündeme gelmiştir. Kürdistan'ın birçok alanında devrimci kurtuluş kuvvetlerimizin otoritesi büyük oranda güçlenmiş, pekişmiş; buna karşılık sömürgeci otorite öylesine zayıflamış ki, adeta varlığı ile yokluğu anlaşılmaz bir hale gelmiştir. Bingöl'ün Kığı ilçesine bağlı köylerde, sömürgecilerin muhtar adayı bulamamaları bunun açık kanıtıdır. İkna, eğitim ve devrimci şiddet yoluyla çeteçilik çökertilmiş, faşist ordu güçleri ise önemli oranda savunmaya zorlanmıştır. Gündüzleri ve o da ancak hava kuvvetleri desteğinde büyük birlikler halinde hareket edebilen düşman ordusunun insiyatifi tamamen yitirdiği, dost ve düşman herkes tarafından görülen ve kabul edilen açık bir gerçektir. Nitekim büyük birliklerle, özel komando timleri ve hava kuvvetleriyle çembere aldıkları ilan ettikleri bölgelere bile kesintisiz biçimde süren gerilla operasyonları, insiyatifi devrimci güçlerde olduğunu açıkça göstermektedir.

Zaten düşman da bu tür gelişmelerin adım adım kurtarılmış üslerine bir gidiş olduğunu gördüğü içindir ki, son günlerde sıkça gündeme getirmektedir. Hergün burjuva basınında "hassas" bölgeleri gösteren boy boy haritalar yayımlanıyor. Faşist rejimin tüm demagoji ve yalanlarına rağmen, halkın gerillaya yardım ettiği, sömürgeci

ordunun geceleri tamamen savunmada olduğu açıkça itiraf edilmek zorunda kalıyor. Bu konuda 24 Haziran 1987 tarihli Hürriyet, "PKK'nin hedefi: 'Kurtarılmış Üs' başlığı altında, 'yüksek rütbeli askeri yetkili'lere dayanarak verdiği haberde; Ankara'da yapılan en üst düzeydeki güvenlik toplantısında, Pınarcık eylemini gerçekleştirenlerin sınır dışında değil, içinde olduğunu belirterek şöyle devam ediyor:

"Köylüler yardım ediyor: Eşkıyadan çekinen ve sindirilen köylü güvenlik kuvvetlerine yardımcı olamıyor. Korktuğu için bildiğini anlatamıyor. Çünkü polis veya askerle konuşan köylü kendi köyünden başka bir tarafında PKK'ya ihbar edileceğinden ve başına iş açılacağından korkuyor. Bazıları PKK militanlarını evlerinde barındırıyor, yiyecek, yiyecek yardımı yapıyor."

Bu itiraf, TC ve uşaklarının demogojilerini sergilemekle birlikte, bununla da kalmıyor, Pınarcık baskınında, —devlet bakanı H. Celal Güzel, İçişleri Bakanı Y. Akbulut'un yalanlarının aksine— askeri birliklerin olaydan kısa bir süre sonra değil, ancak sabah köye gidebildiklerini ve bunun nedenleri şöyle ortaya konuyor:

"Bu tür yerlere gece asker ve polis sevk yapılmıyor. Çünkü dağınık noktalarda pusuda bekletilen komando gruplarına kesin vur emri var. Yerlerinden kumuldarlarsa birbirlerini bile vurabilirler... Bu nedenle gün doğması bekleniyor. **Pınarcık köyünde çatışma başlarken 3 kilometre mesafede bulunan seyyar bir jandarma karakolu silah seslerini duymuş, ancak, güvenlik güçleri gece savunmada oldukları için bölgeye itinalık etmemiştir.**"

Durum oldukça açık. Çatışma sesleri "mehmetçik" kulaklarını çınlatıyor fakat, o korkudan kafasını bile kaldırmıyor. Düşman, savunmada olduğunu açıkça itiraf ediyor. Bu ise kurtarılmış üslerle ulaşmanın belirtilerinden başka bir şey değildir. İşin, sömürgeci yönünden daha da kötü yanı bu noktaya doğru gidişin son derece hızlı gelişmesi, yani tırmanan savaşın bir türlü söndürülemediğidir. Bir yandan faşist Evren NATO'ya sitem ederken ve sömürgeci parlamentoda "barış gücüne çağrı" yapılması dile getirilirken bir yandan da durmaksızın yeni önlemler düşünülmektedir.

Şimdi de "Özel Kolordu"

Değişik yazılarımızda da birçok kez belirttiğimiz gibi, ulusal kurtuluş mücadelemiz hızla gelişiyor. Ve bu gelişme aynı zamanda sömürgecilerin savaş güçlerini de etkisizleştirerek gerçekleştireyor. O nedenle de faşist rejim çabuk tikamıyor ve savaşta etkisizleşen güçlerinin yerine yenilerini koymak için sürekli bir arayışta da kurtulamıyor. Önlem, çare diye her yola, her kapağa başvuruyor, fakat savaşın gelişmesini durduramıyor. Dolayısıyla dehşeti

arttıkça artıyor.

Başlangıçta düşman ne kendi gücünü ne de Hareketimizin gücünü doğru değerlendiremedi. O, kağıttan kaplan misali "kahraman mehmetçik"ine" pek güveniyordu. Bunun için bol keseden "asarız, keseriz, kökünü kuruturuz" mantığıyla hareket etti. Bu ham hayalden kurtulabilmesi için —15 Ağustos başlangıcı kabul edilirse— üç yıla yakın zaman geçmesi gerekti. Ve bu süre içerisinde emperyalizim tüm "özel savaş" yöntem-

delemizin muzazzam boyutlara ulaştığı günümüzde sömürgeci bu yanlışlarını da —yani TC ile PKK'nın uzun süre birlikte var olmayacağını— anlamış görünmektedir. Nitekim son yaz atılımı faşist Türk devletini öylesine sarstı ki, yeni ham hayalleri de çabucak yerle bir oldu. Gerilla ordumuzun hızla büyüdüğünü fark eden ve son dönemlerde hemen hergün "gerilla savaşı" ve "gerilla taktikleri" üzerine çeşitli yazılarla faşist rejime akıl veren Tercü-

leri de birer birer denendi. Fakat 1987'ye gelindiğinde, sömürgecilerin sonuç alması, yani Hareketimizi imha etmesi şurada kalsın, kendi savaş güçleri ve "özel savaşı" yöntemleri boşa çıktı. Buna karşılık mücadelemiz daha büyük mevziler kazanarak daha geniş kuyutlara ulaştı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin şanlı öncüsü Partimiz PKK'nın III. Kongresinden alınan güçle gerçekleştirilen '87 kış atılımı, bir anlamda düşmanın görüş değiştirmesi zorunda kaldığı bir dönüm noktası da oldu. Artık PKK önderlikli Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin "imha edilmesi"nin olanaksız olduğu, sömürgeci tarafından da anlaşıldı ve itiraf edildi. Fakat bu, gerçeği görme biçiminde bir anlama değildi. Bir ham hayal, yerini başka bir hayale bırakıyordu sadece. Peki yeni ham hayal neydi? Hatırlanacak olursa kış aylarında, en başta faşist Türk ordusunun Genelkurmay başkanı Ürgüç olmak üzere birçok yetkili, mücadelemizi kastederken "terörle uzun yıllar birlikte yaşamak"tan sözlemeye başladı. Ve buna dayanan da, İspanya-Bask, İngiltere-İRA, Fransa-Korsika gibi örnekler verildi. Yani sömürgeci faşist Türk devletine şu anlayış hakim oldu: İşte İspanya Bask'la, İngiltere İRA ile nasıl uzun yıllardan beri birlikte yaşıyorsa, TC de PKK ile öylece birlikte yaşar; yani, PKK imha edilemezse de mücadeleyi başarıya götürmesi zordur.

Fakat bu da büyük bir yanılgıydı. PKK ile TC arasında, "biçağın ağzı ile öküzün boynu gibi" uzlaşmaz bir zıtlık vardı. Birinin gelişmesi diğerrinin ölümü anlamına geliyordu. Ve tabii ki gelişen PKK idi, çözüme gidenin ise TC olacağı kaçınılmaz oluyordu. Şimdi, bahar ve yaz atımlarıyla birlikte ulusal direniş müca-

man gazetesi, Kürdistan'daki savaşın Bask, Korsika ve İrlanda'dan çok Çin ve Vietnam'a benzediğini, bu nedenle de başarıya gitme şansının fazla olduğunu ve eğer bu aşamada önlem alınıp imha edilemezse bir daha önünün alınamayacağını korku ve telaşla dile getirdi.

Bu durumda, faşist rejim yeni arayışlara yönelmek, daha doğrusu süregelen arayış ve çırpınışlarını devam ettirmek zorundaydı. Yani PKK önderlikli Kürdistan bağımsızlık mücadelesi, sömürgecilerin önlem ve engellerini yerle bir ederek geliştiriyor ve faşist orduyu bir paçavraya çeviriyordu. Çeteçiliğin, kontrgerillanın ve faşist ordunun iflası, kaçınılmaz olarak yeni arayışları gündeme getirdi. İşte "özel tim"lerden, "özel güvenlik ordusu"na böyle varıldı.

Evet faşist ordunun iflasının iyice açığa çıkması üzerine sömürgeci rejim şimdi de "özel kolordu" örgütlemeye hazırlanmaktadır. Mücadelemize karşı böyle bir örgütölüğün gereğini savunan Mardin Valisi Alaaddin Turhan, aynı zamanda faşist ordudaki korku ve telaşla itiraf etmek zorunda kalıyor. "Güvenlik kuvvetlerimizin zaafiyeti ne dedir?" diye soran faşist Vali, "Bunun araştırılması lazım" diyor ve şöyle sürdürüyor:

"Mesela, 9 Haziran 1987 günü Ömerli ilçesi yakınlarında iki askeri araca pusula kuruldu. Bildiğiniz gibi bir üstüme, üç erimiz şehit oldu ve 10'a yakın er de yaralandı. Olayın hemen akabinde ben olay yerine gittim... Şunu aordum: 20 yasadışı erler tam bir şoka girmişlerdi. Bunların beş-altısı konuşma yeteneklerini kaybetmişlerdi. Sonradan bunlara 'psikolojik tedavi' de uygulandı. Bu da gösteriyorki, bu erlerle, buyaş-

taki, bu eğitimdeki erlerle, nizami harbe göre yetiştirdiğimiz erlerle, her türlü tabiat şartlarında, her türlü şartlarda hazır olarak eğitilmiş, gerçekten eğitilmiş güçler karşısında bizim başarılı olabilmemiz mümkün değildir" (29 Haziran 1987, Milliyet)

İşte sömürgeci valinin ağzından "kahraman mehmetçik" durumu böyle sergileniyor. Bir pusula eyleminde bile "konuşma yeteneğini kaybeden", yani dili tutulan "mehmetçik", ARGK'nın saldırıları karşısında daha ne kadar tutunabilir? Adı "kır ordusu" da olsa, "kır zabıtası" da olsa sonuç değişmeyecektir.

Aynı konuda, 26 Haziran tarihli Hürriyet gazetesinde "Özel Tim"den sonra eskiya-ya karşı özel kolordu" başlığıyla şu haber yer alıyor:

"Güneydoğu Anadolu'da bölücü çete saldırılarına karşı verilen mücadelede daha etkili olabilmek için **yoğunlaşan yeni yöntem arayışları**, merkezi Siirt'te olmak üzere, 'Güvenlik Kolordusu' kurulması görüşüne ağırlık kazandı... Yetkililerin verdiği bilgiye göre, Kolorduda görev alacaklara, **maaş çalışma olanağı sağlanacak... Kolordunun büyüklüğü, içinde bulunan tümen sayısına göre değişiyor. En az iki, en fazla altı tümenin birleşmesiyle, bir kolordu oluşuyor. Bir tümende ortalama onbirbin civarında asker bulunuyor. Buna göre, kurulacak 'güvenlik kolordusu' nun iki tümenen oluşması halinde 22 bin, üç tümenen oluşması durumunda 33 bin kişilik bir gücü olacak.**"

Fakat duruma bakılırsa tümenler değil, kolordular ve ordular bile yetmeyecek. Bir Özal'ın Mardin'e gidişinde 10 bin kişi sadece koruma görevi yaparsa NATO orduları bile faşist rejimi ayakta tutmaya yetecek midir? Gelişmelerin ve savaşın hıza bakılacak olursa, bu "Güvenlik Kolordusu" belki de oluşturulmadan dağılıp, boşa çıkacaktır. Dolayısıyla bunun da bir çare, bir çıkış olamayacağı daha şimdiden bellidir.

Sonuç olarak, sömürgeci-faşist Türk devletinin bugün yaşadığı tam bir çöküştür. İflas sadece askeri alanda değil, ekonomik, politik, ahlaksal-moral ve sosyal her alanda yaşanmaktadır. Türk burjuvazisinin kuru gürtlüleri, "vatan, millet, sakarya" edebiyatı ya da faşist Evren'in "millet birlik" palavraları artık bir işe yaramıyor. Kürdistan'da savaş alevlenip yayıldııkça, faşist rejim kapkara geleceğini daha açık görüyor, korkusu ve telaşı artıyor. Bu ruh haliyle tüm dünyayı kendisine düşman görerek, adeta ağır bir kabus altında ezildikçe eziliyor. Kısacası, yüz yıllar boyunca birçok halkı katliamlardan geçiren vahşi Türk sömürgeciliği her yönüyle, son dönemlerini yaşıyan bir canavarı andırmaktadır. PKK önderliğindeki Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, dünyayı bu canavardan kurtarmakla ilerici insanlığa önemli bir hizmet sunmuş olacaktır.

ULUSAL KONGREYE
DOĞRU...

PKK III. Kongresi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK Ve Cephe Birlikleri

On yılı aşan ulusal kurtuluş mücadelesinin kazanımlarına, halkın ulusal kurtuluş inancına, ve Kürdistan ulusal bağımsızlık mücadelesinin gelişimini acil kılan uygun politik koşulların ürünü olarak toplanan PKK III. Kongresi, ideolojik, politik, örgütsel olarak güçlü çözümlere gitmiş, politik-örgütsel sağlamlığını pekiştirmiştir. Bunun yanı sıra, Kongrenin en önemli anlam ve zaferi, halkımızın Cephe örgütlenmesi ve mücadelesi konusunda aldığı kararlar ve bu doğrultuda vardığı çözümler olmuştur.

PKK hareketi doğduğu ilk günden, etrafında geniş kitleleri bilinçlendiren, örgütleyen ve mücadeleye seferber eden bir cephesel gelişmeyi yaratmıştır. Kongre kararlarında, bu gerçek şöyle dile getirilmiştir: "Partimiz başından beri, ulusal kurtuluş programına ve stratejisine uygun olarak halk bütünlüğünü oluşturan çeşitli sınıf ve tabakalar içinde devrimci çalışmayı esas almış, ulusal kurtuluşta çıkarı olan değişik sınıflardan geniş bir kitle gücünü ulusal kurtuluş siyasetiyle uyurup bilinçlendirerek ve örgütleyip harekete geçirerek bir ulusal kurtuluş hareketini yaratıp geliştirmiştir. Bu hareketin örgütsel ifadesi olan ulusal kurtuluş cephesini örgütsel bir yapı haline getirme görevini, kendi örgütlenmesini yaratmaya başladığı dönemden itibaren temel bir örgütsel çalışma olarak ele almıştır. Bu doğrultuda geçen dönemde bir 'Ulusal Kurtuluş Cephesi' programı hazırlayarak ilan etmiş, faşist Türk sömürgeciliğine karşı yürüttüğü sıcak savaşı içinde 'Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin örgütsel kuruluşunu ilan ederek, geniş kitlelerin cephe içinde örgütlenmesi ve birleştirilmesi çalışmasına girişmiştir. Bu çalışma partimizin gündemindeki en temel çalışmalarından birisidir.

Cephe faaliyeti özünde kitle çalışmasıdır. Ulusal Kurtuluş Cephesi, Kürdistan halkının birlik ve mücadele alanıdır, halk ulusal kurtulustan yana bütün sınıf ve tabakaların oluşturduğu kitledir. Devrimci-yurtsever kitle çizgisi; ulusal kurtuluş bilinç ve

çıkartılması temeli olarak halk kitlelerini oluşturan sınıf ve tabakalarını içinde bulundukları ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal özgünlüklerine göre yaklaşım göstermek, buna göre kitleleri ulusal kurtuluş bilinci ile donatmak, özgüç anlayışını geliştirmek, kitlelerin bilinç, güç ve olanaklarını ulusal kurtuluş savaşı yolunda seferber etmektir. Parti Kongresi, halkımızın cepheleşme doğrultusunda sağlanan gelişmelerin yanı sıra kitle faaliyetlerinde ortaya çıkan öncüyü kitlelerden koparan, geniş kitlelerin örgütlenmesine önem vermeyen, Parti için geçerli olan ölçüler kitleler içinde geçerli sayan sol-sekter anlayışı, kitle faaliyetinde öncü çalışmaya öncelik vermeyen, öncüyü kitle kuyrukçusu durumuna düşüren kuyrukçu anlayışları, kitlelerin sınıflardan meydana geldiği ve her sınıfın ayrı bir yaklaşım gerektirdiğini yadsıyan sınıf bakiş açısını yitiren hastalıklarını; cephenin sahip olduğu kitle çeşitliliğinin ve sömürgeci konumlanmanın zorunlu kıldığı geniş eylem ve mücadele çeşitliliğini daraltan, tekdüze çalışma tarzını mahkûm ederek; kitle faaliyetlerindeki doğru çalışma tarzının, cephe örgütlenmesinin temel kriteri olduğunu tekrar onamıştır.

Kongre, Cephenin ve birliklerin, emekçi sınıf ve katmanların, ulusal kurtuluş mücadelesinin yoğun pratiği içinde biçimlenen ulusal mücadele birlikleri olduğundan hareketle; halkımızın bu birlik ve mücadelesi önünde engel olan anlayış ve onlara mücadelenin zorunluluğunu şöyle vurgulamıştır. "Günlümüz koşullarında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ve Kürdistan devrimci savaşının geliştirilmesinin temel gücü olan kitlelerin siyasal ordulaşmasını, kitlelerin ulusal kurtuluşçu örgütlenmesini ve eylemliliğini ifade eden Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütsel yapısının geliştirilmesini ve cephe örgütlenmesinin pratik-maddi biçimlerinin yaratılmasını en temel ve acil bir devrimci görev olarak görür. Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenmesini engellemeye çalışsan, buna karşı olan ve bu devrimci faaliyete karşı mücadele eden her türlü işbirlikçi, teslimiyetçi, tasfiyeci, reformist anlayış ve tutum ve bu durumdaki örgüt, kişi, grup ve çevre vb. yapıları karşı her alanda ve biçimde aktif devrimci mücadele yürütülmesini, bu tür anlayış ve güçlerin tasfiye edilerek engel olmaksın çıkarılmalarını..." karar olarak bütün devrimci ve yurtseverlerin önüne görev olarak koymuştur. (Kitle çalışması ve ERNK'nin örgütlenmesi üzerine olan ka-

rardan)

Hangi yönden bakılırsa bakılsın, faşist Türk sömürgeciliğinin ekonomik, siyasal, askeri bunalımı artmakta, derinleşmekte, rejimde hızlı bir parçalanma yaşanmaktadır. En azından Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, rejimin çıkmasını sürrekli artıran, onu parçalayan temel güç haline gelmiştir. Faşist sömürgeci rejim altında halkımız tarihinin en baskılı ve yoksullaşma dönemini yaşamaktadır. Bu durum emekçi yığınların faşist rejime karşı daha fazla durmasına ve mücadeleye akmalarına neden olacaktır. Bu nedenle güçlü ve ileri bir aşamayı yaşayan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bu yığınları çekmenin, onları ulusal kurtuluşun siyasal bilinç ve mücadelesi ile eğitmenin, birleştirmenin savaşımının gündün kaçınılmaz görev olduğundan hareketle, Kongre, ERNK ve birliklerinin örgütlenmesini şu açıklama ile karar altına almıştır. "Ulusal Kurtuluş Cephesinin en geniş halk kitlelerini kucaklayan bir örgüt haline gelmesi, en geniş kitlelerin ulusal kurtuluş mücadelesine seferber edilip örgütlenmesi, halkın çeşitli sınıf ve tabakalarının yurtsever kitleleri örgütlerinin yaratılmasına yakından bağlıdır. Bu toplantı (Kongre) ERNK'nin örgütlenmesinin önemli bir alanı olarak çeşitli halk kesimlerinin kitle örgütlerinin yaratılmasını, bu kesimlerin özgün özelliklerini ve çıkarlarını da ihtiva eden ve esas olarak ERNK programına ve yönetmeliğine bağlı olan çeşitli halk kesimlerinin örgütlenmesine ilişkin program ve yönetmelikler hazırlanmasını, pratik-örgütsel hazırlıkların yapılmasını, başta köylü ve gençlik olmak üzere işçi, kadın, esnaf, memur, tutuklu ve şehit aile ve yakınlarının çeşitli mesleki kesimlerin yurtsever birliklerinin kurulup ilan edilmesini, böylece çeşitli halk kesimlerinin ulusal kurtuluş mücadelesine daha yakından ve etkin çağırılıp örgütlenmesini karar altına alır." (aynı karardan)

Cephe Ve Cephe Birliklerinin Örgütlenmesi

Halkımızın siyasal ordulaşması olan Cephe birliklerinin örgütsel tarzları ülkemizin faşist-Türk sömürgeciliği ve feodal-komprador egemenlik altındaki somut durumlarından kaynaklanan siyasal strateji doğrultusunda olacaktır. Evrensel olan sömürge halkların kurtuluş çizgisi, Kürdis-

tan'ın somut koşulları ve sınıf mevzilenmesi ile kaynaşarak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Programı ve pratiğinde ifadesini bulmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluşunun siyasal stratejisi ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi çizgisidir. Bu çizgi, ülkemiz üzerindeki yabancı egemenliği devrimle yıkmayı, feodalizmi tasfiye etmeyi, demokratik bir toplum kurmayı ve dört parçalı ülkemizi bölge ve dünya halklarının çıkarıyla bütünlük halinde birleştirmeyi hedeflemektedirler. Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütsel-pratik alanı olan Cephe Birlikleri her şeyden önce ERNK'nin siyasal stratejisini temel olarak örgütlenmek zorundadırlar. ERNK'nin çatısı altında örgütlenen, program taslakları yayınlanan ve örgütsel inşaları başlatılan işçi, kadın, gençlik ve kurulacak diğer birlikler varlıklarının koşulu Bağımsız ve Demokratik, Birleşik Kürdistan stratejisi olacaktır. Birliklerin örgütlenme ve mücadele anlayışları ve bunların biçimlenmesi bu stratejinin ürünü olacaktır.

Bugün faşist biçimine varırlmış sömürgeci egemenlik altında halkımızın bir sosyal gerçekliği vardır. Sınıflar bilinç olarak geri, örgütsüz ve çok yönlü baskılar altındadır. PKK ile içine girilen çağdaş ulusal kurtuluş mücadelesi, ideolojik-politik olarak emekçi yığınları kazanmış, özellikle köylülük ve gençlik olmak üzere önemli kesimini örgütsel-pratik mücadeleye çekmiştir. 1978'le işçi-köylü aydın gençlik bloku etrafında diğer yurtsever kesimlerin mücadele kitleselliği, cephe birliklerinin örgütlenmesine kitlesel zemin olmasına rağmen, henüz örgütsel inşanın başında bulunuyoruz. Faşist Türk sömürgeci egemenlik ve bu egemenlik altında cepheye zemin olan sınıf ve tabakaların içinde bulundukları somut durum, birliklerin illegal örgütlenmesini zorunlu kılmaktadır. Birlikler, kitlelerin bulunduğu her alanda çalışmayı ve ulusal kurtuluş mücadelesini yükseltmeyi esas aldıklarından, legal yığın örgütlerinde çalışmalıdırlar. Örneğin İşçi Birliği, fabrikalarda ve dağınık çalışan işçi kitleleri arasında çalışmayı esas aldıklarından, sendika vb. legal kurumlarda, aydın-öğrenci gençlik dernek, spor kulübü vb. legal kurumlarda çalışabilmelidir. Bütün birlikler için benzeri legal, yarılegal olanaklar olabilir. Önemli olan sömürgecinin ulusal kurtuluş örgütlenmesini açığa çıkarıp yozlaştırma tehlikesine karşı durmak ve reformculuk batağına girmektir. Türk sömürgeciliğinin sistematik ve yığınsal olarak Kürdistan'dan koparıp, ucuz etmek gücü olarak Ortadoğu,

Avrupa vb. alanlara sürdüğü işçi, kadın, gençlik, aydınlardan yüzbinlerce kitlemiş vardır. Birliklerin bu alanlardaki emekçileri örgütlemesi, o alanların demokratik olanaklarından yararlanarak legal ve yarılegal araçları kullanması daha da gerekli ve zorunlu olabilir.

Birlikler, toplumun sınıflardan meydana gelmiş olmasının ürünüdür. Cepheye zemin olan sınıfların faşist Türk sömürgeciliği ve feodal-komprador düzene karşı benzer olan kurumları dışında sınıf konumlarından kaynaklanan özgünlükleri vardır. Bu özgünlük, onların içinde bulunduğu ekonomik, sosyal, kültürel gerçeklik; her sınıf ve kesime ait bilinç, örgüt ve mücadele şekillerini zorunlu kılmaktadır. Birlikler, sınıf ve katmanların bu özgün sorunlarını, ulusal kurtuluşa tabii kılıp, onunla birleştirerek örgütsel faaliyeti çeşitlendirirler. İşçi sınıfı, mülkiyet araçları ve aşiretçi feodal-geleneklerden önemli oranda soyutlanmış, toplu kümeler halinde üretim yapmakta, faşist-sömürgeciliğin ekonomik ve baskı politikasını en yakından duymaktadır. Toplumun geleceği olan gençliği Kürdistan'daki konumu, çağdaş gençlikle büyük bir çelişki oluşturmaktadır. Asimilasyondan geçirilmekte, sömürgeci orduya alınmakta, eğitimsiz bırakılmakta, yığınla ekonomik-sosyal sorunla dolu olarak sokağa fırlatılmaktadır. Gençlik Birliği, gençliğin bu sorunlarından hareketle geniş bir örgütsel ve eylemsel çeşitlilik içinde olmalıdır. Ulusal kurtuluş taktiğinin temel alanı kıran kitlesel olan köylülük, apayrı ekonomik, kültürel-sosyal gerçeklik içinde bulunmaktadır. Yurtsever köylü birliği, köylülüğün örgütlenme biçimlerini, diğer birliklere göre daha fazla silahlı örgütlenme ve mücadele ile iç içe örnek zorundadır. Benzer durum, sorunların yatağı durumuna getirilen Kürdistan kadınları içinde söz konusudur.

Birliklerin en önemli örgütlenme sorunu, emekçi sınıf ve tabakaların sömürgeci-ekonomik, sosyal, siyasal politikalar sonucunda parçalanmış durumdan kaynaklanan örgütlenme sorunlarıdır. 1920-40 dönemleri ardından Türk burjuva sömürgeciliği, halkın geri sosyal yapı, bilinç ve örgütsüz durumlarından yararlanarak buna ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal ve askeri politikaları ilave ederek, Kürdistan halkını sistematik bir göçe tabi tutmuştur. Türk sömürgeciliği, Kürdistan'dan göçü; Kürdistan ulusal yapısını asimile etmenin temel bir ögesi olarak almıştır. 1970'le bu politikada; yurtsever kitleleri ulusal kurtuluş mücadelesinden uzaklaştırma amacını

güden siyasal yön ağır basmıştır. Bu politikalar sonucu milyonlarca kitlemiz Türkiye'ye göçetirilmiş. İşçi, gençlik, kadın kitleleri, Türkiye'de, her türlü oyuna açık malzeme durumuna getirmiştir. Sadece Türkiye'ye değil, Ortadoğu ve Avrupa'ya yığınlarla emekçi kitlemiz sürülmüştür. Oralarda da bunlar emperyalist sosyal, kültürel, ekonomik politikaların malzemesi haline getirilmiştir. Birliklerin en önemli görevi, çalışmalarını buradaki kitlelere yansıtmak, onları bilinçlendirip, bulundukları ortamın sosyal, kültürel politikalarına karşı korumak, onları ulusal kurtuluş mücadelesine seferber etmek görevi vardır. Bu özellikli birliklerin örgütlenme ve çalışma tarzlarındaki en önemli öğeyi oluşturur.

Birlikler, Kürdistan kitlelerinin yoğunlaştığı Ortadoğu, Avrupa, Türkiye vb. yerlerde, birlik kollarını oluştururlar. Bu kollar, Kuzey-Batı Kürdistan'da yürütülen merkezi birlik faaliyetlerine bağlı, onların bir parçası durumundadırlar. Kuzey-Batı Kürdistan'da kitleler, gittikçe siyasal-silahlı karakteri bütün ülkeyi kapsayan bir pratiğin ve sömürgeci-faşist özel savaşın politikaları altındadırlar. Yığınların bu durumu, birliklerin örgütlenme ve çalışma tarzına yansıtacaktır. Kuzey-Batı Kürdistan'da yığınlar illegal olarak ve doğrudan ulusal kurtuluşun siyasal ve askeri taktiklerinin ürünü olarak örgütleneceklerdir. Dolayısıyla birlikler, ulusal kurtuluş eyleminin ürünü olacaklardır. Ulusal kurtuluş mücadelesinin yaşanan pratiğine bakılırsa; siyasal-askeri devrimci mücadelenin dışında Kuzey-Batı Kürdistan'da örgütlenmenin olanağı yoktur. Ulusal kurtuluşun öncüsü; 1973-77'nin yoğun ideolojik-örgütsel faaliyeti içinde şekillenip gelişmiştir. Grup her türlü saldırı ve komploları göğüsleyerek, zaman zaman silahlı şiddet kullanarak partileşmiştir. Ulusal kurtuluşun temel bloku olan işçi-köylü-aydın gençlik örgütlenmesi ve kitleliliği 1978-80'in yoğun ulusal kurtuluş eyleminin ürünü olmuştur. ERNK, 12 Eylül faşizminin yarattığı baskı koşullarında direniş içinde yaratılmıştır. PKK III. Kongresi ile ulusal kurtuluş mücadelesine atılım sağlayacak kararlar alınmış, bu doğrultuda örgütsel-eylemsel düzenleme yapılmıştır. Ulusal kurtuluşun taktiği; yaygın gerilla mücadelesi ve onunla iç içe gelişen cephe birliklerinin siyasal örgütlenmesidir. Gerilla mücadelesi, halkımızın siyasal ve askeri ordulaşmasının aracı durumundadır. Ancak bu taktiğin verimli örgütlendirilip geliştirilmesiyedir ki, kitlelerin bilinçlenmesi, örgütlenmesi ve mücadeleye seferber edilmesi gerçekleşebilmektedir. Son derece uygun politik-örgütsel zeminleri olan birlikler kitlelerin içinde ulusal kurtuluş taktiğini temel alarak örgütlenecekler, örgütsel güçlerini, ulusal kurtuluş mücadelesinin

siyasal ve askeri kollarına seferber edeceklerdir. Kürdistan'da birliklerin örgütlenmesini savaşın ürünü olarak görmemek, sömürgeci burjuvazinin yönetim değişikliklerine umud bağlamak yada sendika vb. reformist araçlara indirgemek ve bunların rolünü abartmak ulusal kurtuluş gerçekliğine ters, birliklerin örgütlenmesi anlayışına zıt olan reformist örgütlenme anlayışıdır. Faşist sömürgeci rejim karşısında ancak siyasal ve askeri savaş içinde, kitlelerin olduğu her yerde yaratılan birlikler yaşayabilirler. İlegal olan eylemsel örgütlülüğün, varolan ve yaratılacak çeşitli reformist araçlardan yararlanılması, birliklerin eylem, manevra ve kitlesele olmalarını artırır. Örgütlenmede cephesellik temelinde ulusal kurtuluş savaşı örgütlülüğü olmak üzere, kitleleri kucaklayan bir örgütsel çeşitlilik içinde olmalıdır. Bu örgütlenmeler, temel olan siyasal örgütlenmelerin yanında ekonomik, kültürel, sportif, dayanışma vb. çeşitlilik içinde olurlar. Birliklerin, yığınsal karakteri, örgütlenmelerinin katı biçimlerinden en esnek biçimlerine kadar bir genişlikte olmalarını zorunlu kılar.

Türkiye, Avrupa, Ortadoğu vb. yerlerde Birlikleri kol örgütlenmelerinin özüne Kuzey-Batı Kürdistan'ı koymaları ve çalışmalarını buna göre biçimlendirmeleri gerekir. Ancak sömürgeci politikalar sonucu bile olsa buralardaki kitlelerin içinde bulunduğu bir gerçeklik vardır. Bu gerçeklik, bulunulan ülkelerin siyasal-toplumsal koşullarından kaynaklanan gerçekliktir. Birlikler, örgütlenme ve çalışmaları bunu dikkate almak zorundadır. Özellikle Avrupa'daki Kürdistanlı işçi, gençlik, kadın kitlelerini örgütlerken bu alanların özgünlüğü dikkate alınmalıdır. Birliklerin, bu alanlarda da ana görevi kitleleri birleştirmek ve ulusal kurtuluş mücadelesine seferber etmektir. Bulunulan alanların demokartik özelliklerinden yararlanarak legal ve yarı-legal olanakları etkin birer araç olarak kullanmak, bu araçları kitleleri bilinçlendirip, örgütlenmenin alanları olarak değerlendirmelidir. Birlikler, ülkelerinden sürülmelerinin ve emperyalist-kapitalist ekonomik, sosyal, kültürel politikaların tahribatının nedenini faşist Türk sömürgeciliğini görerek; bu tahribat politikalarına karşı sosyal, ekonomik, kültürel önlemler almanın örgütsel düzenlemeleri içinde olmalıdır. Bu da ulusal kurtuluş bilinci, kültürünü ve çıkarlarını temel alarak ve bu yolda ulusal, ekonomik, sosyal, kültürel örgütlenmeleri çeşitlendirerek yerine getirilebilir. Bu alandaki birliklerin öndündeki en büyük tehlike bulunulan ülkelerin koşullarına ve olanaklarına kanarak; mültecilik bürokratik örgütlenmeye sapan, legal olanakları kullanma adına tamamen legal olanaklara uyarlanarak reformcu bir

örgütlenme içine girmektedir. Kuzey-Batı Kürdistan dışındaki Birlik örgütlenmeleri bulunulan alanların maddi olanaklarından yararlanıp, ulusal kurtuluş kanalizasyonu örgütsel biçimleri yaratmamışlardır. Yine bu alanlar, Birliklerin enternasyonalist dayanışma ve ittifakları havata geçirebilecekleri alanlardır. Her birlik; cephe politikaları doğrultusunda anti-emperyalist, anti-faşist, demokratik, yurtsever, sosyalist birliklerle dayanışma ve ittifakların örgütsel biçimlerini geliştirmelidir. Birlikler, hem kitlelerin içinde hem de Kürt küçük-burjuva örgütlerinden kaynaklanan enternasyonalizmi reformist çıkarlara indirgeyen, özgüdü yadsıyıcı politikalarla karşı önlem almamışlardır.

Kuzey-Batı Kürdistan'daki temel Birlik örgütlenmeleri ile Türkiye, Avrupa, Ortadoğu vb. yerlerdeki Birlik kol örgütlenmeleri bir bütün oluşturarak, bütün emekçi sınıfı ve katmanları kapsamayı hedefleyecektir.

Bütün birliklerin örgütsel düzenlemelerinin diğer önemli bir yönünde her sınıf ve katmanın; toplumsal konumundan kaynaklanan özgün sorunlarının bulunması gerçeğinden hareket ederek, kitlelerin güncel çıkar ve taleplerini ulusal kurtuluş çıkarlarıyla bütünleştiren ve ona tabi kılmasını sorunudur. Kitlelerin güncel talebini örgütleyemeyen bir birlik gelişme sağlayamaz. Türk burjuvazisi çoğu kez güncel ekonomik, sosyal, kültürel yaşam politikaları ile kitleleri sindirmekte ve yozlaştırmaktadır. Bu durum kitlelerin günlük çıkarları için mücadele içinde boğulmalarına ve bundan reformculuğa zemin olmasına yol açmaktadır. Devrimci-yurtsever gelişme çoğu kez günlük pratik içinde sağlanan başarılarla elde edilir. Birlikler işçi, köylü, gençlik, kadın kitlelerinin ekonomik, sosyal, kültürel güncel taleplerini örgütlerken önderinde duran tehlike; bunlar uğruna mücadeleyi, ulusal kurtuluş için mücadelenin önüne alma ve güncel pratiğin içinde boğulma tehlikesidir. Ulusal kurtuluş bilinc ve eylemine varmak için sadece kitlelerin güncel çıkarlarını ve bunlar için örgütlenme ve mücadeleyi temel alan örgütlenme ve eylem reformcudur. Temeline ulusal ajitasyon-propaganda, bilinc, eylem çalışmalarını almayan Birlik örgütlenmesi gelişme kaydedemez.

Birliklerin bu örgütsel düzenleme ve faaliyeti; cephe örgütlenmeleri ve faaliyetinin bir kolu olmak zorundadır. Nasıl cephenin bütün faaliyetini yöneten, örgütlenmek kuran, programını hazırlayan, politik, eylemsel çalışmasını tespit eden ve yönlendiren bir komuta organı varsa; her birliğin de birlik çalışma ve örgütlenmesini en üst düzeyde temsil edecek ve yürütecek bir merkez komitesi olacaktır. Cephenin hiye-

rarşik örgütlenmesi gibi her birliğin merkez komitesi; faaliyetlerini bölge, yerel vb. komitelerle, özel örgüt ve temsilcilerle oluşturarak yürütecektir. Birlik komitelerinin bileşimi, birlik faaliyetleri olan örgütlenme, basın-yayın, ittifaklar-dayanışma, eylem vb. çalışma konularını kapsayacak şekilde olmalıdır. Her komite sorumluluk alanında en geniş kitlelerle bağ kurma, onları ulusal kurtuluş bilinci ile eğitip-bilinçlendirmek, örgütlemek, potansiyellerini ulusal kurtuluş siyasal ve silahlı mücadelesine seferber etmek, kitlelerin güncel çıkar ve mücadelesini örgütleme, birlik örgütlenme ve eylemini düşman saldırılarına karşı koruma vb. temel görevleri yerine getirir.

Birlik organları olan komiteler; sömürge bir halkın ulusal kurtuluş organları olarak, sıkı bir örgütsel işleyiş içinde olmalıdırlar. Buna göre birlikler demokratik merkezîyetçi bir tarzda örgütlenirler. Birlik örgütlerinin merkezîyetçi yanı; bireyin örgüte, alt örgütlerin üst örgütlere, bütün örgütlerin birlik merkez komitesine bağlılık ve sorumluluğu ve bütün örgütlerin cephe kararlarına karşı sorumluluğudur. Örgütlenmenin demokratik yanı; örgüt kararlarına kitlelerin katılımı, toplantı, rapor ve denetim hakkıdır. Birlikler, en yakın kitleliliğin ifadesi olduklarından, kitlelerin birlik politikalarına en yaygın katılım ve denetimine olanak verecek toplantı, konferanslara ve e-leştirî-özeleştiri uygulamalarına sistematik olarak gitmelidir. Birliklerin gelişim kolu kitlelerin kararlara katılım ve denetim gücüdür.

Birliklerin, ulusun geleceğini yaratan örgütler olması dolayısıyla, örgütsel sağlamlığı ve çalışmalarının verimli gelişimini sağlayan, birlik faaliyetlerini, düşman ajan sızmalarından, yıkıcı-bozguncu, komlocu, reformist anlayışlardan kurtaracak bir disiplin anlayışına sahip olmalıdır. Birliklerin disiplini, bağımsız ve özgür bir Kürdistan için verilen ulusal kurtuluş mücadelesine duyulan inanç ve sergilenmesi gereken fedakarlıktan kaynaklanmaktadır. Disiplin, devrimin otoritesidir. Birliklerin disiplinini yurtseverlik bilinci ve gönüllülüğe dayanır.

Birliklerin cephede vucut bulması, örgütsel olarak birlik organlarının ve çalışmalarının cephe organlarını oluşturma gerçeğidir. Cephe komitelerinin bileşim alanları birlik komitelerini kapsar. Cephe organları, birlik organlarının örgütlenme ve faaliyet politikalarının doğrultusunda belirlir. Birlik faaliyetleri, birlik kongrelerinde belirlenir. Birliklerin kongreleri örgütsel olarak ulusal kongre olan cephe kongresinin zeminidir.

Buna göre cephe programında ifade edilen Kürdistan'ın ulusal bağımsızlık ve

demokrasi, siyasal ilkelerini kabul eden, bu amaç için mücadele etmesi gereken, her Kürdistan insanı birliklerin örgütlenmesi faaliyetine katılmalıdır. Ulusal kurtuluş savaşını kabul etmek ve desteklemek, bunun için bilinçlenmek ve mücadele etmek Kürdistan'da yurtseverliğin ölçütüdür.

Birliklerin Mücadele Görevleri

Birliklerin faaliyetleri, ulusal kurtuluş faaliyetleridir. Bunlar ERNK programında ifade edilen ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi görevleridir. Buna göre birliklerin birinci görevi; Yığınların ulusal kurtuluş siyasal bilinci ile eğitmek, örgütlemek ve mücadeleye seferber etmektir. Kitle eğitimi, eylemle edilen eğitimidir. Örgütsel-eylemsel pratiğin yoğun dersleri içinde kitle deneyleri ile kitlelerin ulusal kurtuluş bilinci yükseltilmelidir. Geri sosyal yapıda ve burjuva, feodal idealist değer yargılarıyla dolu kurtulan emekçi yığınların en ciddi sorunu eğitim ve örgütlenme sorunudur. Birlikler, eğitim ve örgütlenmeyi, ulusal kurtuluş eyleminden soyutlayan bir çalışmanın reformist bir çalışma olduğunu bilmelidir. Birlikler, eğitim ve örgütlemeye mekanik biçimlere dalmamaları gerektiği gibi, sömürgeci egemenlik altında yaratılan geri sosyal yapının ürünü olan geri bilinçten ürkmeleri gerekir. Yığınların ulusal kurtuluş istemi maddidir. Eğitim, bildiriden toplantıya, gazeteden yürüyüşe, grevden işgale kadar olan geniş bir çeşitlilik içinde olmalıdır.

Birliklerin ikinci temel görevi; Yığınları örgütlemektir. Örgütlenme yönünde atılan her adım, ulusal kurtuluşçu birliklerin gelişmesini sağlayacaktır. Birliklerin örgütsel yeteneklerinin ve başarısının ölçüsü; kitlelerle ne ölçüde bağ kurdıkları, ne ölçüde maddi ve manevi desteklerini sağladıkları, ne ölçüde eyleme kaldırdıkları ve safılarından ne ölçüde ulusal kurtuluş kadro, savaşçı ve milis çıkardıkları olacaktır. Örgütsel yetenek, kitlelerin içinde bulunduğu maddi koşulları bilmek, yığından bireye kadar herkesin verebileceğini, ne kadar gelişebileceğini kestirebilmek, en uygun yaklaşım içinde olmak ve kitlenin sunduklarını birleştirip eyleme geçirebilmektir. Kimi silahıyla, kimi kalemiyle, kimi maddi olanaklarıyla vb. katkıları olabilir. Birlik örgütçülüğü bunları birleştirebilme gücüdür. Üçüncüsü; Birlikler, kitlelerinin sınıf karakteri ve özgün sorunlarından hareketle güncel talepleri uğruna mücadelelerini örgütleyip yönlendirmelidir. Köylülerin, işçilerin, gençliğin, kadınların vd. emekçi sınıf ve katmanların iş, eğitim, kültürel, güncel vb. sorunları vardır. Bu sorunlar, ulusal kurtuluş mücadelesinin

uzun süreli çıkarlarına bağlı olarak verilecek güncel mücadelelerin konusu olmalıdır. Kitlelerin güncel sorunları sömürgeci ve feodal-komprador düzenden

kaynaklanmaktadır. Bu böyledir diye, günceli görmemek, güncel uğruna mücadeleyi gözardı etmek, önemli ve gerekli bir mücadele alanından ulusal kurtuluşu mahrum etmek olur. Bu amaçla işçilerin sendikal, kooperatif, gençliğin dernekleşme, sosyal faaliyetleri teşvik edilmelidir. Bu araçlar reformist ve yozlaştırıcı etkilerine dikkat ederek mücadele alanları haline getirilmelidir. Birliklerin yığımsal karakteri ve her sınıfsal yığın özellikleri, ulusal kurtuluş açısından son derece önemli olan bir mücadeleyi zenginleştirir. Birliklerin mücadeleyi, faşist Türk sömürgeciliği ve yerli işbirlikçisi feodal-komprador sınıfların ekonomik, sosyal, kültürel, siyasal, askeri her tür kurum, politika ve uygulamasına karşı kitleleri mücadeleye seferber etmektedir. Bu yapılmadı mı birliklerin mücadelesinde tek düzelik gelişir. Birlikler, ulusal kurtuluş görevlerine bağlı olarak kitleler arasında ekonomik, sosyal, kültürel dayanışma mücadelesini geliştirir.

Dördüncüsü: Birlikler, faşist Türk sömürgeciliğinden kaynaklanan saldırı ve sızmalara, sosyal-şovenizm, ulusal inkarcılık, işbirlikçi-uzlaşıcı otonom ve reformist politikalara karşı mücadele etmelidir. Özellikle kitlelerini bu konuda eğitime ve disiplinize etme görevleri vardır.

Beşincisi: Birlikler, anti-empiryalist, anti-faşist birlik ve hareketlerle dayanışmaya girmeli, uluslararası alanda faaliyet yürütmelidir, her birlik temsil ettiği sınıf ve katman ile halkımızın durum ve ulusal kurtuluş mücadelesini tanıtmalı, Türk sömürgeciliğini, özel savaşımı ve işbirlikçi politikalarını teşhirini sağlayarak dünya halklarının, halkımızın haklı mücadelesine destekleri sağlanmalıdır. Birlikler bu amaç doğrultusunda alanları ile ilgili uluslararası dayanışma eylemlerine katılmalı, yayın, toplantı, gösteri vb. faaliyetleri geliştirmelidirler.

Altıncısı: Birlikler, ulusal kurtuluş ve birlik mücadelesi önünde engel teşkil eden otonom, reformist politikalar ve bunların kitleleri içinde etkilerine karşı yoğun bir ideolojik-politik, örgütsel mücadele içinde olmalıdır.

Yedincisi: Birlikler, kitleleri içinde sömürgeci ve aşiretçi-feodal yapının etkileri olan dinsel, mezhepsel, aşiretsel yerel ayrımlarla mücadele içinde olmalıydılar. Bu etkiler, ulus öncesi toplumsal yapının ürünleridir. Kitlenin bilincini daraltmakta, aralarında suni ayrımlar yaratarak, sömürgeci, sosyal-şoven, reformist, otonom tahrinata zemin yaratmaktadır. Birlikler, eğitim ve örgütlenmeyle sistematik ve sürekli bir mücadele vererek saflarında bu anlayışları ku-

rumtalmalıdır.

Birlikler mücadele anlayışlarını hayata geçirirken ulusal kurtuluş taktiğine göre uygulamalı, sınıf ve alan özgüllüklerine göre biçimlendirilmelidir. Birliklerin eylemsel mücadelesi, temel mücadele taktiği olan silahlı mücadele ile bütünlük oluşturan ve onu geliştiren siyasal eylemlerdir. Birlikler, kitlelerin örgütlü siyasal gücüdür. Birliklerin kitle eylemliliği, bildiri, aşıleme, boykot, işgal, grev, gösteri, yerel ayaklanmalar kadar çeşitlilik içinde olacaktır. Ulusal kurtuluş eylemciliği tek düze eylemcilik değildir. Birliklerin sınıfsal çeşitliliği, aynı zamanda bulunan alanların olanakları eylemin zenginliğini doğurur. Faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin güncel ve uzun süreli ekonomik, sosyal, siyasal politikalarına karşı birlikler sürekli olarak eylemlilik içinde olmalıdır. İşçi birliği fabrika vb. yerlerde sömürgeciliğin ekonomik talamı felce uğrattıkça siyasal eylemliliğe varabilmelidir. İşçi birliği, işsiz yığınları, sömürgeciliğin baskı ve talan politikasına karşı sürekli protesto eylemliliği içinde tutabilmelidir. Gençlik birliği, asimilasyon kurumu olan sömürgeci eğitim kurumlarını ve yozlaşma aracı olan sosyal-kültürel kurumlarının bu işlevini bozacak eylemliliğe varmalıdır. Köylü birliği, sömürgeciliğin pasifikasyon, göçettirme politikasına, milisliye, toprak ağası ve aşiret reislerinin baskı politikalarına karşı toprak işgallerinden, köy direnişlerine kadar yaygın bir eylemliliğe varabilmelidir. Birliklerin cephe politikaları doğrultusunda, cephe örgütsel öncülüğündeki yaygın eylemliliği, örgütlenmemiş kitleleri eğitecek, birleştirerek, ulusal kurtuluş örgütlenmesi ve mücadelesinin ileriye hamlelerine yolaçacaktır. Askeri mücadele ile koordineli birliklerin siyasal eylemliliği, ulusal bağımsızlık için topyekün savaşın bir halk gerçekliği vardır.

Birliklerin eylemliliğinde tek düzelik yada formülasyonculuk ve eylemliliği sadece legal ve yasal biçimlere indirgeme, darlık ve reformculuğa denk düşmektedir. Mücadelelerin gerçekliği, ulusal kurtuluşu denk düşecek her siyasal eylemi bulup geliştirmeyi, her olanaktan yararlanmayı, illegalinden, yasal biçimine kadar bir eylemsel düzenleme içinde olmayı gerektirir. Yine de birliklerin politik, ekonomik, kültürel eylemsel çalışmalarına programsal nitelik verilmelidir.

Birliklerin, en önemli sorununu alan özelliklerinden kaynaklanan nedenlerden, eylemlerini biçimlendirme durumudur. Ulusal kurtuluş savaşının içinde bulunulan aşamadaki taktiği, birincil alanı kırsal, dağlık alanlarda yürütülecek gerilla savaşı ve çeşitli düzeylerdeki (köy, yerel, bölgesel) silahlı halk ayaklanmaları ile silahlı ve siyasi örgütlülüğü geliştirmek, halkı, halk

milisi, savunma grupları, ayaklanma birlikleri şeklinde silahlı örgütlenmesini gerçekleştirmek ve kitlelerin üretimini, sosyal, kültürel yaşamını örgütleyip geliştiren siyasal kitle örgütlenmesine gitmek, mücadeleyi temel dağlık alan ve silahlı mücadele ile koordineli bir şekilde ovalara ve kırlara yaymak, kitleleri siyasal ve askeri olarak faşist sömürgeciliğin karşısına çıkarmaktır. Kuzey-Batı Kürdistan'da birlikler, hareket tarzından örgütlenme tarzına kadar daha katı ve sert bir savaş içinde mücadelelerini geliştireceklerdir. Ulusal kurtuluş taktiğinin önemli bir parçası olan Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa vd. dış alanlarda Kürdistanlı kitlelerin ulusal kurtuluş örgütlenmesine çekmek, halkımızın dayanışma ve ittifaklarını geliştirmek, Türk faşist-sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin teşhirini ve tecritini sağlamak mücadelesidir. Birliklerin kol örgütlenmelerinde ulusal kurtuluşun temel taktiğine bağlı onun sorumluluk ve disiplini içinde bu alanların özelliklerinden mücadelelerini çeşitlendirmeleri, her olanak ve araçtan yararlanmaları, hareket ve çalışma tarzlarını ona göre biçimlendirmeleri gerekir.

Birlikler ve Silahlı Mücadele

Sömürge olan ülkemizin ulusal kurtuluş mücadelesinin temel yöntemi silahlı mücadele ve silahlı örgütlenmedir. Bizi halk olarak kurtuluşu sağlayacak temel araç silahlı mücadeledir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimine bakıldığında bütün sömürge ülkeler için geçerli olan silahlı mücadelenin başarılı kullanılması sonucu gelişmelerin yaratıldığı görülmektedir. Buna halk savaşı çizgisi diyoruz. Faşist sömürgeciliğin dayattığı zora karşılık, silahlı mücadele geliştirilmeden, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişiminden söz edilemez. Ancak silahlı mücadele, halk örgütlenmesinin yolunu açacak, sömürgeciliğin ülkemizdeki temel kurumu olan askeri varlığını dağıtabilecektir. Stratejik bir mücadele biçimi olan halk savaşının, örgütlenme mücadele biçimleri ve süreçleri değişiklikler gösteren savunma, denge ve taarruz olan üç dönemi vardır. Stratejik savunmanın temel mücadele aracı gerilla taktiğidir. Bu dönemde yürütülen siyasal bilinçlenme, örgütlenme ve mücadeleler daha çok gerillayı geliştirmek ve güçlendirmek içindir. 1978'den 1985'e kadar yürütülen siyasal mücadele ve 1984'te yürütülen silahlı propaganda faaliyetleri gerilla mücadelesinin siyasal-örgütsel zemini olmuştur. Yıprattı bir savaş biçimi olan gerilla mücadelesi düşmanın siyasal olarak tüketildiği, ekonomik yapısının felce uğratıldığı, ordusunun büyük bir moral ve maddi kayıba uğratıldığı dönemdir. Gerilla mücadelesi, sömürge-

ciliğin işbirlikçisi yerli gerici siyasal, dinsel, aşiret otoritelerinin askeri ve siyasal mücadele ile aşıldığı bir dönem olacaktır. İşbirlikçi otonom ve reformist politikaların aşılması da yine gerilla yöntemiyle mümkün olabilecektir. Bugün önemli ölçüde teşhir olmuş bu güçlerin mutlak tasfiyesi, politik-pratik engel olmaktan çıkarılmalara Kürdistan'da silahlı mücadelenin geliştirilmesi ve buna bağlı olarak halk kitlelerinin siyasal örgütlülüğü ve mücadelesinin geliştirilmesiyle mümkün olacaktır. Gerilla mücadelesinin mutlak bir sonucunda düşman otoritesinin önemli oranda aşıldığı, yıkıldığı, yerine başlangıçta askeri karakteri tümüyle ağır bastığı, hal-kin ekonomik, sosyal, kültürel yaşamının özgünce örgütlendiği kurtarılmış alanlara varmaktadır. Gerilla mücadelesinin diğer önemli ve temel özelliği, kitlelerinin birliklerin örgütlenmesinde vucut bulan siyasal örgütlenme ve eyleminin geliştirilmesidir. Cephe stratejik ve taktik hattı ve örgütsel öncülüğünde siyasal ve silahlı mücadelenin bu koordineli gelişimi, silahlı örgütlenmeyi ve siyasal örgütlenme ve mücadeleyi geliştirerek, askeri mücadelenin daha temel olduğu denge aşamasına varılmasına yolaçacaktır. Bu aşamada silahlı gruplar, büyük hareketli birlikler haline dönüşebilecek, askeri gerilla üsleri sürekli olan kurtarılmış alanlara dönüştürülebilecek halkın ekonomik, sosyal, kültürel örgütlenmesi ilerletilebilecektir. Faşist Türk sömürgeciliğinin siyasal teşhir ve tecritinin yoğunlaştığı, siyasal ve askeri ittifaklarının zorlandığı denge dönemi, silahlı mücadelenin kırlardan şehirleri sardı, ayaklanmaların yoğun yaşandığı, taarruz dönemine geçilecektir. Zafirin eşiği olan bu dönemde sonucun yakınlığı uzaklığı önemli bir faktör olarak Türkiye devrimci-demokratik halk mücadelesinin güç ve etkinliği, dost güçlerin aktif desteği etken olacaktır.

Kürdistan Halk Savaşı, ulusal kurtuluş savaşıdır. Halk savaşı aynı zamanda cephesel savaştır. İşçilerin, köylülerin, gençliğin, kadınların siyasal bilinç ve örgütlülüğüne dayanmayan, ondan desteğini alamayan, onları kucaklamayan bir silahlı mücadele gelişemez. Kitlelerin siyasal bilinç ve örgütlenmesine dayanan siyasal zor barışçıl ve kanuni biçimler değil, onlarda kullanılmak üzere temel olan kanuna karşı olan eylem biçimleridir.

Birliklerin, silahlı mücadele karşısında görevleri nettir. Silahlı mücadele ile bütünlük oluşturan, onu geliştiren siyasal zor, birliklerin siyasal örgütlülüğü ve eylem güçleridir. Birliklerin tümü, silahlı mücadeleyi temel mücadele biçimi olarak benimsemeli, bütün maddi ve manevi olanaklarını bu yolda seferber etmelidirler. Silahlı mücadeleden kopuk bir siyasal örgütlenme reformist olmak zorundadır.

Ancak birliklerin askeri

örgütler olmadığı unutulmamalıdır. Birlikler kitleler siyasal örgütlerdir. Eylem ve pratikler siyasaldır. Sorun, bunların silahlı mücadeleye bağını kavramak, bu kavrayışı teorik olmaktan çıkarmak, pratik uygulamaya biçimlerini bulmak ve geliştirmektir.

Birlikler, herşeyden önce silahlı mücadelenin propagandasını yapmalıydılar. Kitlelerini silahlı mücadele konusunda bilinçlendirmeli, eğitmeli, onları silahlı mücadeleyi destekler duruma getirmelidirler. Birlikler, silahlı mücadelenin maddi ve donanım ihtiyaçlarını karşılamalı, halk kurtuluş ordusunu güttükçe daha fazla olarak maddi yönden desteklemelidirler. Silahlı ulusal kurtuluş güçleri, yığınların silahlı devrim gücüdür. Bu nedenle birlikler, saflarından güttükçe artan oranda savaşçı ve milisi silahlı güçlere aktarmalıydılar. Birliklerin kitle gücü ulusal kurtuluşu silahlı birliklerin kaynağı olmalıdır. Özellikle Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa'daki emekçi kitlelerin devrimci-yurtsever birlikleri, halkımızın geleceği olan devrimci-yurtsever gerilla güçlerinin gelişimini bu alanların olanaklarından yararlanarak maddi destek sağlamalı, kaynağa dönüş ve ordu saflarına akın hareketini başlatmalı, halkımızın silahlı devrimci savaşına dünya halklarının sempati ve desteğini sağlamalıydılar. Yurt dışındaki yurtsever birlikler, Kürdistan Ulusal Kurtuluşu Silahlı Mücadelesini çarptan Türk burjuvazisi ve ona karşı olan reformculuğu bu faaliyetlerini çürütecek, kitleleri ve dünya halklarını aydınlatacak çalışmada olmalıdır.

Birliklerin silahlı mücadele karşısındaki siyasal görevleri sadece bu aktarımlarla sınırlı değildir. Birliklerin asıl faaliyeti, silahlı mücadele ile koordineli siyasal eylemlilik faaliyetleridir. Bir köylülük gerilla savaşı ile iççe sürekli bir direniş içinde olmalıdır. Eylemi, bir sığınak yapımından, toprak işgalinden, gerillanın yerel ve bölgesel atılım döneminde ayaklanmalara kadar çeşitlilik içinde olmalıdır. Yurtsever köylü birliğinin her organı, silahlı mücadele ve eylemin, lojistik aktarıcısı, istihbaratçısı, propagandacısı, eylem hazırlayıcısı, köylülük arasından silahlı güçlere savaşçı ve milis hazırlama örgütü olmalıdır. Şehirlerde yoğunlaşan yurtsever işçi birliğinin de benzer çalışmalar içinde olması, sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin talan kurumlarını silahlı güçlerin eylem alanı haline getirecek olanakları hazırlamalı, işbirliği yapmalı, silahlı mücadelenin gelişimini hızlandıran bildiri, grev, toplantı, yürüyüş, işgal ve ayaklanmalarla desteklemelidir. Devrimci-yurtsever gençlik birliği, gençliğin potansiyelini silahlı mücadeleye kanallı etmek, faşist sömürgeci orduya katılımları önlemeyi ve fiiraları artırmayı, bu konularını değerledirerek orduda suikast ve

Devamı 23. sayfa

Ulusal Kurtuluşçu Sınıf Birliklerinin Kuruluşuna Doğru Güçlü Hamle

Haziran ve Temmuz '87 aylarında başta Avrupa'nın çeşitli ülke ve şehirlerinde olmak üzere, Kürdistanlı yurtsever işçi, gençlik, kadın, aydın yığınlarının olduğu her alanda yapılan yoğun toplantı, propaganda ve örgütlenme faaliyetlerinden sonra "Kürdistan Yurtsever İşçiler Birliği", "Kürdistan Devrimci-Yurtsever Gençlik Birliği" ve "Kürdistan Yurtsever Kadınlar Birliği"nin ilk bölgesel konferansları toplandı.

İşçi sınıfı yoğunlaşmasının konferansa elvermediği bölgelerde küçük toplantılar, dar gruplar ve temsilcilerle birliklerin kuruluş çalışmalarına katıldı. Birliklerin temel mücadele ve örgütlenme alanı olan Kuzey-Batı Kürdistan'da örgütlenme faaliyeti, faşist Türk sömürgeciliğinin ordu-suna, milislerine ve her türlü işbirlikçilerine karşı verilen gerilla savaşına bağlı olarak geliştirilmektedir. Gerillanın temel stratejik alanının kır ve dağlık alanlar olması ve köylülüğün gerilla için oluşturduğu savaşçı kaynağı yanında, kitlesel zemin olması, silahlı direniş ve örgütlenmenin etrafında siyasal köylü birliklerinin kuruluş geliştirilmesini doğurmaktadır. Ulusal kurtuluşun askeri, siyasal, örgütsel faaliyeti şehir kitlelerinin mücadeleye çekmekte, cephe birliklerinin örülmesini acil kılmaktadır.

Konferanslar Neler Getirdi...

Cepheye temel olan sınıf ve tabakaların birliklerinin örgütlenmesini zorunlu kılan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin vardığı boyuttur. PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelesi, on yılı aşan pratiği ile halkımızı uyararak kazanmış, önemli ölçüde siyasal ve askeri örgütlenme içine çekmiştir. Ulusal kurtuluş mücadelesinin kazandığı yığınsallaşmayı ilerletmek, ulusal çapta siyasal ve askeri ordulaşmaya dönüştürmenin güncel adımı, örgütlenmek ve savaşmaktır. Bir halkın geleceği, onun örgütlü ve bilinçli savaşçıdır. Bugün eylemde, örgütlenmede ordulaşan bir öcümüz var. Örgütlenmenin ideolojik, politik, örgütsel mücadele sorunları çözümlenmiştir. Politik koşullar, halkımızın savaş içinde direnişini zorunlu kılmaktadır. Faşist Türk sömürgeciliği, halkımıza ve kurtuluş mücadelesine karşı sürdürdüğü özel ekonomik, sosyal, siyasi imha ve göçertme politikası ile, halkımızla arasındaki uçurumu derinleştirmiştir. ulusal kurtuluş halkımızın tek talebi haline getirmiştir. Bunalımlar içinde olan Türk sömürgeciliğine karşı Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi birincil direniş ve muhalefet odağı haline gelmiştir. Yoğun ulusal ve sınıfsal çatışmaların beşiği olan Ortadoğu'da politik-pra-

tik koşullar Kürdistan devrimi lehine işlemekte, yığınla taktik olanak sunmaktadır. Sömürgeci ve iç gerici politikalara rağmen, Kürdistan ulusal potansiyeli üç parçada da yoğun bir silahlı direnişi yaşamaktadır. Sömürgeci, sosyal-şoven, reformist engellere rağmen, gerici siyasal kuşatmayı yaran Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesi dünya halklarına olanca gücüyle yansımakta, halkımızın dünya devrim ve demokrasi güçleriyle ittifak ve dayanışma olanakları artmaktadır.

Konferanslar, bu kazanımları ortadan kaldırmak isteyen faşist Türk sömürgeciliği, efendisi emperyalist odaklar ve Kürt otonom-reformist gericiğini saldırlarını yoğunlaştırdığı, buna karşılık ulusal kurtuluş örgütlenmesinin bu saldırıları boşa çıkararak atılım sağladığı bir dönemde, PKK öncülüğünün, PKK III. Kongre kararlarının ve halkın örgütlenme ve direnme isteminin ürünü olarak toplanmıştır.

Konferanslar Hangi Koşullarda Toplandı

Atanın özelliklerinden dolayı, yarı-legal olarak toplanan bölge konferanslarının her birine elliden fazla delege katıldı. Konferanslarda, birlikleri zorunlu kılan nedenler ve birliklerin görevleri genişçe tartışıldı. Her konferansın ilk gündem maddesinde, ulusal kurtuluş savaşımızın tarihsel pratiğini ve devrimin gelişiminde bilinç, destek ve mücadeleleri belirleyici olan kitlelerin durum ve sorunlarını, ulusal kurtuluşçu kitle çizgisinin özelliklerini yaşanan pratiği ile ortaya kondu. İlgili konuda rapor sunuldu. Kitle çizgisi içinde ortaya çıkan yanlış anlayışlar olan sekter, sağ, tekdüze çalışmalar ve otonom-reformist politikalar mahkûm edildi.

Konferanslarda, Avrupa vb. dış alanlarda bulunmanın, sömürgeci ekonomik, sosyal, siyasal, askeri politikalar sonucu olduğu vurgulanarak, bunun ülkeden kopuş, sömürü ve asimilasyon amacıyla yapıldığı belirtildi. Avrupa ortasının sosyal, ekonomik, kültürel tahribatı irdelenerek; bu alanlarda Kürdistanlı yurtsever kitleler üzerinde oynanan Türk sömürgeciliğinden, sosyal-şovenizmden, Kürt reformculuğundan, emperyalist çevrelerin gerici politikalarından kaynaklanan saldırı oyunları üzerinde durularak; buna karşı yurtsever bilinç, birlik ve mücadelenin zorunluluğu ve zaferi vurgulandı. Ayrıca Konferanslarda önemli bir görev olan ulusal kurtuluş mücadelesine maddi, kadro ve ittifaklar alanında daha fazla imkan yaratma da değerlendirilmiştir ve son olarak da birlik program ve yönetmelik tasarılarının tartışılması yapılmıştır.

Yurtsever İşçi Konferansları, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncü güç

olan proletaryanın, tarihsel ve güncel gerçekliğini ve ulusal kurtuluş mücadelesindeki rolünü ve görevlerini yoğun bir tartışmayla değerlendirmişlerdir. İmhaçı sömürgeci Türk devlet kapitalizminin ürünü olarak doğup gelişen Kürdistan proletaryası, üzerindeki siyasal, askeri, ekonomik baskı, geri bilinç ve örgütsüz durumuna rağmen, çağdaş Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin örgütlen-dirip geliştirilmesinde zemin olmuş, ancak ulusal kurtuluş bilinç, örgüt ve savaşının geliş-tirilmesiyle kendisi ve ulus için bir sınıf haline gelmeye başlamıştır. Bugün katmerli bir baskı altında tutulan, kitlesel olarak işsizliğe itilen, Türkiye, Avrupa vb. dünyanın dört bir yanına dağıtılan Kürdistan işçi sınıfının, ulusal kurtuluş mücadelesindeki öncü rolü sürekli. Konferans, program taslağını değerlendirilmesinde, işçi sınıfının bu sorunlarını irdelemiş, kendi birliğini örgütleyerek diğer birliklerin de örgütlenmesindeki öncü rolünü ortaya koymuştur.

Devrimci-Yurtsever Gençlik Konferansları; Kürdistan gençliğinin sömürgeci ve feodal-komprador düzen altındaki toplumsal gerçekliğini, ulusal kurtuluşçu konumunu değerlendirmiştir. Kürdistan devrimci-yurtsever aydın gençliği, ulusal kurtuluş hareketinin 1970'lerdeki ilk oluşumunda öncülük ve kaynaklık etmiştir. Ulusal hareketin on yılı aşan pratiğinde gençlik, mücade-lenin kadro ve savaşçı kaynağı olmuştur. Toplumların geleceği olan gençliğin Kürdistan'daki konumu çağdaşlarıyla büyük çelişki oluşturmaktadır. Kürdistan gençliği yığınsal olarak sokağa fırlatılmakta, sistematik olarak faşist orduya alınmakta, milisliğe koşullmakta, ekonomik, siyasal, askeri politikaların sonucu olarak ülkesinden kovulmaktadır. Toplumsal konumuyla devrimin itici gücü olan devrimci-yurtsever Kürdistan gençliğinin, bugün ulusal kurtuluşun başka kurtuluş yolunun olmadığı ortaya konarak, gençliğin güncel sorununun bilinçlenme, örgütlenme ve mücadele olduğunu; bunun da geniş gençlik yığınlarının durdurulmaz arzusu haline geldiğini ortaya koymuştur.

Ulusal değerlerin temel taşıyıcı güçlerinden olan Kürdistan kadını, faşist sömürgeci ve feodal-komprador düzen altında tanınmaz hale getirilmiş, sorunları yatağı yapılmıştır. Ulusal kurtuluş devriminin önemli ve vazgeçilmez devrimci-yurtsever güçlerinden olan Kürdistan emekçi kadını da yoğun bir sömürgeci, feodal ve erkek baskısı altındadır. Ulusal ve sınıfsal baskının ürünü olan kadının köleleştirilmesi gele-nek haline getirilmek isten-miş, kadın adeta toplumsal-siyasal yaşamın dışına itilmiştir. Kadının kurtuluş sorunu; aile ortamının demokratikleş-

mesi, kadının feodal-aşiretçi, idealist bağ ve geleneklerden kurtulması; kadının toplumsal-siyasal yaşama erkeklerle eşit ve insiyatıflı katılımı ve kadının ulusal-sınıfsal baskıdan kurtulması sorunlarıdır. Kadının bu sorunları bütünlük oluşturmakta; ulusal kurtuluş kadının da kurtuluş sorunu haline getirmektedir. Kadın sorununda reformist, ertelemeci, feminist, geleneklerin etkisiyle, kadının ulusal kurtuluşçu rolünü tali görev anlayışları teşhir eden "Yurtsever Kadın Konferansları", Kürdistan kadınının kurtuluşuna PKK öncülüğü ulusal kurtuluş mücadelesiyle adım attığını ortaya koymuş, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Pratiğinde kadınların onurlu mücadelesini belgelemiştir. Toplumun demokratlaşma ve özgürleşme sorununu kadının özgürleşme sorunu olduğu bilinciyle hareket eden konferanslar: sorunların çözümünü kendiliğinden olamaya-acağını vurgulayarak, yurtsever Kürdistan kadını ulusal kurtuluş yolunda örgütlenme ve mücadeleye çağırıştır.

Konferanslar, program tasarılarının önemli bir bölümü olan siyasal ilke ve hedefleri değerlendirmişlerdir. Birliklerin siyasal ilke ve hedefleri: Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinin ulusal bağımsızlık ve halk demokrasisi ve bunu gerçekleştirmek için örgüt mücadele ilkele-ridir. Cephesel sınıf birliklerinin sınıf konumlarından kaynaklanan özgürlükleri, özgül siyasal ilke ve hedeflerini oluşturur. Bunlar: Birliklerinin en geniş kitleleri kapsaması, birlik faaliyetlerinin dünyanın dört bir yanına dağıtılan yurtsever yığınları kuşaklaması, kitlelerin eğitim, örgütlenme ve mücadele sorunları, birliklerin ulusal kurtuluş savaşına kadrosal ve savaşçı kaynağı olma, ulusal kurtuluş ittifak ve dayanışma sorunları, faşist Türk sömürgeciliği, sosyal-şovenizm, Kürt reformculuğu ve her türlü işbirlikçiliğe karşı mücadele vb. sorunların bilinçlenme, örgütlenme ve mücadele ile çözümlenmesini hedefleyen siyasal ilkelere. Konferanslar, bulunulan alanların özelliklerinden kaynaklanan örgütlenme ve mücadele sorunlarını içeren ilkeleri de yoğun tartışmış ve karara bağlanmıştır.

Yönetmelik taslağının üyelik, örgüt yapısı, işleyiş ve disiplin sorunlarını ve bunun alan biçimlenmesini değerlendiren konferanslar, Birliklerin program ve yönetmelik tasarılarını, yoğun tartışmalarla gerekli değişiklikleri yaparak onaylamışlardır.

Konferanslar, Birlik Kongrelerine kadar karar altına aldıkları hedeflerini, Birlik Kongrelerine kadar yürütecek bölgesel yönetim organlarını seçerek, kolektif bir katılımla dönemsel çalışma programları hazırlamışlardır.

Birliklerin dönemsel prog-

ramları, onların ulusal kurtuluşçu eğitim, kültürel, örgütsel, siyasal, eylemsel faaliyetleridir. Konferanslar, kitlelerini ulusal kurtuluşçu, yurtsever bilinçle donatmak için bir eğitim seferberliği başlat-tılar. Ulusal kurtuluşta işçi, gençlik, kadın yığınlarının rolü, toplumsal konumları, mücadele tarihleri, güncel durum ve sorunları ile ulusal kurtuluşçu birlik görevleri konusunda sözlü ve yazılı bir sistematik eğitim faaliyetinin başlatılması karar altına alındı. Konferanslar, devrimci-yurtsever bilinçliliğinden, eylemin ürünü olduğu gerçeğinden hareketle, ulusal kurtuluşçu siyasal birlik eylemliliğini netleştirdiler. Birlik Konferansları örgütsel hedeflerinin planlan-masında, birlik çalışmalarının bütün yurtsever keşifleri kapsayacak şekilde, bütün yurtseverlerin güç ve olanaklarını birleştirmeyi hedefleyerek, üyelik seferberliği başlatıldılar. Birlik Konferansları, siyasal faaliyetleri olarak, ulusal kurtuluş ve birlik örgütlenme çalışmalarını en geniş kitlelere yaymanın, anti-emperyalist, anti-sömürgeci, anti-faşist devrim ve demokrasi güçleriyle dayanışmayı ulusal kurtuluş faaliyeti önünde engel oluşturan sosyal-şovenizm ve reformculuğa karşı mücadeleyi ve ideolojik, politik, örgütsel olarak her alanda verilmesinin ve siyasal faaliyetlerin her türlü olanak kullanılarak, her aracı değerlendirilmesini, geliştirilmesini karar altına aldılar. Konferanslar, bütün bu faaliyetlerini eylem programına dönüştürdüler. Eylem programları, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimini güçlendirecek, Birlik örgütlenmesini ilerletecek, Birlik faaliyetlerine ve ulusal kurtuluş mücadelesine yönelen karşıdevrim ve gerici saldırıları teşhir edip aşacak ve her türlü demokratik aracın da kullanıldığı; bildiri, yazılama, toplantı, protesto, yürüyüş, açık grevi, boykot, işgal, kültürel-siyasal geceler vb. olarak karara bağlandı.

Konferanslar PKK'nin,

Ve Mücadelesindeki

İdeolojik, Politik,

Örgütsel, Pratik

Öncülüğünü Onayladılar

Bilimsel sosyalizm, halkın yurtseverliği ve militanlığa dayanan PKK'nin Kürdistan Ulusal Kurtuluş ve Demokrasi Mücadelesindeki öncülük rolü sürekli. Konferanslar PKK'nin, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, ulusal birlik ve savaşındaki belirleyici öncü konumunu ve güncel çalışmalarının önemini vurguladılar. Engelleyici anlayışların mutlak mahkûm olacağını gösterdiler. Devrim şehitlerinin

Devam 23. sayfada

KUTSAL ULUSAL

DİRENİŞ MÜCADELEMİZ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Meydana gelen yeni değişiklikle, ikinci girişimimiz de sonuç vermeyeceği benziyordu. Ama biz bu alanda eylem yapmaya kararlıydık. Takımımızın eylem parolası gibi olan "ma care ki gotiya mast" sözünü hiç unutmuyorduk. Fakat bu alanda eylem yapamayacağımız olgusu kesinlik kazanıyordu. Çünkü düşman birliğinin tamamen imha edilmesini istiyorlardı. Ancak düşmanın yeni almış olduğu tedbirler sonucu planladığımız pusu eylemi, birliğin tamamını değil, bir kısmını imha edebilirdi. Böyle olunca da bir kısmının kurtulma şansı doğuyordu. Bunları dikkate alarak karakolun keşfine başladık. Eğer uygun görülürse karakolun baskınına gerçekleştirecektik.

Birliğimiz, karakolun iki-üç saat uzaklığında, uygun bir arazide, geçici olarak kamp kurdu ve biz dört kişilik arkadaş grubuyla karakolun keşfine gittik. Karakolun bulunduğu vadi, Xabur ırmağına açılan Zap ırmağına kadar uzanıyordu. Bu vadi, aynı zamanda da Kuzey Kürdistan ile Güney Kürdistan'ın sınırını oluşturmaktaydı. Vadiye karşılıklı olarak boydan boya köyler kurulmuştu. Bu köylerin Güney Kürdistan tarafından idare edilen KDP'nin 1975 yenilgisinden sonra faşist Saddam rejimi tarafından harabeye çevrilmiş ve insanları da Irak'ın güneyine sürgüne gönderilmişlerdi. Kuzey Kürdistan tarafından idare edilen faşist Türk rejimi tarafından her gün köylerinden kovulacakları tehdidi altında yaşamaktaydılar.

Vadi, sağda ve solda yükselen sıradagırlarla bir sur biçiminde çevrili olup, dağların her iki yamacı ormanlarla kaplıydı. Vadi, kendi içinde ufak ufak kollarla açılıyordu. Arazi engelli ve sıradagırlar her yerden geçiş vermekteydi. Hedefimiz olan karakol; bu coğrafya içerisinde B. köyünden Alemun suyunu açılan vadinin yamacında bulunan sırtın üzerindeki düzlüğe kurulmuştu. Bir bölük asker bu düzlüğe yerleştirilmişti. Askerlerin yerleştikleri bu alanda üç çadır ile iki hayma bulunmaktaydı. Çadırlardan en büyüğü askeri koğuş, ufak çadırlardan biri komutanların, diğeri de telsizcinin çadırıydı. Haymalardan biri yemekhane, diğeri ise mutfak olarak kullanılmaktaydı. Çadırların çevresi duvar bir metre yüksekliğinde taş örülmüş ve bu duvarların iç tarafında da mevziler yapılmışlardı. Karakolun bulunduğu

vadideki ormanı belli bir yere kadar kesmiş, vadinin sağ ve sol yamaçlarına da gündüz nöbetçileri yerleştirmişlerdi. Uludere'nin Çukurca'ya giden araba yolu da (aynı zamanda sınır da olmaktadır) vadinin içinden geçmekteydi. Keşif yapmak için yerleştirdiğimiz nokta, karakolun denetim altına alınarak gizlenmesi için sanki özel yapılmıştı. Bu noktadan düşmanın tüm hareketlerini çok rahat izleyebiliyorduk. Gündüz saat 14.30 sıralarında askerlerde bir hareketlenme başladı. İlk anda bu hareketlenmeye fazla anlam veremedik ve "Acaba bizi mi gördüler?" diye düşündük, ama iyice gözledikimizde nöbetçilerde anormal bir hareket rastlamadık. Biraz daha izlemeye devam ettik ve o zaman anladık ki, pusuya gidecek olan askerler yemek yemiş, teçhizatlarını kuşanıyorlardı.

Saat 15.30'da bir grup asker yürüyüş biçimini alarak tek sıra halinde pusu kurmaya gittiler. Pusuya gidecek olan askerlerin karakoldan uzaklaşmasıyla gündüz nöbetçileri karakolda kalan askerlere çeşitli el işaretlerinde bulundular. Onlara karakoldan cevap işareti verildi, ama biz bu işareti göremedik. İşaretlerden hemen sonra nöbetçiler hazırlandı ve karakola indiler. Karakolda kalan askerler ellerinde fotoğraf makinesiyle fotoğraf çekerken, karakolu koruyan nöbetçiler de onları seyrederiyordu.

Askerlerin bu durumunu fırsat bilerek hemen karakolun krokisini detaylı bir şekilde çizebilmiyorduk. Çizeceğimiz krokiye özellikle belirtmemiz gereken noktalar şunlardı:

- 1- Karakola uzaktan hakim olabilecek stratejik iki noktayı tespit etmek. Çünkü bu noktalara BKC ve Afarof yerleştirilecek.
- 2- Silahların görevleri; karakoldaki düşman gücünü ezmek ve hücum grubunun ciddi bir engelle karşılaşmadan karakolu çevreleyen taş duvarlara kadar ilerlemesini sağlamak. Bunların yanı sıra muhtemelen düşmanın yapabileceği hava saldırısını da püskürtmek.
- 3- Hücumu kalkacak olan saldırı grubunun yerleşeceği nokta.
- 4- Genel koordinenin daha rahat yapılacağı alan.
- 5- Pusuya giden askerlerin yolunu tutan ve aynı zamanda baskın grubunu koruyacak olan grubun yerleşeceği nokta.
- 6- Bir saat kadar uzaklıkta bulunan Alemun Taburu ile karakol arasındaki bağlantıyı kesecek olan grubun yerleşeceği nokta.
- 7- Bir saat kadar uzaklıkta bulunan Alemun Taburu ile karakol arasındaki bağlantıyı kesecek olan grubun yerleşeceği nokta.
- 8- Geri çekilme yönü ve ilk toplanılacak nokta.
- 9- Doktorun bekleyeceği nokta.
- 10- Saldırın işareti, yaralı ve şehitlerin kullanılacak olan parolalar.
- 11- Geri çekilme işareti.
- 12- Birliğin genel parolası.

Tüm bu noktaları tespit ederek karakolun krokisi üzerindeki yerlerini tek tek belirttikten

sonra, birliğimizin bulunduğu geçici kampımıza döndük. Arkadaşlar gelişimizi büyük bir sabırsızlıkla bekliyorlardı. Çünkü bu alandaki uğraşımız günleri almıştı, ve artık bu uğraşların sonuçlarının alınmasını ısrarla istiyorlardı. Arkadaşlarla genel durum üzerine biraz sohbet ettikten sonra, tüm Takımın toplanması istendi. Toplanan savaşçı arkadaşların tümü bağdaş kurarak oturmuş ve merakla söyleyecek sözleri bekliyorlardı. Hepsinin kafasında "acaba eylemi yapabilecek miyiz?" sorusu vardı ve özellikle cevaplandırılmasını istedikleri şey de buydu. Takım genel komutanımız Agit yoldaş, mücadelemiz açısından eylemin yaratacağı siyasal, örgütsel ve eylemsel alanda olumlu gelişmeleri kısaca anlattıktan sonra, yapılacak eylemin kararı Takıma sunuldu ve kural gereği, tüm savaşçılara, eyleme katılmayacak durumdaki olanın olup olmadığı tek tek soruldu. Böyle bir anı dört gözle bekleyen arkadaşların tümü eyleme hazır olduklarını belirttiler. Eylemin tüm Takım tarafından onaylanmasından sonra, bütün Takıma, "Kimler baskın grubuna katılmak istiyor?" diye sorulduğunda, ilk anda Şeyhmus (Osman ŞANLI) arkadaş kendisinin yazılmasını istedi. (Osman ŞANLI arkadaş, 12 Aralık 1986'da Cizre'de sömürgecilerle çıkan çatışmada kahramanca çatışarak şehit düştü...) Şeyhmus arkadaş, Takımımızın en gözde savaşçılardan birisiydi. Cesaretiyle, inisiyatifli ve fedakarlığıyla tüm arkadaşlar arasında takdir, güveni kazanan örnek bir kişiliğe sahip olan değerli bir arkadaştı. Birçok eyleme katılmış ve her kıldığı eylemde kendisine verilen görevleri eksiksiz yerine getirmişti. Kazanmış olduğu tecrübe ve başarılarından sonra kendisine olan güveni iyice artmıştı ve bundan hareketle, yapılacak eylemlerde göğsünü arkadaşlarına siper ederek üstün savaşçı özelliklerini kullanmak istiyordu. Bu eylemin de başarılı sonuçlandırılacağından hiç kuşku yoktu. Diğer savaşçı arkadaşlar da Şeyhmus arkadaşın ardından tek tek isimlerini yazdılar. Çıkarılan listeye bir göz gezdirdikimizde tüm arkadaşların baskın grubuna isimlerini yazdığını gördük. Diğer görevleri gerçekleştirmek için isimini yazdıracak kimse kalmamıştı.

Arkadaşların takındıkları kararlı ve kararlı olduğu kadar da sevindirici olan bu durum (tavır), arkadaşlar arasındaki güveni, saygı ve sevgiyi daha da arttırmıştı. Agit yoldaş, savaşçılara hitaben, "Kimin hangi grupta yer alacağını biz belirleyeceğiz. Çünkü hepiniz baskın grubuna katılmak istiyorsunuz. Peki, diğer gruplara kimi yazacağız? Bu eylemi biz yapacağımıza göre tüm gruplarda yer almanız gerekecektir. Bunun için biraz düzenleme yapacağız..." diyerek grupları oluşturdu.

Takvim 24 Ekim 1985'i, saat 19.30'u gösteriyordu. İki ayrı yerde gür ateşlerimiz yanıyordu. Arkadaşlardan, ateşlerden birinin bize bırakılmasını istedik. Çünkü son hazırlıklarımızı kısa zamanda tamamlamalıydık ki, gruplar bu gece yerlerine yerleşebilsinler. Diğer grup komutanlarının da katıldığı toplantıda plan son bir kez daha gözden geçirildi, grupların son kez düzenlendi. Arazi birbirinden kopuk olduğu için Takımımız iki gruba bölünecekti.

25 Ekim günü gündüz saat 4.15'te eylemi gerçekleştirmek istiyorduk. Silahlarımızı, düşmana olan tüm kinimizle kullanacak ve ona hiç unutamayacağımız büyük bir darbe vuracaktık. Genel planımızı uygulamanın yanısıra yapacağımız bu eylem, aynı zamanda bir intikam eylemi olacaktı. Çünkü, 24 Ekim 1984'te, 14 Temmuz Silahlı Propaganda takımı, Gundike Melle karakoluna yaptığı baskında yigirmi bir savaşçısını, militan Musa (Çetin AKKURT) arkadaş şehit vermişti. Eylemin aynı aya ve güne denk getirilmesi, şehitlerimize olan bağlılığımızın ve şehitlerimize verdiğimiz sözlerimizi her an, her yerde ve her koşul altında savaş sürdürerek yerine getirmenin en açık ifadesi de olmaktadır.

Hazırlıklarımız artık son bulmuştu. Eylem planımız gereği, iki gruba ayrılacak ve eylem zamanı geldiğinde her grup kendisine verilen görevi gerçekleştirmek için belirlenen noktalara yerleşecekti. Gruplardan biri Takım genel komutanımız Agit yoldaşın komutasındaki grup olurken, diğeri de bizim içinde bulunduğumuz grup oluyordu. Grubumuza hareket etmesi için yürüyüş biçimini alması emri verildi. Bütün Takım olarak hazır oldu. Diğer grupla vedalaştık. Bu, bizde bir kural haline gelmişti. Çünkü, savaş içindeyiz ve her an beklenmeyen durumlarla karşılaşmak mümkün. Bütün arkadaşlar birbirleriyle vedalaştı ve eylem zamanı yaklaşana kadar bekleyeceğimiz noktaya doğru ilerledik.

Çok dik, sarp ve patika yolu olmayan bir dağa tırmandık. Gökyüzü parçalı bulutlu ve bulutlar gittikçe toplanıyordu. Hepimizin korkusu; eğer yağış fazla olursa eylemimiz etelenebilir. Dağı zorla tırmandık. Dağ çok dik olduğundan, bir adım atamaz tekrar geri kayıyorduk. Halk arasında sık sık konuşulan bir söz vardı: "Ki şemiti ew şewiti (kim kayarsa o yandı)." Biz bu söz "kim kayarsa ona yardım edin" biçiminde değiştirdik. Birbirimize yardım ederek dağı çıktık ve kısa bir mola verdik. Sağa ve sola nöbetçilerimizi yerleştirek oturduk. Bulutlar iyice toplanmıştı. Ay ışığı artık aydınlatmıyordu. Nöbetçi olan A... arkadaşın gruba seslenerek, "Arkadaşlar bizim gittikimiz her yer kuruyor," demesi üzerine B... arkadaş, "Yukarıdakinin bize bir kastı var herhalde" diye

cevapladı. Söze karşın A... arkadaş, "Görmediniz mi '85 kışında başımıza neler getirdi..." dedi. Konuşmaları gülerken izleyen Şeyhmus arkadaş, "Me careki gotiye mast..." diyerek söze başladı ve "Önümüzde ne tür engel çıkartılırsa çıkartılsın biz bu eylemi yapacağız..." diyerek konuşmasını sürdürdü. O ara komutanın sesi duyuldu: "Yürüyüş biçimi alınsin."

Kısa sürede yürüyüş biçimini alarak öncümüzün yürümesini beklemeye başladık. Çıkışı kadar zor olan bir inişi inecektik. Hava gittikçe bozuluyor, derken yağmur yağmaya başlamıştı bile. Şimşekler çakıyor, her şimşek çakışından sonra yol almak bir hayli zorlaşıyordu. Özellikle de, çakan şimşeklerden sonra önmümüzü görmemiz zorlaşmıştı. Düşe kalka ilerlemeye çalışıyorduk. Öyle bir iniş ki, bir türlü bitmek bilmiyordu. Ama biz de bu inişi bitirmeye ve noktaya yetişmeye kararlıydık. Grubumuzun eylem saatinden önce yerine ulaşması gerekiyordu, ki aksi durumda eylem planımız tamamen bozulabilirdi. Bu durumun bilincinde olan grubumuz, hiçbir şey söylemeden, karınca hızıyla da olsa, ilerlemeye devam ediyordu. Öylesine bir yere ulaştık ki, artık karakola oldukça yaklaşmıştık. Bunun için, burada yüksek ses çıkarmak düşman nöbetçilerini uyartabilirdi. Daha dikkatli olmaya büyük çabasarfediyorduk. Artık inişi bitirmiş, Uludere-Çukurca araba yoluna yaklaşmıştık. Yola ulaşırsak ulaşmaz, hemen yol kontrol altına alınırdı ve ana grup yolu geçti; yağmur hızla yağmaya devam ediyordu. Geçtiğimiz alanda özellikle iz bırakmaya çalışıyorduk. Çünkü bulunduğumuz alan bir askeri bölgeydi. Burada olan izler ancak asker izi olabilir, onun dışındaki izlerden kuşulanabilirlerdi. İz bırakmadan ilerlemeye çalışıyorduk. Arazide kurumuş ot oldukça çok olduğundan, otlara basarak ilerliyorduk. Normalde bir buçuk saatlik olan yolu tam dört saatte yürüyerek, gündüz kalabileceğimiz noktaya ulaştık. Yol oldukça bizi yormuştu, ama yapacağımız eylemin vermiş olduğu sevinç ve heyecan bir yönüyle tüm yorgunluğumuzu gideriyordu.

Arkadaşlar, saat 15.30'a kadar kalabileceğimiz bir yer aramaya çıktılar ve yaptıkları keşif sonunda yağmur almayan, kuru ve hepimizin kalabileceği bir yer bulmuşlardı. Nöbetçilerimizi yerlerine yerleştirerek diğerlerimiz de bulunan yere gittik. Böylece arkadaşlar da biraz dinlenebilecek ve hatta yatayabileceklerdi, ama ateş yakma imkanımız hiç yoktu. Karakola yakın bir yerdeyiz ve hepimiz sınırlıydık. Elbiselerimiz hep ıslak olduğundan ne yatabiliyorduk, ne de doğru dürüst oturabiliyorduk. Böyle olunca da dinlenmek hiç mümkün olmuyordu.

DEVAM EDECEK

HAPİSHANE GERÇEĞİ VE DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

NÜHAT

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Bu gürültü patırtı içinde mahkemeler başladı. Aylardır hapishanede uygulamaları kapalı hücre kapıları arkasına gizleyerek kamuoyundan saklamaya çalışan hapishane yönetiminin ipliğini pazara çıkarmak, kamuoyuna duyurmanın bir zeminiydi. Bunu en iyi şekilde değerlendirmek gerekirdi. Nitekim PKK uygulamaları anlatmaya, hapishanedeki vahşeti kamuoyuna duyurmaya çalıştı. Faşist mahkeme heyetinin bunu engellemeye çalışması üzerine kimlik testi yapmama boykotu kararını aldı. Ziyarete çıkmama, avukatlarla görüşmeme boykotuna yeni bir boykot daha eklenmiş oldu.

1980'nin sonlarında başlayan direniş eksik ve hataları da içinde barındırarak devam etmesine rağmen, teslim olanlar teslimiyetlerine kılıflar uydurmaya çalışıyorlardı. Sosyal-şovener, Kürt-küçük-burjuva reformistleri, ihanetçilerin tümü ayrı ayrı telden çalıyorlardı. Hem kendilerinin, hem de onların onurunu korumak için düşman dayatmalarına karşı dişe diş direnen PKK'yi desteklemeleri, desteklene bile karşı çıkmamaları gerekmesine rağmen, kara çalmaları, direnişi kırmak için idareyle flörtleri içler acısıydı. Parklarda, bahçelerde park ve bahçe aslanları kesilenler, eğilip bükülerek secdeye kapanıyorlardı. Yaşamak (uşakça bir yaşamak) bir parça ekmek, bir bardak su için onurlarıyla beraber, Kürdistan'ı da parça parça satıyorlardı. Utanması, kahrolası teslimiyeti hiçbir şey olmamış gibi hatta övünerek "İstiklal marşını en iyi ben okuyordum" diyerek su an bile bunu utanmazca anlatanlar orada da onursuzluğun ve ihanetin katmerlisini yaşıyorlardı. Kimileri de ihanetin teorisini oluşturmaya çalışıyorlardı. İhanetçi Şahin Dönmez ve hempalarımın bu uğurda verdikleri uğraşı gözardı etmek mümkün değildir. "Direnmek için şartlar uygun değildir", "Devlet güçlüdür", "Direnmek, kurallara uymamak, Türk devletinin uygulamalarına karşı çıkmak bir savaş hali olur. Oysa dışarda bir savaş mevcut değil, içerideki direniş ile dışardaki direniş aynı olmadıysa için yalmıştır, sekterdir" vs. gibi sahte tezler üretiyorlardı. Direnişi kırmak için de idareye akıl veriyorlardı: "Aç bırakın, susuz bırakın, dayak atın" diyorlardı. Hapishane kitlesinin teslim olması için idareden daha çok sabırsızlanıyorlardı. Mazlum arkadaş, "Şahin Dönmez'in tek amacı tüm hapishane kitlesinin de kendisi gibi ihanet etmesi; özellikle benim, Kemal'in ve Hayri'nin de kendisi gibi ihanet etmesi için elinden gelen her şeyi yapabilecek

kadar adidir" diyordu. Mazlum arkadaşın bu belirlemesi Nisan ayında tam anlamıyla doğrulandı. Şahin Dönmez ihanetçi rolünü iyi oynaması için elinden gelen çabayı gösteriyor, idarenin gözdesi olmak için adeta yırtmıyordu. Direnenlerin sayısı azaldıkça direnmeyenler adeta seviniyorlardı. 1981 Mayıs yenilgisinden sonra hiçbir şekilde direnmeyenler gönüllü olarak kurallara uyanlardan birçoğu şöyle diyordu: "Siz direndiniz de ne oldu? Siz direnmeseydiniz idare üstümüze gelmezdi" diyecek kadar alçalıyorlardı.

Teslimiyetle direnişin at-başı gittiği Diyarbakır askeri cezaevinde direnerek efsaneleşen Kemal'in, Hayri'nin ve Mazlum'ların başını çektiği direniş amansız bir şekilde aylarca devam etti. Bu direniş içinde düşmana karşı öden vermeyen, ölüme meydan okuyan militanların mücadelesinde kararlılığın, yığıtlığın, vatana, halka ve Partiyeye bağlılığın en güzel örnekleri olmaları bakımından bir kaçına değinmeden edemeyeceğim. 1981 Mart ayının ortaları üçüncü katta hücreden hücreye verilmek istenilen bir pusula gardiyanlar tarafından ele geçirildi. Bunun üzerine Gestapo yüzbaşı yanına yüz kadar askerle hücrelerin üçüncü katını bastı: "Pusulayı kim yazdıysa ortaya çıkınsın, yoksa üçüncü katı mahvederim" dedi. Kim ses çıkarmadı. Aradan birkaç dakika geçti. Faşist yüzbaşı, "Tüm hücrelere saldırın" komutuna hazırlanırken, pusuladan haberi olmayan ve arkadaşlarına dayak atılmaması için arkadaşları için kendisini feda edeceğine Mustafa Karasu yoldaş ellerini hücreden dışarı çıkararak, "O pusulayı ben yazdım" dedi. Bunun üzerine hücreden çıkarılan Karasu yüzbaşı tarafından falakaya çekildi. Yarım saate yakın Karasu'yu döven yüzbaşı kan ter içinde çağırıp bağırarak, "Ulan Karasu, kaç saatir seni dövüyorum, bağırmyorsun, ulan bağır sana" diyerek tekrar dövmeye başladı. Mustafa Karasu yine bir defacık olsun ah demedi. Yüzbaşı hırsından kudurarak bağırıp çağırarak gitti. Karasu'nun bu kararlı direnişi seçme olarak hücrelere verilen faşist gardiyanların gözü önünde yapıldı. Daha sonra teslimiyet için tutuklulara sıra dayatıldığı atılırken, Karasu'nun sırası geldiğinde "Karasu erkek adamdır, dayaktan korkmaz" diyerek hayranlıklarını gizliyemiyorlardı.

Her türlü işkencenin, yanı sıra açlık ve susuzluk en büyük silah olarak kullanılıyordu. Günlere yemek verilmeyordu. Açlıktan öldürmemek için bazen birkaç kaşık çorba bazen de birkaç lokma ekme veriyorlardı. Korkunç bir açlık gündemeydi. İşte bu sırada direnenlerin tümünü hücrenin dördüncü katına çıkar-

*Acılar ve umutlar
İşkence ve zulüm
bellegimde yerleşti.
Kemal Pir derler bana
Direniş ve ölüm
Paramparça göğsümde
Yüreğimde çiftleşti!..*

*Ateş verdiler sırtıma
Üniformalı haydutlar
Bilmezler
Yanan yüreğimdir,
Yanan halkımdır
Zulüm cenderesinde...*

*Bilmezler
Ben yanan
Ve sönmeyecek olan
Özgürlük ateşiyim
Kürdistan'ın dağlarında.
Kıvılcımlarım
Uzakdoğu'dan sardı cihanı!..*

*Bilmezler
Ben;
Sahra kadar kurak
Ekvator kadar sıcak
Kongo kadar acımasız
Nil kadar hür ve yalnızım!..*

mışlardı. Her hücrede 15-20 kişi kalıyordu. Mazlum arkadaş ve 15 kişilik bir grup da 4. katın 5. hücresinde kalıyordu. İddianame verilmiş; onun üzerinde çalışmalar yapıyordu. Mazlum arkadaş da iddianameye cevap hazırlamak için sigara paketlerinin bir yanı jelatinli kağıtlarına sürekli yazı yazıyor, alabildiğine yoruluyordu. O gün 5. hücreye iki ekme verildi. Ekmek dağıtan arkadaş, ekmekleri bölüşerek dağıttı. Ekmek dağıtan arkadaş, Mazlum arkadaşın bir lokma kadar fazla ekme vermedi. Mazlum arkadaş yazı ile ilgilendiğinden kendisine verilen ekmeği "payıma düşen budur" diyerek yedi. Ekmek dağıtan arkadaşın bunun sebebi sorulduğunda, "Biz dayak yiyoruz. O ise bizimle dayak yiyor ve aynı zamanda sabahın akşamı deki yazı yazıyor. Bu nedenle ona bir lokma fazla verdim" dedi. Bu durum Mazlum yoldaş ile ilgiliğinde kızarak yerinden fırladı: "Olmaz böyle şey. Burada hep beraber direniyoruz. Burada her şey ortak bölüşülecek... Büyük Apocuya büyük lokma, küçük Apocuya küçük lokma diye bir şey yok. Bu anlayış yanlış" dedi. O açık şartlarında bu çıkışı ancak bir önder yapabilir. Mazlum yoldaşın bu davranışı hücrede büyük bir etki yaparken hücrelerdeki diğer çoğunun gözlerinde, böyle bir önderle direnişte olmanın kıvançını okunuyordu.

Tabana yakın olan hücrenin dördüncü katları baharlar beraber sıcaktan kavru-luyordu. Çok az verilen su, ihtiyaç karşılayamıyor, sıcağın bayılmalar oluyordu. Bayılanlarla ilgililenmesi için topluca hücre demirlerine vuruluyor, su için gardiyanlar çağırılıyordu. Dördüncü kata çıkan gardiyanlar "su mu istiyorsunuz?" diyerek pantolonlarını indirerek hücrelere yönelip tutukluların üzerine işiyorlardı, "Alın size su" diyerek histerek kahkahalar atıyorlardı. Bazen de birinci ka-

tın lağımlı hücrelerinden bidonlarla lağım suyu getirerek tutukluların üzerine döküyorlardı. İşte böyle bir gündü. Susuzluktan bitkin düşen arkadaşlar vardı. Aşağıdan getirilen pis sular tutukluların üzerine dökülüyordu. Sular döküldüğü sırada hücrelerin içi sularla doldu. Bir köylü arkadaş hücredeki pis suyu eğilerek içmeye başladı. Onun kolundan çeken arkadaşlar, "içme pistir" dediler. Köylü arkadaş diğer tutuklulara dönerek, "Busunun pis olduğunu biliyorum. Bu suyu içmesem susuzluktan öleceğim. Ama bu suyu içersen, birkaç gün daha yaşayabilir, düşmana karşı direnebilirim" dedi. Tekrar eğilip içti, hiç kimse müdahale etmedi. Hücredeki birçok arkadaşın gözleri doldu. Bir arkadaş da gözlerinden damlayan yaşları arkadaşların görmesini diye sırtını çevirerek duvara baktı. İşte direniş bu şekilde amansızca sürüyordu. Ekmekle, suyla, işkenceyle ihanet dayatılıyordu. Tüm çabaları devrimci kişiliği öldürmekti. Halkına, inanına, arkadaşlarına ihanet eden kişiliksiz insan haline getirmektir. Kemal PİR arkadaş bize sık sık Gilmor örneğini veriyordu. "Gilmor bir adı suçtan dolayı idama mahkum edildiğinden, Gilmor'a devlet başkanına müracaat et senin cezanı müebbet hapse çevirir, idamdan kurtulursun denin kivançını okunuyordu. Buna karşı Gilmor da: 'Hayir itiraz etmeyeceğim, idam edilsem kişiliğim ezilmeden ölü giderim. Ama cezam müebbet cezasına çevrilirse her gün gardiyanlar kişiliğimi yok etmeye çalışacaklar. Kişiliğimi gardiyanlar öldürtmeyeceğim' der ve idam edilir, ama kişiliğini ezdirmez. İşte bize de yapılmak istenen budur. Bize kişiliksiz bir yaşam dayatılıyor. Bize de onurlu bir şekilde ölmek düşer" diyordu. Kemal PİR yoldaş bu direniş içinde yığıtçe kişilerle idarenin karşısına bir dağ gibi

dikilerek bir moral gücü oluyordu. Gestapo diye anılan faşist yüzbaşı Esat Oktay Yıldırım ikidebir hücremizin önünde "Kemal PİR sen beni tanıyor musun?" diyordu.

Direnış böylesine amansız devam etmesine rağmen, ne olacak, işkenceler geçici mi, sürekli mi? Mart'ta başlayan birinci ölüm orucunun sonucu ne olur? İdare geri adım atar mı gibi soruların cevabı aranıyordu. Çokları umudunu ölüm orucuna bağlamıştı. "Ölüm orucu devam ettikçe idare geri adım atar" diyorlardı. Kısa vadeli hedefler gözleniyordu. Bunun üzerinde yorumlar yapılarak yanlış tespitlere gidiliyordu. Tüm şartlar faşist Türk devletinin lehinde idi. Dışarda ailelerden tutun avukata ve dış kamuoyuna kadar tüm ilişkimiz kesilmişti. Dışarda devrimci muhalefet tamamen sindirilmişti. Halk korkutulmuş, tutuklu aileleri bile çocuklarına sahip çıkamıyordu. Hapishane kapısından alınarak cezaevine atılan, aylarca gözaltında tutulan anne-babaların sayısı sayılamayacak kadar çoktu. Hapishane içinde ilişki kurmak alabildiğine zorlaştırılmıştı. Koğuşların birbirleriyle hücrelerle ilişkileri kesilmişti. Direnenler de başlangıçta birbirinden habersiz 35. ve 36. koğuş denilen hücrelerde direniyorlardı. 35. ve 36. koğuş arasındaki ilişkiler dahi kopuktu. Bazen katkılar, hatta hücrelerin bile birbirleriyle ilişkilerini kesmeye çalışarak birliği parçalama yönünde her türlü çabayı harcıyorlardı. Bazı anlarda kişi iradesiyle başbaşa her türlü yan etkilerden uzak tutuluyordu. Dünya devrimci mücadeleleri örneklerinde görüldüğü gibi direnmek, gerek poliste gerekse cezaevlerinde birceseldir. Kişinin direnmesi veya direnmemesi onun iradesine bağlıdır. Fakat ona güç ve derman veren, onu başartıya götüren diğer bir etmen de ona yön veren güçlerdir. Bu güçler rollerini iyi oynayamazlarsa bireyin tavrına çok etki eder. Hele cezaevlerinde bu etki daha belirgin bir şekilde kendisini gösterir. Genel olarak hapishanedeki önder yönetim birimi düşmana hiçbir şekilde ödün vermeden direnmesine rağmen, karar verme, ileriye görme doğru tahlillerle, tam anlamıyla her şeyi doğru yaptığını söyleyemez. Hapishane mücadelesinden çıkarılması gereken dersler bakımından nasıl mücadelenin kararlılığı, militanların kahramanlığını dile getiriyorsa. Aksak yanlarını, çalışmayan yönlerini de ortaya koymak gerekir. Meseleye bu yüzden bakacak olursak, ta başından beri fırsatların iyi değerlendirilmediği söylenebilir. Bazı eylemlerin zamanlaması, kısa vadeli hedefler, kitle eğitimi, kitle hazırlığı, örgütlenmedeki yetersizlikler eklenebilir.

DEVAM EDECEK

Güney Kore ile Kuzey Kore'nin ayrılmasından bu yana, Güney Kore'de devam eden yeni-sömürge yönetimi günümüzde aşılması güç sorunlarla karşı karşıya bulunmaktadır. Kuzey Kore'nin demokratik gelişme yolunu seçerek, sosyalizme yönelmesi karşısında, Güney Kore'de ise yeni-sömürgecilik geliştirilmeye başlandı. İç savaşta, Güney Kore'nin emperyalistlerin desteği ile karşı-devrimcilerin elinde kalmayı, buranın karşı-devrim için önemli bir alan haline getirilmesine yol açtı.

Güney Kore'de yeni-sömürge yönetiminin kurulmasına rağmen, komünistlerin ve demokratların mücadelesi eksilmedi, günümüze kadar da varlığını korudu. Emperyalist güçlerin de aktif desteği ile Kuzey Kore'ye karşı bir saldırı merkezi olarak kullanılan Güney Kore'ye hükümet eden Demokratik Adalet Partisi'nin uyguladığı faşist baskıların dozunda meydana gelen artış, uzun bir dönemden bu yana devam eden gösterilerin birden artış göstermesine yol açtı. Daha önceleri de çeşitli biçimlerde devam eden gösteriler, Haziran ayının başında üniversite öğrencilerinin başkent Seul'de yaptığı bir eylem ardından adeta bir çığ gibi büyüdü ve Güney Kore'nin diğer kentlerine de yayıldı.

Haziran başlarında, halen devlet başkanlığı görevini yürüten ve Demokratik Adalet Partisi'nin başkanı olan Chun Doo Hwan, kendi yerine Roh Tae Woo'yu ataması ve muhalefet partilerinin istediği anayasa değişikliklerini kabul etmemesi, adeta bardağı taşıran son damla oldu. Bunun üzerine kentlerde ve kırsal alanda yüzbinlerce kişi sokaklara dökülmeye başladı. Polisün kuvvet kullanarak bastırmaya çalıştığı gösteriler, her geçen gün daha da alevlenerek yükselmeye başladı. Haziran ortalarında Seul'de 3000 öğrenci polisle çatışırken, diğer kentlerde ise gösteriler düzenlendi. 25 Haziran günü Seul'de düzenlenen bir gösteriye ise, 100.000'in üzerinde kişi katıldı. Muhalefet liderlerini tutuklayarak, gösteriye katılmalarını engelleyen Chun Doo Hwan hükümeti gösterilerin önüne geçemedi.

Gösterilerin artması karşısında binlerce kişiyi gözaltına alan polis, karakollarda çok sayıda öğrenciyi ise işkenceye katletti. Ama bir türlü olayların önü alınamadı. Tam tersine her gün gösterilere katılanların sayısı arttı.

Güney Kore'ye büyük bir önem veren ABD emperyalizmi tam da bu esnada devreye girmeye başladı. Güney'in

kendi denetiminden çıkması na tahammül edemeyen ABD, yeni bir Filipinler örneğini Kore'de yaşatmaya başladı. ABD Dışişleri Bakanlığında üst düzey bir temsilciyi hemen Seul'e gönderen Reagan yönetimi, Chun Doo Hwan hükümetine anayasal değişiklikleri kabul etmesi için emir verdi. Filipin deneyinden daha fazla ders çıkarmış gibi görünen Reagan yönetimi artan kitle muhalefeti karşısında hükümetin sözkonusu değişiklikleri yaparak, muhalefete seçimlere katılma hakkı tanımaktan başka bir çarenin kalmadığını görerek, erkenden Filipinler'i Kore'ye getirdi. Kitle muhalefeti öyle bir düzeye ulaştı ki oldukça genişledi. Polis tarafından katledilen bir öğrencinin geçtiğimiz günlerde yapılan cenaze törenine 1 milyon gösterici katıldı. Hem de başkentte yoğunlaşan gösteriler hükümeti ve emperyalist çevreleri büyük bir korku içerisinde sürükledi.

Bunun üzerine, muhalefetle hükümetin görüşmelerini isteyen ABD'nin bu isteğine uyularak görüşmeler başlatıldı. Muhalefet liderlerinden Kim Young Sam'la görüşen Devlet Başkanı Chun Doo ilk görüşmelerinde tam anlaşma sağlayamadılar. Muhalefetin isteklerine uymakta isteksiz görünen Chun Doo, gösterilerde büyümenin devam etmesi karşısında, taviz veremeye başladı. Diğer muhalefet lideri Kim Dae Yung'un evinde göz hapsinde tutulma durumuna son verilmesini isteyen Young Sam, ayrıca siyasi tutukluların serbest bırakılmasını, seçimlerin yapılmasını ve seçimlerin tarafısız bir biçimde geçmesi için Devlet Başkanı Chun Doo'nun Demokratik Adalet Partisi başkanlığından istifa etmesini talep etti. Muhalefetin isteklerini kabul eden devlet başkanı, ilk elde 3000 siyasi tutukluyu serbest bıraktı, parti başkanlığından istifa etti ve serbest seçimlerin yapılmasına karar verdi. Ancak, siyasi tutuklu olarak serbest bırakılanlar arasında komünist tutukluların yer almadığı ve komünist tutuklular için af çıkarılmadığı bildirilmektedir.

Filipinler'deki oyun bu kez Güney Kore'de sahneye kondu. Yalnız değişen aktörler oldu. Senarist ve yönetmen, öteden beri sinema oyunculuğunda kovboyluğu ile ünlü ABD Başkanı Ronald Reagan'dır. Filipinler'de de Marcos diktatörlüğünün gelişen komünist ve halk muhalefeti karşısında ayakta durma gücünü gösterememesi karşısında, sahneye yeni oyuncu olarak baş aktör rolünde Corazon Aquino çıkarıldı. Güney Kore'de ise, iş daha böyle bir düzeye gelmeden önlemler alınıyor ve bazı değişiklikler gerçekleştiriliyor.

Yıllardır komünizm tehlikesi adı altında, Güney'de azgın bir faşist diktatörlük kuran yeni-sömürge yönetimi, artan halk muhalefeti kar-

Güney Kore, Yeni Bir Filipin mi?

Güney Kore'nin başkenti Seul'de öğrenciler polisle çatıştı...

şısında koltuğu çatırdamaya başladı. Yanbaşlarında Kuzey'in sosyalizme doğru dev adımlarla ilerlemesine karşı, büyük bir baskı altında ve her türlü insan haklarından yoksun bir şekilde zulüm gören Güneyli komünistler ve devrimciler, uzun bir dönemdir Güney Kore'deki faşist yeni-sömürge rejimine karşı mücadele yürütmektedirler. Komünistlerin muhalefetinin kitleler arasında giderek daha büyük destek bulması, hükümeti ve diğer muhalefet partilerini büyük bir korku içine itti. Bunun üzerine tavizler veremeye başlayan hükümet ile muhalefet, komünistlere karşı ortak ittifak temelinde anlaşarak, bazı göstermelik haklar vermeyi kararlaştırdılar.

Başta Seul olmak üzere, birçok kentte gösterilerin hala devam ettiği Güney Kore'de, devrimci muhalefetin etkinliğini sürdürüp sürdürmeyeceği önümüzdeki günlerde yaşanacak gelişmelere bağlı. 1988 yılında Seul'de yapılmasına karar verilen olimpiyat oyunlarının, eğer çatışma ve gösteriler sürekliliğini korursa başka bir alana nakledilmesi düşünülmektedir. Bilindiği gibi, Güney Kore faşist hükümeti, olimpiyat oyunlarını Seul'de yaptırarak, büyük bir siyasi manevra yapmayı düşünmektedir. Ancak, bu konuda da ne gibi değişikliklerin olacağı önümüzdeki günlerde belli olacak.

Hükümet ile muhalefetin birçok konuda anlaşarak devlet baskamının tavizler ver-

meye yanaşması, şimdilik belli kesimlerin bir bekleyiş içerisinde girmesine yol açtı. Fakat, faşist rejimin verdiği tavizlerin köklü bazı değişiklikleri getirmemesi, gösteri dalgasının yeniden kabarmasını birlikte getirecektir. Güney Kore'den ulaşan haberlere göre, komünist güçler, hükümetle uzlaşmama ve gösterileri sürdürme kararlılığında olduğu gözlenmektedir. Önümüzdeki günler, Güney Kore'deki sis perdesini daha da aralayacak gelişmeleri birlikte getirecektir. Henüz her şey bitmiş ve gösteriler durmuş sayılmaz. Birçok şey muhalefetin durumu ile ABD'nin Filipinler'de gösterdiği başarıyı, Güney Kore'de göstermesinde şimdilik düğümleniyor.

Venezuela:

Öğrenciler

Polisle Çatıştı

Geçtiğimiz günlerde, başkent Caracas'ta bir üniversite öğrencisinin polis tarafından öldürülmesi ile başlayan çatışmalar, devam ediyor. Öğrenci arkadaşlarının polis tarafından öldürülmesini protesto eden üniversite öğrencileri ile polis arasında çıkan şiddetli çatışmada 52 kişi yaralandı. Ayrıca, polislin helikopterle saldırdığı ve öğrencilere ateş açtığı da gelen haberler arasında.

Panama'da ABD'ye Karşı Gösteriler Devam Ediyor

Ulusal Üniversite önünde polisle çıkan çatışma uzun bir süre devam etti...

Kuzey ve Güney Amerika'yı birbirine bağlayan Panama, ayrıca Pasifik ve Atlas Okyanusları arasında stratejik bir önemi olan bir kanala da sahiptir. Latin Amerika'nın stratejik önemi büyük olan bu ülkesi son günlerde ABD aleyhtarı gösterilere sahne oluyor.

1914 yılında açılan ve gemilerin işlemeye başladığı kanal, butarihten itibaren ABD'nin kontrolü altında bulunmaktadır. Özel bir komisyon

aracılığı ile kanalın denetimini elinde tutan ABD, ayrıca bütün imtiyaz haklarını da elinde bulundurmaktadır.

Temmuz ayının ilk haftası içerisinde yoğunlaşan gösteriler, giderek yaygınlık kazandı. Panama Ulusal Üniversitesi öğrencilerinin ABD aleyhtarı olarak başlattıkları gösterilerde yer yer polisle çatıştıkları da gözlenmektedir. Üniversite kompüsünün çevresine barikatlar kuran öğrenciler, saatlerce polisle çatış-

lar.

6 Temmuz günü Panama'nın başkenti Panama City'de ABD aleyhtarı olarak başlayan gösteriler, General Manuel Antonio Noriega yönetiminin istifasını isteyen gösterilere dönüşerek devam etti. Panama tarihinin hükümet aleyhtarı en büyük gösterisi olarak tanımlanan kadınlar yürüyüşüne binlerce kişinin katıldığı söylenmektedir. "Kattil, diktatör Noriega sonun artık yakındır" gibi sloganların atıldığı gösteriye ayrıca çok sayıda izleyicinin de katıldığı bildirilmektedir.

Hükümet aleyhtarı gösterilerin artması karşısında, Panama Cumhurbaşkanı Eric Delvalle, Noriega hakkında soruşturma açıldığını açıkladı. ABD senatosunun da Noriega hakkında istifaya çağırarak kararın alınması, muhalefeti durdurmaya yönelik bir oyun olarak tezgahlanmaktadır. Ancak muhalefet temsilcileri ise, yaptıkları açıklamada General Noriega'nın istifa etmeye ne ve yargılanmasına başlamaya kadar gösterilere devam edeceklerini belirttiler. Göstericilerin artması üzerine Panama'da bazı yeni değişikliklerin olması beklenmektedir.

KÖRFEZDE ÇATIŞMA OLASILIĞI

Körfeze gönderilen ABD savaş gemisi...

Halen süren İran-İrak savaşının, Körfezde derinleşen bunalım nedeniyle genişleme olasılığı belirdi. ABD'nin savaş gemilerini Irak'la yaptığı anlaşma çerçevesinde Basra Körfezine kaydırması, bir çatışma çıkma ihtimalini hemen aklara getirdi.

Basra Körfezi İran, Irak ve Kuveyt'in petrol taşımacılığını yaptığı, yani petrolünü ihraç ettikleri bir denizdir. Emperyalist ülkelerin petrol ihtiyaçlarının büyük bir bölümünü buradan karşıladıkları dikkate alınınca, Körfezin önemi de ortaya çıkmaktadır. Gerek İran olsun ve gerekse de Irak olsun bu bölgede karşılıklı petrol ihraç etmelerini engellemek istemektedirler. Hatta, petrol taşımacılığı yapan yabancı bandıralı tankerleri bile vurmadan çekinmeyen her iki devlet, karadan yürüttükleri savaşı denizde de sürdürmektedirler.

Son günlerde ABD'nin direkt Körfeze kendi savaş gemilerini çıkarması ile birlikte gerginlik birdenbire arttı. Akla ilk gelen soru, ABD ile İran arasında bir çatışma ihtimali bulunuyor mu oldu. Ancak, henüz şimdiye kadar ABD ve İran birbirlerine karşı sözlü bir savaş yürüttüler. Ama gerginliğin de iyiden iyiye arttığı

gözlenmektedir.

Sovyetler Birliği'nin, Kuveyt gemilerinin kendi bayrağı altında petrol taşımacılığı yapabileceğini açıklamasından sonra, ABD de Irak'la yaptığı anlaşma üzerine savaş gemilerini, daha önce Irak tarafından yasak bölge olarak ilan edilmiş olan alana kaydirdi. Bu durum ise, İran'ın büyük bir tepki göstermesine yol açtı. ABD yönetimi yaptığı açıklamalarda, İran'ın saldırıları karşısında Körfez güvenliğini tehlikeye düşürmemek için müdahale edebileceklerini açıkladı. Tabii bu açıklama, Körfez güvenliği tezi arkasına sığınarak da yapılsa, özünde emperyalizmin bölgede sarsılan çıkarlarını yeniden tesis etmek için, ABD'nin giriştiği yeni bir saldırı manevrasından başka bir şey değildir. Nitekim ABD, Pead adlı savaş gemisini Körfeze gönderirken, Missouri adlı uzun menzilli füze, top vb. ile donatılmış savaş zırhlısını ise bölgeye gönderdi. Bunun yanı sıra, ABD ve diğer Batılı emperyalist devletlere ait savaş gemilerinin Körfezde manevra yaptığı bildirilmektedir.

Sovyetler Birliği, yaptığı bir açıklamada, bütün yabancı savaş gemilerinin Körfez-

den çekilmesini istedi. İran tarafından yapıcı bir öneri olarak kabul edilen Sovyetler Birliği'nin bu talebine karşılık, ABD herhangi bir açıklamada bulunmadı. İran Başbakanı Mir Hüseyin Musevi, ABD'yi Körfezde kompo hazırlamak ve maceracılığı körüklemekle suçlayarak, İran'ın yabancı güçlerin komplolarına karşı koyacak güce olduğunu açıkladı.

İran ve ABD arasında karşılıklı yapılan açıklamalarla gerginliğin birden arttığı bölgede, barışın sağlanmasına yönelik bir girişim de, BM Güvenlik Konseyi'nden geldi. BM Güvenlik Konseyi'nin 5 daimi üyesi SSCB, ABD, Çin, İngiltere ve Fransa yeni bir öneri paketi hazırladılar. Ancak, sözkonusu devletlerin daha önce de başarısızlıkla sonuçlanan çeşitli girişimleri bulunmakta. Yeni önerinin değişik olan yönü, barış önünde engel çıkaran ülkeye karşı silah ambargosunun konulmasının istenmesidir. Kısa vadede başarı şansı tanınmayan bu planın, uzun vadede bazı sonuçlar yaratabileceği söylenmektedir. Yalnız, silah ambargosunun uygulanması konusunda hangi devletlerin uyup uymayacağı şu anda kesin belli değil.

Ürdün-Türkiye İlişkileri ve Kral Hüseyin'in Ziyareti

Ürdün Kralı Hüseyin ile faşist Evren...

Bölgede emperyalizmin jandarmalığını üstlenen Türkiye, İslam ülkeleri birliği adı altında gericiliği de geliştirerek daha aktif bir rol üstlenmeye çalışmakta. Aynı şekilde, Ürdün de son aylar içerisinde birçok girişimde bulunarak, bu çabalara destek olmakta.

İşte her iki rejimi de birbirine yakınlaştıran emperyalizmin bölgedeki çıkarlarını koruma meselesidir.

Anı bir ziyaret sonucu, Türkiye'ye gelen Ürdün Kralı Hüseyin, Türkiye'ye son derece önemli roller düştüğünü belirttiği konuşmasında, daha

sonra İran-İrak savaşının sona erdirilmesi için Türkiye'nin çeşitli girişimlerde bulunmasını istedi. Kısa bir süre önce İran Başbakanı, Türkiye'yi ziyaret etmiş ve çeşitli görüşmelerde bulunmuştu. Bu gezinin üzerinden kısa bir süre geçtikten sonra, Ürdün Kralı'nın Türkiye'ye gelmesi, ziyaretin İran'la ilgili olduğunu göstermekle birlikte, bölgede var olan birçok soruna ilişkin yönleri de bulunmaktadır.

Gerek Türkiye, gerekse de Ürdün olsun, İran-İrak savaşının kendi lehlerine olan bir çözümünden yanadırlar. İran'ın Irak'a karşı kazanacağı bir zafer ne Türkiye'nin ve ne de Ürdün'ün işine gelir. Bu nedenle her iki rejim de, İran'a karşı çeşitli yaptırımlara bulunarak, barışa zorlamak istemektedirler. Bu konuda uzun bir süredir girişimleri bulunan her iki devlet de şimdiye kadar herhangi bir sonuç almış değil.

Alman Cumhurbaşkanı Weizsäcker'in Yunanistan Gezisinin, Türkiye ve Yunanistan'ı İlgilendiren Yönü

1986 yılının Mayıs ayında Türkiye'yi ziyaret eden Weizsäcker, 1 yıl aradan sonra Yunanistan'a gitti. Alman Cumhurbaşkanı Weizsäcker'in Yunanistan gezisinin kuşkusuz birçok nedeni var: Alman-Yunan ilişkileri, Yunanistan-NATO ve AET ilişkisi ve daha birçok sorun... Biz ziyaretin bu sorunları üzerinde durmayacağız. Bizi daha çok ilgilendiren Alman Cumhurbaşkanı'nın ısrarla üzerinde durduğu Türk-Yunan ilişkileri konusunda yapılan girişimlerdir.

Türkiye ve Yunanistan arasında başta Ege ve Kıbrıs meseleleri olmak üzere, bugün birçok konuda çelişkiler mevcut. Yunanistan'la Türkiye arasındaki sorun sadece bununla da bitmiyor; NATO'ya, AET'ye ve daha birçok kuruluşun gündemine giriyor ve çeşitli uluslararası toplantılara konu oluyor. Hemen bir konuyu belirtmekte yarar var: Türkiye ile Yunanistan'ı ilgilendiren meseleler, sadece bu iki devlet arasında kalmıyor, her ikisinin de NATO'ya üye olan devletler olmasından dolayı, emperyalizmi de uğraştıran bir sorun durumunda. Richard von Weizsäcker'in, gerek Türkiye ve gerekse şimdi Yunanistan gezisinde ele alınan önemli bir mesele de bu.

Almanya, Türk faşist rejimine en fazla ekonomik, siyasal, askeri ve diplomatik destek veren emperyalist devletlerin başında gelmektedir. Hiçbir emperyalist ülke devlet başkanının 12 Eylül rejimine resmi ziyarette bulunmadığı bir ortamda, Alman Cumhurbaşkanı, Türkiye'ye geçtiğimiz yıl içerisinde ziyarette bulundu. Türkiye'ye bu derece yakından destek olan Almanya, 12 Eylül faşist rejimini ayakta tutabilmek için elinden geldiğince yoğun bir çaba harcamaktadır.

Bilindiği gibi Yunanistan, AET üyeliği için resmen başvurmuş olan faşist Türk devletinin alınmasına karşı çıkmakta. Gerçi bu konuda henüz hiçbir AT üyesi özel görüş belirtmiş değil. Ama, TC'nin özellikle de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içine düştüğü büyük çıkmazı bilmeden yok. Bu nedenle, bağımsız bir Kürdistan'ı çıkarlarıyla bağdaştırmayan Avrupa Topluluğu'na alt ülkeler, Yunanistan nezdinde de girişimlerde bulunarak, AT ve NATO bünyesinde Türkiye'ye karşı zorluk çıkarmamasını talep etmektedirler.

Alman Cumhurbaşkanı, Yunanistan'da yaptığı bir açıklamada bu yönlü taleplerini dile getirmiştir. Türkiye ve Yunanistan'ın iki NATO ülkesi olarak aralarındaki çelişkileri gidermesini ve görüşmelere başlamalarını talep eden Weizsäcker, Almanya'nın her iki ülke ile de dost olduğunu açıklamıştır. Görülen odur ki, dünyanın birçok yerine geziler düzenleyen Weizsäcker'in yeni misyonu Türk-Yunan çelişkilerinin çözümünü sağlamaktır.

Bu konuda ne gibi sonuçların alındığı açıklanmadı. Bilinen bir şey var ki, o da Türk ve Yunan çelişkilerinin öyle sandığı kadar da kolay çözümlenemeyeceğidir. Kıbrıs'ta sahte bir KKTC devleti kurarak uluslararası hukuk kurallarını hiçe sayan TC, Ege ve kıta sahanlığı meselesinde de Yunanistan'la anlaşamamaktadır.

Haiti:

Halk Yeni Diktatörlerin Karşısında

Yeni diktatörlere karşı protestolar durmak bilmiyor...

Diktatör Duvalier'in geçtiğimiz yıl Haiti'den kaçması sonucu, yerine geçen asker ve sivillerden oluşan hükümetin, yeni diktatörlük yasalarını gündeme koyması, grev ve gösterilerin artmasına yol açtı.

Geçtiğimiz ayın sonlarında, Haiti hükümeti çıkardığı yeni yasa ile hükümetin denetimini dana da arttıran bir seçim sistemi getirdi. Bunun üzerine, halk kitleleri yeniden oluşturulmak istenen diktatörlüğe karşı sokaklara döktü.

İşçilerin ülke çapında genel greve gittiği Haiti'de, Tem-

muz ayının ilk haftasında şiddetli çarpışmalar meydana geldi. Meydana gelen olaylarda 24 kişi öldü. Yine, Haiti'den gelen haberlerde ordunun şiddetle başvurarak katliamlara giriştiği de yer almaktadır. Göstericilerin üzerine rastgele saldıran askeri birliklerin ülkede tam bir terör havası estirmek istediği gözlenmektedir. 10 günün aşkın bir süredir devam eden grev ve gösterilerde hükümetin istifası istenmektedir. Ancak, hükümetin istifası istenmediği ve göstericilerin üzerine saldırdığı bildirilmektedir.

Cephe Birlikleri, Mücadele ve...

Baştarafı 16. sayfada

sabotaj imkanlarını değerlendirmeyi temel bir faaliyetleri haline getirmelidirler. Benzer şekilde kadın vb. birliklerinde silahlı mücadele ile bütünlük oluşturan siyasal görevleri vardır. Kadın birliği, silahlı direniş içinde ulusal kurtuluşu kadını yaratmalıdır.

Birlikler, kendilerini silahlı örgüt görme ve kitleyi bu anlayışla örgütlenme yanlına saptamamalıdır. Bölgesel bir anlayış, birlikleri kitlelerden soyutlar. Askeri örgütlenme ve mücadele ulusal kurtuluş cephe örgütlenmesi ve mücadelesinin bir koludur. Silahlı örgütlenme kendine hastır. Gerilla, milis ve özel birimlerle birliklerin içine kol salar. Birlikler silahlı örgütlenme ve eylemsel olanakların kaynağıdır. Silahlı mücadele ile siyasal mücadele örgütsel olarak ulusal kurtuluş cephesinin program ve taktiğinde, dönemsel planlamalarda bütünlük, cephe komitelerinde birleşir ve yönetilir. Açık ki bu ilişki ve uyum tek düze değildir. Silahlı mücadelenin faşist Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin askeri, siyasi, kültürel, ekonomik, sosyal vb. her türlü varlığını hedef alan eylemleri gibi, birliklerin de bu hedeflere yönelik sürekli siyasal eylemlilik içinde olması gerekir.

Birliklerin İttifak ve Dayanışma Anlayışı:

Cephe, ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden yana bütün emekçi sınıf ve tabakaların örgütlü birliğidir. Cephenin siyasal önder gücü proletaryadır. Ulusal kurtuluş cephesinin temel ittifak güçleri, proletarya ve köylülüğün — yoksul, orta köylülüğün — ittifakıdır. Ve bu ittifak etrafında gençlik, kadın, aydın, ve geniş küçük-burjuva yığınlarının oluşturduğu devrimci yurtsever mevzilenme, cephenin, dolayısıyla birliklerin iç ulusal kurtuluşu ittifakı anlayışlarını oluşturur. Ulusal kurtuluş cephesinin ittifakları aynı örgüt çatısı altında siyasal ve askeri örgütlenme ve mücadele beraberliğini doğuran birlikler. Sınıf ve katman birlikleri, her ne kadar sınıf çıkarlarını yansıtlarsa da ve bu sınıf karakterlerinden kaynaklanan örgüt ve mücadele özgülükleri olsa bile cephe platformu ulusal kurtuluşu sınıf ve katmanların uzlaşmaz çelişkilerinin alanı değil, uzlaşır ve demokratik bir tarzda gidebilecek çelişkilerin

alanıdır. İşçi, köylü, kadın, gençlik yığınları sınıfsal olarak içiçe bulunan yığınlardır, ulusal kurtuluşu çıkarları biridir. Bütün birliklerin kitleleri bu mücadele ve çıkar birliği anlayışıyla eğitmeleri gerekir.

Kürdistan küçük-burjuvazisinin yeri ulusal kurtuluş cephesidir. Birliklerin mümkün olduğu ölçüde geniş yığınları kucaklaması gerekir. Kürdistan'da cephesel sınıf birliklerinin örgütlenme tarzı bellidir. Ulusal kurtuluşu Parti öncülüğünde yürütülen mücadelenin ürünü olacaktır. Yaşanan pratik, cephe birliklerinin ancak böyle örneğini göstermiştir. Bu demek değildir ki, Parti öncülüğünde örgütlü sınıfsal politik ve mesleki güçler katılmayacaktır. Örneğin: Çeşitli küçük-burjuva örgütlenmeleri vardır. Bunların cephede yer alma koşulu bellidir. Kürdistan ulusal bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinden yana olacaklar, bu uğurda verilen silahlı mücadeleyi kabul edecek, destekleyecek ve ulusal kurtuluş programından sorumlu olacaklardır. Ulusal kurtuluş reformlarına ve ottoniye indirgeyen, feodal-burjuva ve yozlaşmış elit küçük-burjuvazinin uzlaşıcı, işbirlikçi örgütlenmelerinin ulusal kurtuluş cephesinde yeri yoktur. Birliklerin görevi, bu uzlaşıcı siyasetleri teşhir ve tecri etmek, taban kitlelerini kazanmaktır. Ulusal kurtuluş cephesi, küçük-burjuvaziye ve örgütlenmesine şiddet uygulamaz. Devrimci-yurtsever birlikler siyasal ve ideolojik yurtsever mücadeleyi temel alırlar. İlkesel olan bu yaklaşımın pratikte işbirlikçiliğe tavize davranması söz konusu olmaz. Birlikler, ulusal kurtuluş örgütlenmesi ve çıkarlarını düşman ve işbirlikçi her türlü anlayışa karşı her türlü araçla koruyabilme gücünde olmalıdır. Örneğin: Bugün güçleri çok sınırlı çevrelerle daralması olarak kalan bazı küçük burjuva güçler vardır. Bunlar ne tam düşmanla aynı kefeye konulur, nede ulusal kurtuluşun stratejik müttefiklerdir. Pratikte ulusal kurtuluş siyasetine karşı düşmanlığa varan faaliyetleri olmaktadır. Bunlar, işbirliğinden vazgeçer, Türk burjuva çevreleri, emperyalist çevreler ve feodal-kompradorlarla bağlarını keserlerse, ulusal kurtuluş cephesi bunlarla daha iyi ilişkilere girebilir. Birlikler, var güçleriyle uzlaşıcılığı, işbirlikçiliği, reformculuğu teşhir etmeli, bu güçleri radikal tavra itici olmalı, bunları tarafsızlaştırmaya çalışmalı, tabandaki

dürüst unsurlarla ilişkiden çekinmemeli, bu doğrultuda yoğun bir ideolojik, politik, örgütsel mücadele vermeli, derin, ulusal kurtuluşu ittifak politikası, faşist Türk sömürgecileri ve işbirlikçileri dışında hiçbir kesimi doğrudan hedef almamak, düşmanı azaltmak, dost ve tarafsız çoğaltmaktır. Benzer şekilde çeşitli çevre, mesleki örgüt, aşiret ve kabileler cephe örgütlenmesine dahil edilmelidir. Bunların politikalarını cephe politikasına egemen kilmaları söz konusu olamaz. Cephe politikacılığı en geniş çevreleri çeşitli taktik ittifak, bağlantı ve dayanışmalarla ulusal kurtuluş örgütlenmesine tabi kılabilme gücüdür.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, zorla parçalanmış halkımızı birleştirmeyi hedeflemektedir. Bu birleşme, Kürdistan devriminin karakterinden bölge halklarının çıkarlarıyla bütünlük oluşturacak bir tarzda gerçekleştirilecektir. Her parçadaki halkımızın kurtuluşu, o parçadaki halkın özgüçüne dayalı olarak geliştirilecektir. Bu durum, her parçadaki halkımızın sıkı bir mücadele, dayanışma ve ittifakını gerektirmektedir. Birlik savaşın ürünü olacaktır. Bugün Doğu ve Güney Kürdistan'da ottonom örgütler, halkın ulusal kurtuluşu örgütlenmesine engel olmaktadır. Devrimci-yurtsever birlikler, bu parçalarda halkımızı ulusal kurtuluş mücadelesine örgütlenmesine var-dıracak, çalışma öncülüğünde örgütlenmelerinde somutlaştırarak, propagandanın yayına, kişisel ilişkiden örgütsel dayanışmaya kadar pratik biçimleri geliştirerek bu parçalarda ulusal kurtuluşu birliklerin kurulmasına öncülük etmelidirler. Ottonom ve reformist Doğu ve Güney Kürdistan güçlerine gelince bunların ulusal kurtuluşu tahribatları ve uzlaşıcılıkları ile yoğun mücadele edilmelidir. Bunun yanında onları tarafsızlaştırmaya, hatta destluklar kurarak taktik ittifaklar geliştirebilme anlayışı temel alınmalıdır. Buralarda çeşitli blokler içinde ya da grupsal halde bulunan küçük-burjuvazinin radikal kesimleriyle daha sıkı ilişki geliştirme ve gelişmelerine yardımcı olma cephesel ilkesi, birliklerin pratik politik yaklaşım tarzını oluşturmaktadır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimi: anti-emperyalist, anti-sömürgeci, anti-feodal bir devrimdir. Devrimin bu karakteri, onu dünya sosyalist-demokrasi cephesinin aktif bir parçası haline getirir. Bu karakterinden dolayı, ERNK; sosyalist ülkeler, ulusal kur-

tuluş hareketleri, işçi sınıfı hareketleri ve anti-faşist, bağımsızlık, sosyalizm, demokrasi ve barış doğrultusundaki mücadelelerle aktif dayanışma ve ittifakları temel almaktadır.

Birlikler, cephenin bu politikaları doğrultusunda bulundukları her alanda aktif dayanışma ve ittifak pratiği içinde olmalıdırlar. Özellikle Türkiye, Ortadoğu ve Avrupa'da bulunan devrimci-yurtsever cephe birlikleri bu alanların ittifakları açısından uygun koşullardan yararlanmalıdırlar. Birlikler, kendi alanları ile ilgili bütün anti-faşist, anti-emperyalist, birlik ve hareketlerle ilişki kurmalı, dayanışmalı ve ittifakları geliştirmelidir. Birlikler, uluslararası alanda etkin bir faaliyet yürütmelidir. Bildiri basmalı, toplantı düzenlemeli, gösteri, yürüyüş, boykot, protesto eylemlerinde kullanmalı, uluslararası dayanışma eylemlerine katılmalı, kendi birliğinin ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin sesini dünya halklarına duyurmalı, ulusal kurtuluş mücadelesine dünya halklarının desteğini sağlamalıdır. Birlikler, dayanışmaları teorik ve mekanik anlamamaları gerekir. Cephenin bütün ittifak ve dayanışmaları, halkın özgüçünü temel almalıdır. Ulusal kurtuluş adına emperyalist çevrelere bağlanma, ittifak ve dayanışma adına öz gücü yadısına, başkasına bağlanma, politik taviz verme: ulusal kurtuluşu ittifak anlayışı değildir. Birlikler, bu ve halkımızın adına sergilenen reformist anlayışları teşhir ve tecri etmeli, bağımlı anlayışlarla mücadele içinde olmalıdırlar. Birlikler pratikte her olanak ve aracı kullanabilmelidir, en basit ilişkiyi değerlendirmelidir.

Kürdistan devriminin en yakın müttefiki, Türkiye devrimci-demokratik halk mücadelesidir. Türkiye'deki Kürdistanlı işçi ve aydın- gençlik kitlelerini kapsayan devrimci-yurtsever birlikleri, Türkiye emekçi ve aydın- gençlik kitleleriyle

içice bulunmalarını değerlendirecek, iki halkın özgürlüğü ve her alandaki eşitliği ilkeleri temelinde dayanışmadan yana olmalı, sosyal-sovenizmle mücadele içinde olmalıdır. Türkiye'deki Kürdistan devrimci-yurtsever işçi ve gençlik Birlikleri, Türkiye halkının devrimci demokratik mücadelesinde yer almalı, bu mücadele beraberliğini, örgütsel ittifaklara yolaçacak şekilde geliştirmelidirler.

Kürdistan devrimi, Ortadoğu'nun en ağır, aynı zamanda bölgenin karakterini değiştirecek etkinlikte bir devrimdir. Ortadoğu'da yaşanan ağır toplumsal-ulusal sorunlar ve bundan kaynaklanan devrim, karışık-devrim savaşı, Ortadoğu halklarının kurtuluşunu kader birliği haline getirmiştir. Birlikler, Ortadoğu'da emperyalizm ve bölge gerillisiyle karşı, bölge yurtsever, devrimci güçleriyle devrimci dayanışma içinde olmalıdır. Ortadoğu'daki Kürdistan devrimci-yurtsever birlikleri, bu alanlarda bulunmanın avantajlarını değerlendiren, dayanışmaları geliştirmelidirler. Kürdistan devriminin egemenliğinde bulunduğu halkın devrimci-demokratik devrimiyle yakın bağlarından dolayı, birlikler bu ülkelerin devrimci, demokratik, anti-faşist birlik ve hareketleriyle ittifak ve dayanışmaya önem vermeli, pratikte bunun çalışması içinde olmalıdırlar.

Özellikle Avrupa'daki Kürdistanlı yurtsever birlikler, ittifak ve dayanışmalar açısından verimli olan bu alanı bütün olanak ve araçlarıyla en verimli tarzda değerlendirmenin çalışması içinde olmalıdırlar.

Birlikler, ilkesel davranarak pratikte büyük bir politik esneklik içinde olmalıdırlar. Faşist Türk sömürgeciliği ile çelişkisi olan her güçle geliştirilecek taktik ilişkiden yana olmalıdır. Birlikler, bu politik esnekliği, cephe içi örgütsel alana kadar yansıtarak, herkesin güç ve olanaklarını cephe gelişmesine tabi kılmalıdırlar.

Ulusal Kurtuluş Sınıf Birliklerinin...

Baştarafı 17. sayfada

mücadelede sürekli öncü mesale olduğunu ve manevi değerlerinin mücadelede sürekli yaşatılacağını, şehitlerin anısına leke sürdürmeyeceklerini vurgulayarak, gerilla savaşımız ve dağlarda, şehirlerde, zindanlarda, zorlu bir pratik içinde ulusal kurtuluşu bayrağını dalgalandıran militanlarla dayanışma kararı aldılar...

Konferanslar, hiçbir saldırı ve engellenmenin ulusal kurtuluşu Birlik faaliyetlerinin ilerletilmesini ve Birliklerin en geniş yığınları kucaklayarak örgütlenmesini önle-

yemeyeceğine dair kararlılıklarını belirterek, Konferansa katılan her delegenin Birlik çalışmalarının bir odağı gibi etkin bir faaliyet içine girmesinin zorunluluğunu belirterek, her alandaki bütün işçi, kadın, gençlik, aydın Kürdistanlıların Birlik faaliyetlerine katılmasını yurtseverlik zorunluluğunu vurgulayarak çağrılar yaptılar.

Birlik Konferansları bundan sonraki adımlarının Birlik Kongreleri olduğunu vurgulayarak, çalışma kararlılığı içinde, bu ilk tarihi toplantılarını sonuçlandırdılar.

Impressum:

M. Atar
Göttinger Chausse 75
3000 Hannover 91

Yazışma Adresi:

Feyka-Kurdistan
Postfach: 153
5300 Bonn 1

Ödeme Adresi:

BfG.- Bonn
Konto Nr: 1205242100
BLZ: 38010111

Norveç

Fransa
İsviçre
İsveç
Avustralya

6.- nkr.

6.- ff.
2.50 sfr.
6.- skr.
3.- \$

Danimarka

Avusturya
İngiltere
Hollanda
Belçika

8.- dkr.
18.- s.
0.80 £.
3.- hfl.
60.- bfr.

Li ser vê xakê cih ji bo mêtingeran û xulamên wan nîne

Serfîrazî a tektîka gerilla ye

destpêk rûpela dawî de

rastiye ye. Gelê me, daku xwe bike artêşek, giring bû seri bide şerê gerilla.

Şerê ku ji destpêka sala 1987'an pêde li Kurdistanê bi awahiyeke tunde tê bilindkirin, daxwaza artêşbûna gelê me şani dîke. Li dijî hemû tektîkên şerê taybetî ê dijmin, gelê Kurdistanê bi şerê gerilla xwe radigere. Mehên Hezîran û Tirmehê de, bi şerê ku dorfirehkir, hemû tektîkên şerê taybetî perçiqand. Vê yekê li Kurdistanê jî bi delil dani holê ku, şerê gerilla, şereke ku dikare serfîrazî bidest bîne. Yekcar din eşkere dibe ku,

heke şerê gerilla rast bê bikar-anîn û bi hostayî bê pêşvebirin, tu artêş nikare xwe li hember rabigere. Şerê ku xwe mezin dike, serfîraziya tektîka gerilla îspat dike. Nexasim, encama tunde kirina şerê gerilla bi destê yekîtiyên me yê rizgariya netewî, çiroka qehremaniya ordiya Tirk felîşî û herwusa, yekîtiyên kontrgerilla, komên taybetî, parêzkarên gund û hemû hêzên şer yê taybetî jî tîkûn û îflas-kin. Tiştê ku li vir tîkûn, rastî ne tenê ordiya mêtingera Tirkan e, hemû azîzên şerê taybetî bi xwe tîkûne.

Parêzkariya gund ku mêtingerên Tirkên faşist bi keftû-laft û hêviyeka mezin pêşvebirin, iroj bi giştayî îflas kiriye. Ê din berpirsiyarên mêtinger bixwe, qala rakirina parêzkariya gundan dikin.

Li hemberê livbaziyan tunde yê li dijî parêzkarên gundan, pêwîst li bajarên Midyadê, Mehserî, Nîsebinê, Hezêxê, Qilaba, Şemzînan, Aralik û li gelek derên din, parêzkarên gundan destpêkirin ku xwe bidin destê hêzên ARGK.

Weke nûçên gihan me, navbera van çend hefteyên dawîyê de, gelek parêzkarên gundan çekên xwe berdane û xwe

didin destê yekîtiyên ARGK. Salox gihan me ku, li Mehserî, Midyadê, Nîsebinê, Hezêxê, Qilaba û Şemzînan gelek parêzkarên gundan payhev çeken xwe berdane. 4 parêzkarên gund li gundê Qirçicegî navça Aralik bajarê Serhedê (Qers), gava bihistin ku yekîtiyên ARGK li êrdimê ne, çekên xwe birine li dijmin vegerandine. Dure yekîtiya ARGK tî gund û dest li ser çeka keyê gund datine. Disa li vî navçê, li gundên nola Çamurlu, parêzkarên çekên xwe li xwediyên xwe vegerandine.

Ji bona hilbijartina keyên gundên Haktanîr, Şenkoy û Çatalqaya li navça Kixî bajarê Bingolê, tu kes xwe endam

şanî nekiriye. Bi vî awahî, li aersê gundan jî keytî vala ma. Hersê keyên wan gundan yê berê, ji ber sîxuriya bo dijminan, hatibûn cezakirin.

Keyên gundên Haktanîr û Şenkoy hatibûn kuştin, û keyê gundê Çatalqaya jî guhdariya bangên yekîtiyên ARGK kiribû û îstîfa xwe dabû û dure mala xwe biribû Stenbolê. Li hersê gundan jî mêtinger nikarin ji xwe re keyên nû, çetir bê gotin sîxur û glîkarên nûh peyda bikin. Tukes bersiva banga mêtingeran neda û bêbextiya li welat nepejirand.

Ji vî rûdanê jî tê ditin ku, mêtinger ê din nikarin bi hesanî ji xwe re noker û sîxuran peyda bikin.

Çîroka "Mehmetçîkên qehreman" tarûmar bû

Destpêk rûpela dawî de

girt. Hilweşîn û tîkûna ordiya Tirk xwe dihilimîne rojnâmên mêtinger jî ê din: "Devlet dibêje koka eşkıyan hat birin û ketine nava keftûlafta mirinê... lê dawîya êrîşên wan nayin."

"Rûdan xwe jî qontrola hûkûmetê derxistine... Leşker, bîlî dîlpaqîtiya xwe, nikarin ji bin vî barî derkevin." "Ez dibînim ew jî hêdî hêdî ber bi xeta min a bêhêvî ve tên. Ew kesên ku tim dibêjin 'li quleka veşartinê digerin', niha xwe bêdeng kirine... Heya ji wê bî pêşîya navê wî gotinê xemlandî deynin, ew qad ne qada

ku Mehmedê me bikaribe hesp bileyzê ne ye." Ev çend hinkarên ku î rojnâmên mêtingeran hatin hilbijartin bûn.

Tenê ev hinkar, şanîdîkin ku çîroka "Mehmetçîkên qehreman" tarûmar bûye. Balona ku pîfîdabûn, peqiyaye. Nexasim, taliyê de binkeftina xwe qelbulkirin. Herçuqasî li navçên weke Mehserî, Midyadê, Nîsebinê, Hezêxê, Cizira Botan, Dihê, Şîrnex û Qilaba bi hezaran û sedhezaran leşkerên wan hene jî, li hemberê hêzên me perîşan dibin û derbên mezin digrin. Herrojê, hêzên tîkûzîkirinê yê nûh

tên êrdimê, lê ev jî avê de diçin. Livbaziyan ARGK bêtir dibin û şer xwe germ û geştir dike.

Niha mêtingerên Tirk dixwazin, piştî rakirina girêdana awerte li bajarên Mîrdîn, Sêrt, Çolamêrgê û Amadê, walîkî koordinatîyê bida-mezerên. Bivê mêtingerên Tirk dixwazin, şerê xwe ê taybetî kurtir û dorfirehtir bikin. Walîyê koordinatîyê jî wê birêvebirina vî şerî pêkbêne. Ev walî wê niha ji 4 bajarên berpirsiyar be. Lê ev yek, gumane ku wê li bajarên din jî bê bikaranîn.

Heyf li Samsurê li erdê nema

Sîxur û glîkar Hacı Mermer, ku li Samsurê (Adiyaman) yekîtkî gerilla a ARGK ku li wir xebatên şoreşgerî birêve dibir, glîkar û bî sedema şehîdbûna 5 şoreşgeran hat kuştin, û herwusa 5 sîxurên glîkar jî birîndar ketin.

Roja 26'ê Gulanê, di şerê de ku ji beyanê heya êvarî doma, 5 şervan bi berxwedaneke leheng, piştî ku derbên mezin li mêtingeran xistin, bi bîbextî hatibûn şehîdkirin. Sîxur û glîkarê bi navê Hacı Mermer, ku bi glîkîrîna yekîtiya ARGK li bal dijmin, bibû sedema şehîdbûna şoreşger-

ran, berî hingê jî bi glîkîrîyê wê nolê, bibû sedema ku gelek welatperwer bî hingavtin. Daku ceza vî xîzê bîbext, ku jî mîrîrînê mafkiribû, bê dayin, bi şev yekîtkî ARGK tî mezra Kûçûkoluk gundê Ulakli. Welatfiroş û sîxurên glîkar yê din, ku di xêni de bûn hatin girtin. Yekîtiya ARGK ku gunehên Hacı Mermer yekê gotê, ji ber van gunehkariyan, wî mehkûmîrîrî kir. Yekîtiya ARGK, ku nokerên din jî brîndar kir û livbaziya xwe bi jêhatîbûn bi serve-xist, li şun xwe belovokek ji yê ARGK jî hişt.

Derbên mezin li parêzkarên gundan ketin

Li Mehserî-Pinarcik, Midyadê-Yuvalî, Hezêxê-Peçenek, Şemzînan-Ormancik, Xanî-Kirmelî, Qurtalan-Erguwan, Pûlûmur-Qayabal û Sampaşa

bêhtirî 100 çete hatin cezakirin

Ji nivê meha Hezîranê heya nivê meha Tirmehê, şerê me ê rizgariya netewî bi şeweyeka tunde hat pêşvebirin. Li gelek nevçan derbên mezin li parêz-

azîne, wek ku ew bi xwe dibêjin, qulibî "Hîmaye-î Şekavet" (parastina ji eşkıyan). Em dev jê berdin ku iroj parêzkarên gund dibin diwar li

Çembera îxanetê ku mêtingerên Tirk li ser gelê me dirêşin, tî pejlîandin û belavkirin. Û Alayên Hamidiye, ku jî nûhve dixwazin avabikin ji niha ve îflas dikin.

Operasyonên me yê ref bi ref, yê şerê şoreşger li dijî parêzkarên gundan, bîlî hemû tedbirên mêtingerên Tirk û operasyonên wan yê dij-şoreşger, bi gavên mezin beredwam dikin.

Li Xanî çeteyek hate belavkirin

Li mezra Keram gundê Kirmelî navça Xanî li Amedê, roja 10'ê Tirmehê êrîşek çû ser çetan. 4 çete hatin kuştin, 7 jî birîndar ketin.

Yekîtiya ARGK, ku bi şev dora seet 21.00'an xaniyê ku çetelê dimanzivirand bange xwe bo dest dayinê li wan kir. Lê ji ber ku ew welatfiroş ne-xwestin teslim bibin, şer derket. Gerillayên ARGK agir berdan xênî û encamê de ev çete bersivên xwe girtin. Bi tûnekirina wê koma bêbextan, gelek çeteyên li derdorê, destpêkirin ku çekên xwe berdin û xwe bidin dest.

Li gundên Yuvalî û Peçenek operasyona şoreşgerî

Roja 8'ê Tirmehê, kin piştî gerra Turgut Ozal li gundê Pinarcik ku tevî hêzên parastî yê mezin hatibû gund, di heremekê de ku gelek nêzîkî Pinarcikê ye, li gundê Yuvalî navça Midyadê û gundê Peçenek navça Hezêxê (Idilî), 2 yekîtiyên ARGK yê jî 30 kes, êrîş pîkanîn. Li kêleka heza taybetî a ji 10 hezar kes, ku Turgut Ozal diparast, hêzên ordiyê jî li derdorê tedbirên parastî yê hişk sitandibûn. Bîlî van tedbiran giştan, û him jî di demekê de ku Turgut Ozal li derdorê bû, êrîş çû ser van gundan. Ev rûdan xurtî û serdestiya Artêşa me a Rizgariya Gel, disa datîne pêşîya çavan. Hemû operasyonên mêtingerên faşist, li hemberê operasyonên gerillayên ARGK yê şoreşger, yekê-yekê tî bîhîrkirin û tîkbîrin.

Hêzên ARGK ku bi şev dora seet 20.00 de, eynî demê de ketin nava herdu gundan, çete û keyên gundan ji xwe re kirin hedef, ku ewan dema borî de bibûn sedema şehîdketina şoreşgeran û bîlî hemû bangên şoreşgeran, dev ji bîbextiyê û çahşitiyê bernedabûn. Doman van livbaziyan de, li kêleka ku gelek xanî hatin şewitandin, 25 kes jî hatin kuştin.

Beyana 9'ê Tirmehê, komek ji parêzkarên gund ku bi minîbusekê dihatin gundê Yuvalî, ji ser meynekekê ku şoreşgeran li ser rê xistibûn erdê, derbasbûn. Minibus firî he-

wayê û 8 parêzkarên gund mirin, hevqas jî birîndar ketin. Ji hêla koma narîncok û herifandinê a ARGK, ku êrîşa li ser gundê Yuvalî pîkanî, daku hêzên leşkerî, yê ku bîne gund bîlîv bimînin, ev mayin hatibû raxistin. Lê yekîtiyên mêtinger ku bi şev newerin ji lîsa xwe derkevin, nehatin gund. Parêzkarên gund yê ku bi minîbusekê dihatin, ketin xefkê.

Êrîşên hêzên ARGK li gundên Peçenek û Yuvalî, hikariyeka gelek mezin belavkirin. Di êrdimên operasyonan de pêkhatina êrîşên şoreşgerî, di nav refên ordiya Tirk de tîrs û xofeka mezin derxistin holê. Gava Turgut Ozal li gundê Pinarcik axafa xwe de, "eşkiya wê cezayê mafkirî bîstene, ji bîlî teslîmbûnê tu çara wan nîne" digot û hêj seetek ji ser vî axafê derbas nebûbû, ev kiryar pêkhatin. Ev bûyer pir eşkere datînin holê ku, kiye ê ku nikare xwe ji mîrîrîrî xelasbîke û kiye ê ku giringe teslîm bibe. Eşkeraye ku yê wê teslîm bibin, wê bibin Komara Tirk û xulamokên wan. Ger berpirsiyarên faşist û bêbextên welatfiroş eşek dixwazin jiyana xwe beredwam bikin, giringe li dijî gelê xwe xwe bîhtir gunehkar nekin û xwe bidin destê hêzên ARGK. Berwaja wê rewşê, tu kes wê nikaribe wan ji encamên mîna li Yuvalî, Peçenek, Pinarcik, Ormancik, Pûlûmur û gelek deran, rizgarbîke.

karên gundan hatin xistin. Ev sistema ku mêtingeran, bo qirkirina Kurdan bi destê Kurdan, pêşvebirin, hate pejlîandin û perçiqand. Piştî livbaziyan 15'ê Tabaxê mêtingeran zagonek bi navê "Îzalê-î Şekavet" (tunekirina eşkıyan) derxistin û serî dan azîna parêzkarên gundan. Niha ev

pêşîya tîkoşîna me, ê din nikarin xwe bi xwe biparêzin. Gelek parêzkar çekên xwe danîne, xwe didin destê Artêşa Rizgariyê û hinde jî direvin. Diçin bajarên rojava Tirkîyê. Wusa ku ê din komara Tirk li gelek gundan, nikarê parêzkar û key (muxtar) ji xwe re peyda bike.

Du caran êrîş çû ser Pinarçikê

Di êrîşên şoreşgerî de ku çûn ser gundê Pinarçik navça Mehserî (Omerî), hemû çetên li gund hatin behikarkirin. Çetên ku banga Artêşa me a Rizgariya Netewî bi şeweyê "xwe bidin dest" bîcîh neanin, hertim bi serhişkî diyar dikiran ku, wê gunehên xwe li dijî gelê me berdwam bikin.

Bi hîma ku li dewleta Tirk a mêtînger digirtan, ger li dijî tîkoşîna me a rizgariya netewî, ger ji li dijî gelê derdorê, ev çete, dijminahiyeke har û azirî pêşvedibir. Bi êrîşekê ev gişt hatin cezakirin. Serî de

keyê gund, çetên hartirîn û çavsortirîn bersiva gunehbariyên xwe sitandin. Gelek xaniyên çetan ji hatin hilweşandin. Tê agahikirin ku, piştî livbaziye weke ku mêtîngeran eşkere kir, 31 kes hatine kuştin û yê li paş mayin ji, gund berdan û reviyane êrdimên din. Çetevaniya weke çeperekê li dijî tîkoşîna serxwebûna gelê me tê danin, bi vî awahî ji ber daxwazên tektika me a gerilla, gav bi gav ji Kurdistanê têtin paqîrkirin. Weke ku ji rûdana Pinarçik disa derkete holê, wê jîyan bo îxanetê li Kurdistanê nayê naskirin û bêbext wê bê ceza nayin hiştin.

Bilî hemû tedbirên hêzên ordiya faşist ku piştî livbaziya li gundê Pinarçik birêxistin, mîna ku hêzeke leşkerî a mezin tevli komên taybetî anin derdorê, pêşmergek ARNK cara duwemîn ketin gund. Li vir civinek bikaranîn û dure derbasî gundê Îşikdere bûn û li wir ji bi gundiyan re civinek pêkanîn.

Li dehan gund civîn çêbûn

Di wan rojên taliyê de ku ser bi diyarî didome, li bi dehan gund civîn pêkhatin. Gelek tîkoşer xwe gihandin refên ARGK.

Li derdorên navçên Mehserî, Midyadê, Nisêbinê û Hezêxê, li gundên Kuyular, Tûtûnlû, Akincîlar, Dîbek, Daxîçî, Üçyol, Üçyil û h.w. êrîş çêbûn. Li van gundan civîn hatin çêkirin.

Pewîst ji bajarên Midyadê, Nisêbine, Mehserî û Hezêxê gelek xort xwe digehên hêzên rizgariya netewî. Di vî hefta dawiyê ji wan derdoran nêzîkî 100 kes xwe gihandin şoreşê. Li Çalê li 10 kes xwe gihandin hêzên ARGK. Li dora Qilaba, gundên Hilal, Akduman û Akpınar ji 30 kes xwe gihandin tîkoşînê; hêjmara kesên ku xwe ji vir gihandin şoreşê, bi vî nolê giha 50 kesan. Weke agahiyên gihan me, ji bajarên Aralık û İxîdrê ji, li dora bajarê Serhedê, 40 kes xwe gihandine şoreşê.

Li Pûlûmur key hatin cezakirin

Keyên gundên Qayabal û Şampaşa li Pûlûmurê, bo bersiva xulamtiya xwe bo mêtîngeran, hatin cezakirin.

Yekîtîkî ARGK, ku hat gundê Qayabal keyê gund û hemû gundiyan li qada gund civandin. Gunehên key, ku heya niha li dijî hêzên şoreşger û gelê me birêxistibû, li pêşiya hemû gundiyan hatin duxuyankirin. Gundiyan ku, biryara Artêşa me a Rizgariya Gel li dermafê keyê gund guhdarî kirin, biryara mirinê bo wî bi şahî pirozkirin û xwestin ku key bersiva kirinên xwe bistêne.

Ji ber vî yekê keyê (muxtar) gund, li qada gund hate cezakirin.

Bilî vî, glikarek bi navê Binalî Gonûltaş li vî gundi, ku welatfiroşiyê dîke, ji ber ku roja bûyerê ne li gundê, niha xwe ji mirinê xelaskir. Yekîtîya ARGK ku mala vî kesê

dijminê niştîman şewitand, jê re salox li du xwe hêla, ku lezbîlêz gund berde û yekcardin dernekeve pêş çavê hêzên rizgariyê.

Wê şevê de, yekîtîkî ARGK ji çû gundê Şampaşa. Û li dijî sîxurê glikar Dursun Qoçan livbaziyeke pêkanî.

Welatfiroş Dursun Qoçan ku keyê gundê Şampaşa bû, ji demekê dur û dirêjbû, glikarî dikir. Herquçasî berî hingê çandî caran salox ji re hatin şayandin jî, dev ji bêbextiya li welat bernedî. Ev xwînşwarê çavsor, mirina xwe ji mîj mafkiribû.

Nandozê welat ku di nav tîrseke gelek mezin de bû, ji ber ku dizanî wê yekîtîyên ARGK êrîşek bînin ser wî, ditirsîya ku li mala xwe jî raze. Nexasim, roja bûyerê jî ev xîzinê li mal bû, lê ji cihe xwe vegartî. Piştî gereke li du wî, hat derxistin û cezakirin.

Li Erguwan-Qurtalanê çekên 7 parêzkarên gund ji wan hatin sitandin

7 parêzkarên gund, ku li gundê Erguwan navça Qurtalanê bi kotek hatibûn çekdar-kirin û ji wan dixwestin li dijî yekîtîyên me yê rizgariya netewî şer bajon, ji hêla yekîtîkî gerillayên ARGK hatin bêtekkirin.

Yekîtîya gerilla a ARGK ku çû gundê Erguwan, dora gund girt û bang li 7 gundiyan ku çek xistibûn destê wan bo şerê li dijî gelê şoreşgeran, hat kirin ku xwe bi dest bidin. Parêzkarên gund ku dizanîn ger teslim

nebin wê bîne kuştin, çekên xwe ji destên xwe berdan û teslimî yekîtîya gerilla a ARGK bûn.

Ev çetên ku hêj nûn çek girtibûn û li dijî gelê çekgunehên mezin nekiribûn, ji ber ku soz dan ku nema çek wê bigrin û nema derkevin pêşiya hêzên ARGK, disa hatin berdan. Şoreşgeran dest danî ser çek û bîsimên (telsiz) wan.

Yekîtîya ARGK dure, civînek bi gundiyan re pêkanî. Civîne de hat duxuyankirin ku,

tu suçê li dijî gel û şoreşgeran bêceza namîne û rêya rizgariyê, tenê tîkîlûna nav şerê rizgariya netewî a li pin pêşengîya PKK, ERNK û ARGK ye. Dure parêzkarên gund yê ku teslim bibûn hînkâr şanikirin û gotin, yê ku naxwazîn gunehbariyan li gel bikin, giringe xwe bidin destê hêzên ARGK. Yê ku wê bi bînin wê bêne azad-kirin, yê ku nekin, kirinên wan tucaran li bal wan namîne.

Dafa li dijî operasyonan li Şemzînan û Dihê

Li dora bajarên Mehserî (Omerî), Midyad, Hezêxê, Nisêbin, Şemzînan, Dihê (Êrûh) û Qilaba, hinde operasyon bi bêtehîrî 10 hezar leşkerên taybetî, tevli Tugaya Qomandî a Taybetî ji bajarê Qeyserî, bi hezaran polis, parêzkarên gundan û serbazên cenderman, tîr birêvebirin. Mêtînger herrojê, dibêjin me eşqiya ji Nevala Beronî, Nevala Hespiştê (Cehennem Deresi) û li qiraxa Ava Hêzilê û li cihe ne din; "asêkir", "me kirin çemberê", "girtina wan karê keliyan e" û h.w. Lê bilî wan duxuyaniyan, yekîtîyên operasyonan duhev dikevin dafên

dij-operasyonên hêzên ARGK û hundabûnên giran didin.

Hefta yekemîn a meha Tirmehê li gundên Derecik û Koçyixit li navça Şemzînan 2 daf (kemîn) hatin vegirtin.

Roja 10'ê Tirmehê li qopaniya Findikê navça Dihê, dora êvarî xefikek li pêşiya yekîtîkî operasyonan hat vegirtin.

Dora seet 2'ê şevê hêza dijmin dikeve xefê. Şereke diwar derket. Weke agahiyên gihan me, ji destê pêşemîn, 2 serbaz hatine kuştin û 3 serbaz ji birinên xedar girtine.

Bilî wan dafan, herwusa li Qilaba, Şemzînan, Midyadê, Mehserî, Hezêxê, Dihê û li

gelek derdorên din, şerên di navbera hêzên ARGK û yê dijmin berdwam dikin. Li Nevala Hespiştê, şoreşgeran derbên mezin li dijmin xistine û çembera wan şikandine. Weke tî gotin li vir gelek miriyên dijmin çêbûne, û li herema Botanê dijmin bi lez binkeftî dibe.

Li bajarên Erzerom, Serhed (Qers) û Agri (Araratê) jî operasyonên mêtîngeran, nekarîne pêşveçûna şerê şoreşgerî birawestênin. Van rojên taliyê de, serî de li bajarên Aralık û Duxubeyazîdê, li Erzerom, Serhed û Agri, xebatên gerillayên ARGK zêde dibin.

Destura mêtîngeran bo rêçêkirinê nayê dayin

Du livbaziyan 15'ê Tebaxê 1984'an, mêtîngerên Tirk bi armanca karên leşkerî lez dan çêkirina rêyan. Mirov dikare bêje ku, li her derê stratejîk şantiyeke danîn. Bi vî awahî, mêtîngerên ku dixwestin derfetên tevgera xwe zêdebikin, wê bibin xwediyê derfeta demeka kin de anîna hêzên xwe yê leşkerî li gelek êrdiman û operasyonên xwe tûndebikin. Armanca din a vî rêçêkirinê, daxwaza talankirina dewlemendiyan bin- û sererdin yê welatê me ne.

Êrîşên li dijî tîkoşîna me li Ewropa hatin protestokirin

Destpêk rûpela dawî de

tin. Rojnama TAZ, Morgenpost, radiyona NDR û televizyona ARD nûçe li ser bûyerê weşandin.

Bremen: Komek welatêz, buroya "die Grünen" vegirt. Radyo bûyer weşand. Ev livbazi ji bi armançên jorin pêkhat.

Celle: Roja 12'ê Heziranê, 50 piştgirtên ERNK her bi van armancan, avahiya belediyê vegirtin. Gelek rojname hatin cihe bûyerê.

Hannover: 30 dilxwazên ERNK ji li bajarê Hannoverê, avahiya DGB vegirtin. Ev livbazi 5 seetan bi protestoya runîştinê berdwamkir. Gelek rojname bûyer nasî xwe-devandan xwe kirin.

Frankfurt: Komek ji welatperweran balyoxana Holandaya vegirt. Bikaranînê vî hükümetê li polisên Alman hatin protestokirin.

Strasbourg: 40 piştgirtên ERNK, roja 12.6.1987'an li bajarê Strasbourg li Frense, dera drokî a bi navê "Mesur Katedralin" vegirtin. Li ser mudehala polisên, welatperwer dest bi xweragirtina bir-

çimayinê kirin. Gelek rojname û televizyon bûyer weşandin. Roja dure 35 welatperwer, ji bo piştgirtina hevalên xwe hatin pêşiya derê. Ev livbazi 3 rojan berdwamkir.

Kopenhagen: Roja 12.6.1987'an komek welatperwer li Kopenhagê balyoxana Holandaya vegirt. Hemû rojnamên Danimarka bûyer nasî xwendevanên xwe kirin.

Mannheim: Roja 15'ê Heziranê komek ji Kurdan avahiya DGB vegirtin. Hevdişînek bi serekê DGB re çêbû. Radyona Saarbrücken hevpeyivînek çêkir. Televizyona ZDF rûdan weşand.

Bielefeld: Roja 14.6.1987'an komek ji welatperweran, tevli jin û zarokan, gişt tevde 40 kes, makama serekê belediyê vegirtin. Bikaranînê dewletê yê paşverû protestokirin. Gelek rojname hatin cihe bûyerê.

Zurich: Li vî bajari ji balyoxana Holandaya hat vegirtin.

Li bajarê Düsseldorf û hinde bajarên Holandaya jî livbazi birê ketin. Herwusa li Berlinê jî livbaziyeke pêkhat.

şewitandin, dest li ser hinekan jî hat danin. Weke agahiyên gihan me, diyar dibe ku, greyderê, dozerek, 2 kompressor, mekînekî qulkirina kevîran û silindirek bi temamî hatine şewitandin.

Li navça Hezêxê jî, minibusê a hevkarên bêbext hate şewitandin.

Li ser pêşiya bajarê Dîrsimê û navça Pûlûmur, şantiyeke Miduriya Gelempirî a Karên Xizmeta Gundan, roja 7'ê Tirmehê, ji hêla hêzên me yê rizgariyê hat vegirtin.

Yekîtîya ARGK, karkerên li wir civand qadekê û armançên kiryarê gote wan. Piştî ku yekîtîya ARGK dest danî ser hinde hacetan, yê mayin ji şewitand. Li vir jî treylerek û hacetên din gişt hatin tunekirin.

Yekîtîya gerilla a ARGK, piştî ku xwe ji cihe rûdanê durxist, leqayî erebekî PTT (Posta-Telefon-Telgraf) bû. Agir bi vî jî xistin.

Li kêleka wan livbaziyan, li bajarên Serhedê, Araratê, Duxubeyazîdê û Kixi ji livbaziyan vî nolê pêkhatine. Li gundê İslamkoy û qopaniya Taşburun li navça Aralıkê, 2 şantiye hatin vegirtin. Hemû hacetên li herdu qempên rêçêkirinê hatin şewitandin. Dure êrîşek çû ser şantiyeke li bajarê Duxubeyazîdê. Hacetên li vir jî hatin texripkirin. Li bajarê Kixi jî, dozerek û çend greyder hatin tunekirin.

Roja 10'ê Tirmehê li bajarê Midyadê jî, embara êzingan a Daîra Dehlûdewiyan li Mîrîdîne, hat şewitandin.

Gava bi buhatiya 20 milyon Lîrê Tirkî êzing hat şewitandin, kantarên bi buhatiya milyon Lîre jî hatin şewitandin.

Em destana xweragirtina ronakrewanên Sasonê, ji serboriyên rêhevalekî me ku vê xweragirtinê şopandiye, pêşkêşî xwendevanên xwe dikin:

“... Û bi rika li dijî bêbextiyê, me li ber xwe da em li ber xwe didin, emê li ber xwe bidin”

Destpêk hêjmara borî de

Gotinên Cahît yên ku civîna dawiyê de gotibû, niha çingîni didan guhan: “Dijmin” digot bi dengê xwe ê bilind û tîjî hêrs... “bêbextan ji xwe re bikartêne. Dixwaze bawerîya gel di derheqê şoreşê de bi vî nolê bihejîne û xwesparî dorfireh bike. Li dijî wê jî, ji bona em dijmin paşve bidin, giringe gel zûnde bihelîn û têkoşîna şoreşger pêşve bibin, ger be-dela wê çî be bila be, giringe em propaxanda şoreşgerî û liwbaziyê çekdarî yê şoreşger dijuartir bikin. Hewceye em xwe ji êrîşên dijmin biparêzin. Lê ez dixwazim vîna jî bêjim ku, gava em leqayî dijmin bibin, giringe em li berxwe bidin. Tucaran em nekevin destê dijmin û em nehelîn bibin dîlî (hêstîr)... Em bizanibin xwe li wir fidabikin, çihê ku li wir ev yek pêwîst e.”

Wusa gotibû Ewî. Niha, gava leqayî dijmin bû, xweragirtineke gewre bilindkiribû û li wir xwe fidakiribû, şehîd ketibû, wê keliya ku ev yek hevwecûb. Ew endamekî şoreşê ê jêhatî û pêşengekî gel ê mîrxas bû. Gelek zû xwe bi girsên gel dida heskirin û tevlî wan dibû... xwediyê kesbûneke proletar bû. Ger Ewî kesekî nûn naskiriba, dikarî demekî gelek kin û piştî mijûliyekê kurt de, wî razikiribana. His û baweriyên mirovên pêşiya xwe bi bal ji ber çavan derbas dikir. Gotinên xwe dida guhdarî kirin. Tiştê ku bixwesta bêje, bêgotinê dikir seriyane de. Karek an delametek dida her mirovê ku bi wî re xeber dabû û bikariba li ser milên xwe hilde. Wanan dikir bin fermana têkoşinê. Bi van taybetiyên xwe Ew, propaxandekar û rêkxistinîkarekî mezin bû ku xwe bi gel dabû pejirandinê...

Ew, pêşrevanekî bihîm bû ku têkoşinê de barên girantirîn dida ser pişta xwe û bi vî taybetiya xwe jî, dibû nimûnek ji bo hevalên bin fermana Wî de. Li kêleka pratika borî de, dema nûn de jî ku karên berpirsiyariyê hilgirtibû serxwe, tu çewtî û guman şanî nekir, bi moraleke xurt û qinyadeke mezin di refên pêşîn yê têkoşinê de pêşve çûbû. Bi ditina konevaniya dema bî, bi hîma biryarîyê û hostayîya pêşengiyê, bi hemû rêhevalên xwe dabû pejirandin ku, endamekî Partiyê ê pêşajo û xurte.

Rênas dihat bîran. Di şeveke sar û tarî-zilumat de, barên giran li ser milan... Bin hoyên ku dijmin derdor girtibû, rêwîyê rêkî dirêj bû... Bilî barê xwe ê giran, bi serhişkî dixwest barê hevalê xwe jî bide pişta xwe û dabû jî, ji ber ku hevalê Wî gelek westiyabû. Gava li derekê teliheke (xeter) bidîta, an kemîneke dijmin guman dikir, xwe dida pêştirin û xwe dikir hedef jî bo hevalên xwe.

Disa Rênas dihat pêş çavan. Li gundekî Qortalanê sala 1976'an... Li wir mamhosteyê dibistanê bû... Tevlî şagirtên xwe ku gelek ji wan hesdikir... Di nav nêrinên şagirtan yê tîjî evîn û xweşî... Li ber texta nivîstîna a reş... carcarnan bi tebeşîra destê xwe de tiştan dinivîse, carcarnan berê xwe dida zarokan û bi rûkenî dipeyive: “Nexwe” digot, “dewleta Tirk van dibistanan vekirye, ne ji bona ku em bizwênin û bibin zana. Dixwaze Kurdîtiya me bi me bide jîbîrkirin. Başe... ma gelo vîca giringe em bizwênin an ne? Divê em nezwênin? Na! Emê bizwênin. Lê... bi hoyên ku em van gotinên niha dibêjin jîbîr nekolin. Belê, tenê ji bo vî yekê giringe em bizwênin.” Piştî van gotinan dikir û qedereke dengê xwe dibîrî, çayên xwe diquliband şagirtên xwe û dipirsi: “Ma ne wusa ye?”

Û wê keliyê de, gotinên Rênas yê ku hêrs li ser reformîstên xwespar û îxanetê diverşandin û mirinê piçûk diditan, guhan de çingîni didan. Piştî rêveçûneke dirêj û zehmet tirêjen beyanê avêtibûn û kom li derekî bilind rawestiyabû, ku ji wir çemê Qeyserê bi hesanî bikaribe bê ditîn. Gava heval gişt xwe li hevdu komkiribûn û runiştibûn, Rênas dêhn û bala xwe ji nişkan ve da xwerustiyê (tabiatê). Li hemberê şeng û şepala çiyayên bilindî serjor, dehlû-dewiyên weke deryakî kesk, kullîkên zer û sohrik ku bi sedan reng xwe vedabûn û avên sarên cincilî yê weke şirê sipî ku ji navenda latan hurik-hurik dimizin û diherikin, xwe dabû xewnan û heyirî mabû. Wê keliyê de ketibû nava fikarên kur.

“Rastî” digot: “ji bo girêdana bi gel û welat, tenê xwendina nîrvîstan nebe. Gava mirov li Kurdistanê bigere, mirov û xwerustiya Kurdistanê jî nêzîkîrî nasbike, hişê mirov jî bêhtir vedibe û hingê mirov verastan çêtir fahmdike. Binêrin hevolo... binêrin! Li vî bedew û sipehiyê binêrin. Her tişt li alîkî, ma gelo tenê ev şoriyên heyin, şanî me nakin ku mirina li ber vî welatê şêrin, fidekariya jî bo vî welatî, buhatîkî gelek birûmetê? De bila ew burjuvên piçûkên bê-tîxm û secer sedcaran bîjin, mirineke bêhuda û vala ye. Bila bîjin... û navê vî mirina bilind, ‘fîtiyar’ (xwe-kuştin) deynin. Ma gelo ev tişteke pêwîst e?”

Ji binî ne. Ji ber ku ew li gora ‘mantiqên’ xwe difikirin. Ji bona wan jiyân, berdevamkirina jiyana wan a gemar û rizîye. Ma Kurdistan bi talan- kirina dijminan bûye wêran? Ma mirovên me bi derb û berikên ku li livên çekên dijmin derdikerin, tén kuştin û qirki-

rin? Ma law û keçên gelê me yê şoreşger û gemastirîn di bendexanên faşîzmê de, bin hingavtîrên ku hişê mirov nagre, canên xwe didin? Ji wan re çê. Ev gişt wan ji binî mijûl nakin. Ji wan re tenê jiyân hewce û giringe. Ger hestiyekê ku bikaribin balîsin li pêş wan hebe, ji wan re bese û ji serê wan zêde ye. Ger ew vî hestiyê ne li Kurdistanê, lê li Ewropa peyda dikin? Ne pêwîste, ev jî başe ji wan re. Bila hestu hebe, li ku be bila be. Ji xwe pîrsa mezin ji wan re, ma ne jiyaneke bêsecece? Belê! Nexwe, çûyina Ewropa jî li wan ferz û hewce ye. Ew mirineke pîroz a li ber welat, ji ber enîşka mejiyên xwe jî derbas nakin. Lew li gora ‘mantiqa’ wan hertiş jiyana wan e, û ger ew jiyân bimre, cîhan jî pêre dimre. Ji ber bawerîya jiyaneke hewqas kifrete ku ew, mirina li ber gel û welat, ‘mirineke bêhuda’ dibînin û navê ‘fîtiyarê’ lêdikin.

Lê ji bo şoreşgeran ku li ser gel û welatên xwe seriyên xwe diramtînin, rewş tişteke dine. Duruşma şoreşgeran, ne duruşma ‘hertiş ji bo mine’, duruşma ‘hertiş ji bo gel û welatê’ jî xwe re bîngeh digrin şoreşger. Gava mirov vî çê û rindiyên welat dibîne û pêre jî ku mirov têhnî rizgariyê bûyî be, çêtir fahmdike ku şoreş hewceye û giringe; bêhtîr û bizdan, gava hewce be mirov biçe mirinê. Ger mirov vîna tenê bîne bîra xwe, tişteki mezin û evîn û xweşî dixê dilan. Mirov pê şa û serbilind dibe.”

Wusa gotibû Ewî. Û niha, di şerê bi qedrûqîymet de ku li dijî leşkerên dijmin dikir. Şehîd ketibû: ew leşkerên biyayînan ku axa vî welatê bedew û mîna bihuştê, bi potinên xwe qirêj dikin. Ew, têkoşerekî hogir ê vî şerî û pêşrevanekî gel ê xurt bû. Ji ber pêwendiyên xwe yê sergiran û aktîf bi girsên gel re, jî hêla derdorên fireh dihat naskirin. xwe bi gel dabû pejirandin û qedrê xwe gelek hebû li ba gelê xwe. Ew, bi fidekariya jî bo karên karvanî yê têkoşinê, bi irada xwe a bihîm li hemberê zehmetîyan û bi xurtiya morala xwe a serdest, bi hemû rêhevalên xwe ku li dora Wî bûn xwe dabû pejirandin ku, Ew nûneriya kesbûneke proletar dîke.

Li kêleka xebatên karvanîyê yê dema borî de, xebatên karvanîyê yê dema nûn de jî hemû delameten li ser mabûn bi girêdaneke mezin bîcîh anibû. Li bin êrîşên dijmin yê bîeman û vegirtina derdorê jî hêla leşkerên dijmin, delameta gelek komên perwendebibûn ji Kurdistanê Bakûr, derbaskirina Kurdistanê Başûr bi fidekarîkî mezin bîcîh anî. Herwusa gelek komên perwendebibûn yê dewre-dewre ji Başûr gihan-dibû Bakûr. Û pîrsa koordinasyonê (pêwendiyên hatin û

çûyînê) ku xebatên me yê şoreşger de, pîrseka giringe. Ewî girtibû ser milên xwe. Bi kesbûna xwe a sergiran, sade û gotinên xwe yê zelal, hikarîkî mezin li ser gel dihêla. Xwe zû bi gel re dikir yek. Propexendekar û rêkxistinîkarekî herî pêşemîn bû. Ew, pêşengekî gelê me egid û endamekî Partiya me ê xebatkar bû.

Zekî dihat ber çavan. Di rojeka havînê a rind û xweşî de... li ber siha honik a darên nava hevdu û latên bilind de... Serekatiya komeke ji hevalên nûn yê endamê perwendebûnê, ku nûn ketine nava refên têkoşinê dîke. Çeka xwe daleqandiyê darekê wusa ku çeka wê bê ber serê wî û pişta xwe paldaye darê, runiştîye. Ji pirtuka di destê xwe de, bi dengekê bilind, hinde biran dixwêne. Piştî ku xwendina her birê diqediya, rûpelên pirtuka xwe digirt û ji aliyê din bi zîmanekî zelal ku mirov têbîghijê, tiştê xwendî şirove dikir, ji aliyê din jî pîrs li hevalên xwe dikir, ku awirên xwe dema xwendinê de yekoyeko li wan digêrand.

Û vaye gotinên Zekî ku girêdana bi Partiyê û gel re tînin zîman, guhanda, guhên hevalên Wî de çingîni didin: “Ez” digota, “taliya sala 1980'an demekê pêwendiyên min bi Partiyê re hatin bîrîn û bî girêdan mam. Ez dikarim bîjin ku, ew dem demeka jiyana min a zortirîn û bi tîvancîrîn bû. Lew gava min gelê xwe û rêhevalên xwe tanîn bîra xwe, kovanên kur dilê min de peyda dibûn û ez pê diêşiyam. Bêhna min teng dibû ji ber evîna wan. Lê piştî ku dîsa ez giham Partiya xwe, ez hevqas jî giham rîhetîya xwe û ez ketim nava heyecanê wîlo mezin ku, ji keyfan mirov nekaribe wê yekê diyar bike. Niha, carekê din ez ketim nav karûbarên karvanî yê domana nûn û jî vî xebata xwe ez, keyfxweşî, serbilindî û heyecanê mezin dilê xwe de sehîdikim.”

Gotinên xwe bi vî nolê duxuyankiribû Ewî. Gava niha leqayî dijmin bû, ji girêdana xwe bi Parti û gel re tu guman nehiştin lu şopa xwe, li ber xwe da û di vî oxirê de şehîd ket. Ew, bi dilerî, mîrxasî û xebatkariya xwe de, têkoşerekî bi him bû. Ji ber ku zû xwe hîni xebatên karvanî yê domana nûn ku kin berdevam kirin kir, xwe li gora hoyên wan xebatan pêşve da û nêrinên Wî yê xwedî raman û bîrdozî û pêşveçûna Wî a bi lezûbêz, hebûn. Ewî xwe bi hemû hevalên xwe dabû pejirandin ku, bîlez pêşdikeve û singê xwe li ber her zoriyê dirawestîne; xwediyê kesbûneke serxwe û jîdanîye. Bilî ku serî de jî binî nedikarî Kurdî bipeyive jî, di demeka kurt de hevqas Kurdî hînbû ku bikaribe propaxand bike. Xwe tevlî girsên gel dikir

û hatibû gîhabû rewşeka ku gelê me gelek jê hezîdikir û Wî dihêjmard.

Ew, xwediyê kesbûneke wusa bû ku, tevlî pêşveketina xwe, hevalên xwe jî pêşdixist û pêwîstî dida ve yekê; vî barê de xebatên jîr bikartanî û xwediyê kesbûneke, tîjî taybetiyên perwendekirinê bû.

Ferhat dihat pêşiya çavan. Di rojeka havînê a rind û xweşî de... Kom, li bin siha lat û tehtên bilind yê li kenda qantêrên çiyê xwe dabû istîrîhatê. Lê Ferhat, li ser bendava latê bilindî li jora komê nobetê digirt. Çeka xwe girtibû destê xwe, carnan bi durbinê li dora xwe temaşe dikir û carnan jî bera xwe dida hevalên xwe û îşareta ku derdor tenhaye dida wan.

Vê keliyê jî, hevokên Ferhat yê ku pêwîstiya rêkxistinê di civaka me de tanîn zimên, çingîni didan guhan. Di rojeka payizê de, li ser banyên çiyakî gelek bilind, li dora agirêkî geş ku zengîn li serhev hatibûn danîn, hatibû pêxistin... Ferhat çeka xwe danîye ser kab û çokên xwe û li ser çokên xwe runiştîye... bi kêra destê xwe de agir tevlîhev dîke. Bêyî ku çavên xwe jî agir bizivîrê, xwe dabû fikarê dur û dirêj. Piştî ku keliyek bi vî nolê ma, birhên xwe yê çetel serbest berda ku gava difikiriya kişandibû û bi nermî rûyê Wî de kenek peyda bû: “Bi rastî, mirov” digot; “di têkoşinê de pêwîstiya rêkxistinê û rêkxistinbûnê rindtir dikare fahmbike. Û gava fahmdike jî, hingê pir xweş dizane jiyaneke bêreksistî, çî jiyaneke vala û bênaveroke. Ez niha difikirim... heke rêkxistînek wusa nehatiba çêkirin û têkoşîneke vî nolê nehatiba bilindkirin, gelo ma wê rewşa civaka me çî bîba, çawa bîba? Rûdaneke ku tenê fîkarkirina wê mirov dibîzde, ne welê?”

Van gotinan kiribû Ewî. Niha jî, di nav refên rêkxistin û têkoşina xwe de, bi berxwedana leheng li dijî hêzên dijminê dirinde, xwe fîda kiribû bo doza xwe... Ew, bîyî ku tu berjewendên kesani deynê pêşiya xwe, servanekî mîrxas bû ku xwe kiribû xelat bo têkoşina rizgariya gelê xwe û çîna xwe. Di demekê de ku gelek tîrsonekên burjuvaziya piçûk, ji nav refên têkoşinê û şoreşê reviyabûn, Ewî bi zanantîya li ser hertiştî girtina sod û berjewendên libatê û gel, dev jî karê xwe li Libayê vî berda û bî sodên kesani, bû nefereki profesyonel ê têkoşina rizgariya netewî.

Ew, dijminekî bîeman ê nerêkxistinîyê bû di têkoşinê de. Bi pêwendiyên xwe yê bi gel û rêhevalên xwe re, xwediyê kesbûneke proletar bû ku xwe bi jiyana xwe a kollektîf dabû pejirandin û hêjmartin.

Dûmahik hêjmara bê de

Du rûpelên din ji deftera penahiyê

Rûpela yekem: Li ser hozanvanekî

Cankurd

Dema meha Gozerdanê (Hezîranê) karkerên dora me diçin gundên Almanan, li karê roj bi roj digerin. Di nava bistanên çilekan (tûyan) de, di ber hevne mîna leşkeran rêz dibin. Li ser kab û çokan xwe berdidin ser erdê şil, destê xwe davejin nav histiriyên û berî nîvro vedigerin malên xwe. Heya êvarê bêlîv dimênin. Ji sohtina kaban û birînên histiriyên di dest û zendan de dinalin. Lê buhayê karê wan jî, weke herdemê erzane.

Lê dîsa jî ev çend rojên demsala havînê li ba me gelek, rojên çendî xweş û buhane... Di nav zêvî û bîstanan de, em Kurdên karker û yên ku li van doran penahbûne (multeci) hevdu dervey komel û civînan dibênin. Di rêzên çilekan de Kurdên ku ji Çiyayê Kurdan (K. Sûrî), ji Bingolê, Elazîxê, Dêrsimê, Mardînê û hinde derên din li rex hevdu, mîl li mîl dixebitin heya ku em li wî welatê polperest pergende û perîşan nemînin.

Ê din em nîha dizanin kî ji kîjan aliyê Kurdistanê ye, em hevdu di zîman û axaftinê re dinasin. Gava yek şorê dike, mirov dizane ew ji Bingolê ye an jî Elazîxê ye. Lê mixabin piraniya Kurdên me yên bakura Kurdi-

stanê, ewên ku bi rastî Kurdîyeka xweş û paqij dizanin, bi Tirkî di nava hevde diaxifin. Ez dixeyidim, gelek caran dibêjime wan ku ev şaşê. Lê ewa ku min li ber diçêlmisîne û dilê min diguvişê, ewe ku hinde kesên ku xwe rêber û şoreşger dibênin, ew jî bi Tirkî dipeyivin. Vêca kela dilê min radibe û ez bi çilekan davejim wan. Şerbeta sor veke xwinê li ser piştê wan de dihere. Di nava xwe de em hinde caran pîrs û axaftin li ser welêt, li ser serbor û serpehatiyên dipeyivin, em derd û kulên xwe jî hevne dibêjin û tu caran welat û şorê jî bîra me dernekeve. Em dervey cival û komikên ramyarî jî yekbûna gelê xwe, bindestiya karkeran û sohtina penahiyê dişopînin. Hozanvanekî gelêrî ê bi navê Bavê Kurdo, li rêya vegerîna ji nav çilekan vê helbesta jêrîn ji me re sitra:

Sitrana şehîdekî

Zarokên piçûk rabin şiyarkin
Şal û şopikên Kurdan li wan kin
Heyfa min rakin neyar belavkin
Hemû yekbin bi hevne biharkin

Welat parêzkin ne bi vî rengî
Nola diza bin mekin pirdengî
Heke em ne zana û çalak bin
Dijmin siwara bikevin ber singî

Dotmam hatî wê li min giriye
Ji min re wê gotî: Halê te çiye
Tolîk, neyar dotmam bir û çû
Kesek nedibû wî kude biriye

Konê li ser min neyar hejandin
Rabûn li ser min wan şer gerandin
Ketim birindar çûn tev ga û pez
Sosin û nêrgîz tevde weşandin

Çûm zozanê nav wan gulan
Fixan ketî wan bilbilan
Ez rawestim min yar nedî
Çawa bikim van sorgulan

Ez wê de çûm bilbil min dît
Lê çavreşê! Te yar nedît?
Reben girî dilêş û ax
Got: Bi xwudê! Min ew nedît

Çûm nav gira kevok min dît
Ey gulîsor! Te yar nedît
Reben rabû berda girî
Got: Bi xwudê! Min yar dît

Yara te ye va li vira
Hewa birin qellê gura
Torik û rovi, hew jî tevê
Heywaax li me! Xûşk û bîra

Piştî gotina vê rîsta xweşik hozanvanê me, Bavê Kurdo, çend rêzikên helbesta xwe jibîrkirin, lewma wî gote me: "Heft avjeniyên hirçê hene, gava ket avê teva ji bîra dike." Ji ber ku rêya me dirêj bû û jinên ku bi me re bûn, ji deng û helbestên Bavê Kurdo hezkirin, ji wî xwestin ku sitrana din, bistrê. Hema wî destên xwe da ber guhên xwe û vê kilamê kir:

"Agir pêket li deşta Sirûcê
Hemû Kurdên me hatin gücê
Gelê Kurdan tevde cewhere
Ji deryayê mermere
Ew zêr û ziye bi xwudê ne tûce
Zivistana sar bi çax û barkir
Bihara rengîn serê xwe rakir
Werin tev yekbin gelo we karkir
Mala neyar we tev xirakir.

Heya roja îro em mane bê cih û ware
Kole û li bin dest û zor û zilma neyare
Ax çî li ser min hey hey û qêrîn
û heware
Xûşk û dayikno girî ji me re zerare.

Ez ne kevokim, ne bilbilim, ez bazim
Ez jî gelê Kurdê serbilind û
serfirazim
Zor û sîtema neyarê bavsa ez
naxwazim
Her mirovek bibe neyar
Ji vî milletî, li ser vî milletî
Ezê gorinekê jêre bikolîm
Li ser gorîna wî razim
Ey neyarê bavsa ma tu nizani?
Kurd hemû mafê xwe heya niha
dixwazin, xwe jê re didin kuştin
Her mirovek ji vî milletî, li ser vî
milletî
Ger bo dijmin ew bibe har
Li bin ferman û ala neyar
Wê bête kuştin, birîştin
Wê li cihekî dût ji me bête veşartin.

Gava sitrana Bavê Kurdo rabû, me tevan ji wî re da çepikan. Wî jî berê xwe da me û got: "Apê Fêris! Sozê min û we sibê li nav gêris." Armanca wî, ewe ku emê sibê dîsa bi hevne biçîne kar. Gelo! Çuqas kesên wîlo hunermend û hozanvan di nava gelê me de hene? Evên ku gelê me hişyar dikin, rêya rast û dirîst, şanî dikin, bîyî ku li dibistanên bilind bixwênin û bîyî ku armancên wan yên xuya di xebatê de hebin.

Wê rojê em hatin mala me. Piştî min van hozanên wî yên jorîn nivîsandin, li min mîzekekir û got: "Dê ji kerema xwe re van çend rêzikên ji tîxîne deftera xwe. Bila pêşmerge û şoreşvanên çiyayên Kurdistanê di bin kon û zînanan de ji hevne bixwênin!"

Vaye bihare gul û çiçek vebûne
Li rûyên van dara
Cilê piştê min dirîya
Cilê lingê min kevnare
Hûn hemû Kurdin çiye dubendî?

Çiye axa, çiye beg
Çiye şêx û çiye yezidî
Eve doza ve teyaye hemû tev yekbin
Bo we teva kare.
Min bala xwe da li xelk û alema
Rûniştine li koma çîhanê.
Azad û serbestî bûne xwedî ala
Emin xwedan zêvî û genîma
Vane li ba xelkê bûne rênçer û pala
Ma ev jî zanayên mere ne şerm
û are?

Rûpela duwem: Li ser "civîna Kölner-Appell"

Di dawîya Gulana 1987'an de, Komkar û hinde sazumanên Almanî yên xwe çep nişan didin, bi daxwaza "çemberkirina" PKK civîneka xwe girêdan. Di civinê de hate gotin, ku PKK hêzeka hevalbendê dijminê gelê Kurde. Ferman û emrên xwe ji MÎT'ê Tirk digire û li Almaniya bi fermana Wezîrê Karên Hundurî ê Almaniya kar dike.

Gelo! Ma evan kê dikarin ji xwe pêve bixapênin? Di civinê de piştî bihistina van gotinên bervajî, piraniya haziran dijî van gotinên dervey rastiye derketin. Xwedî li daxwaz û xebatên PKK derketin. Nûnerê Komkar nema dizanî çî bigota, ê din destpêkir bi gotinên wek: "Hun derewan dikin", "Devê xwe bigre", "Mîna mirovan be" û hinde gotinên ku li diskusiyon û hevpeyivînên ramyarî de nayin gotin.

Gava nûnerê Komkarê şor dikir, 7 deqe didan wî, lê gava yekî piştigirti ji PKK re xuya dikir, di devê wî de şor digirtin û nedihêştin ji 2 deqan pêv bixafî. Ez nîzamin çawa delîve (firsend) bo min çêbû, ku ez bir û bawerîya

xwe li ser birakujîyê, dijheviyê û terorîzma dewleta Tirk, ewa ku min nivisandibû bixwênim. Min jî bang bo yeklivingê, yekxebatê, yekdengiyê kiribû û diyarkiribû ku çawa terorîzm bi bêbextî, her bi tevgêrên azadîxwaz ve hatiye zemirandin. Çawa sosyal-demokrat û hêzên din yên ku xwe çep dibênin, di diroka de li rex faşîstên kemalist rawestine û dij gelê me derketine. Çima li ser Ermeniyên tê axaftin û li ser me naye gotin? Çi di nava Kurdên me û SHP'yê Tirkî de, wê çêbibe û çawa wê nikarin partîyeka mîna PKK çemberkin... Li dawiyê jî min bangkirin, ku her mirovekê ku xwe mirov dizane, li rex gelê Kurd dij terora dewleta Tirk bira-weste. Weke min diyarkir û eve rastîya ku ez gihamê, li dawîya wê civînê, hema tiştêk ji armanca civînê bi serneket. Pîlana wan berbad çû û careyekê din ji me re tê nişankirin, ku tenê Kurd, xwe bi xwe, dikarin diheviya navbera xwe rakin. Heke ew li hev rûnin, bi hevne bixafin û ji hev durnekvin, ne

Alman, ne Frensî, ne Îngilîzî û ne ji Emerikan û Rusî, dikarin ji Kurdan bêhtir van hêz û partiyên ku dihevd derketine ber hev bînin û yekxebatê peyda bikin.

Dost û hevalên heja!

Ew rêyeka şaşê, ku em xwe li ber xelkê biçemîn, hemû tiştên nava me de bo wan bîjin û dilê xwe ji wan re bikin xewan (sîfre). Hîn şaştire, ku em ji wan bixwazin, hêzeka Kurdî çemberkin û xebata derveyî welat jê re qede- xekin. Komkar û yên din ji dizanin, ku ew bi vê berger û daxwaziyê li ber Almanan û Ewropîyan xwe piçûk dikin. Ma çî demê ew dikarin, xwe bikin qazî û xwedî biryar di navbera me de? Bi çî mafi? Bi çî çareyan?

Almanên ku li wir bûn jî, gotin me: "Çima ew li hev rûnanin? Ma çima Kurd nakevin nava van û berhev naynin? Ev ne karê me ye..." Hinde hevalên dewleta Tirk jî hebûn, ew Tirk bûn, gotin me: "Ma çima hun diji dewleta Tirk derdikevin? Hunê ji kole-

tiya me xilasbin, tê kevin bin koletîya Rusan..." Gotineka wîlo divê me şerm bike, ku em li hizûra wan xwe wîlo riswa bikin.

Gotineka ku kenê min pêhat ew bû, ku hinde kesan Kurdistaneka bêxwîn-rêtin dixwestin û mirovekî Komkarê ji me dipirsi: "Gelo! Berêz Abdullah Ocalan li Libnanê, Sûrî û Îranê çî dike?" Wî jî bîra kir, ku ew û hinde kesên weke wî, yek ji wan jî Kemal Burkeyê dût û dût û gelek dût ji Kurdistanê rûniştine, li Kolnê, Parîsê û li Stockholmê rê û şopa şoreşeka bêxwîn nişan didin. Heke ne wîlo ye, çima pîrsên weke wê pîrsê bê xuyakirin?

Birano, Kurdino!

Dîsa jî bang li we dikim, weke mirovekî welatî, dev ji van gotinên vala berdin. "Ker ket ji xudana bi hêztir nîne". Alman û yên din ne dayik û bavên me ne, werin ba hev û xudan li şorê derkevin, ji ber ku rêya şorêşê bo gelê me ye û rêya din a dijimîne û di nava wan de tu rêyê din nîne.

LÎ SER VÊ XAKÊ CÎH JI BO MÊTINGERAN Û XULAMÊN WAN NÎNE

Hilgavtina berxwedanê a mezin, bi giştîya diwariya xwe didome. Pêşmerge ARGK, derbe li ser derbê li mêtîngerên faşist û hevalbendên wan dixin. Şerê serxwebûna gelê Kurdistan, herroja dibuhare, kozên nûh bîdest xwe ve tene. Bi sedan Kurd, xwe digênînin nav refên Artêşa Rizgariyê. Mêtînger roj bi roj nêzîkî mirina xwe û hilweşandinê dibin. Tutişt ê din nikare, şerê serxwebûna bi qedrûqîmet ê ARGK birawestîne.

Iroj li Kurdistanê şerek ku tukes nikare înkâr bike, jiyanê. Hêzên ARGK, li dijî hêzên mêtîngerên faşist şerên ku bi rojan didomin birêvedixin û hemû bikaranînan şerê taybetî yê artêşa faşist têkdibin. Dewleta Tirk keftûlaftê dîke ku, encama şer biguhurîne û temana xwe liçkêk din dirêj bike. Mêtîngerên ku hêzên xwe giştê dixin şer de û hemû şerweyên şerê taybetî yê ji her babêti bikartênin, dîsa ji nikarîyê dîkin, vêca serjêrçûn û binkeftina xwe ji êşkere dipejirênin. Çuqas ew nêzîkî dawîya xwe dibin û gelê me tevî refên ARGK bo bêhtir heylîdandê dibe, tirs û bîzdana wan ji hevqas zêde dibe.

rin hilweşandina xwe birawestênin. Tektikên şerê taybetî yê mêtîngerên faşist, bi tektikên hosta û jêhatî yê ARGK, yeko-yeko tîn belavkîrin. Mêtîngerên Tirk ku bang li emperyalîzmê bo alî-

kariyê dîkin, vêca serjêrçûn û binkeftina xwe ji êşkere dipejirênin. Çuqas ew nêzîkî dawîya xwe dibin û gelê me tevî refên ARGK bo bêhtir heylîdandê dibe, tirs û bîzdana wan ji hevqas zêde dibe.

Serfîrazî a tektîka gerilla ye

Li Kurdistanê 2 cure şer tê birêvebirin. Yekemîn, şerê gerilla ê ku ARGK birêve dibe; duwemîn, şerê mêtîngerîya Tirk ê taybetîye. Herdu şerweyên şerê iroj, pozberiyeka beeman li hemberê hev bilindîkin. Komara Tirk xebateke tunde pêktene, ji bona ku şerê gerilla ê hêzên ARGK birawestene. Şereket taybetî bikartene. Bona vî şerî kontreyan, komên kuştinê û artêşên taybetî rêkxistin dîke. Ev bikaranînin dirokê de ji hêla Emêrika li Vietnamê, niha jî li Nikaragua û El-Salvadorê ûhw. tîn pêkanîn. Ev gişt armanca rawestandina şerê hêzên ARGK dîkin. Ji demekê dure, Komara Tirk vî barî de amedekariyên xwe dikir. Hejta yekitiyên xwe yê dij-gerilla, serî de li Almanyayê, li hin welatên emperyalist perwendekir. Pîr tîne neçû, ev yekitiyên taybetî leqayî têkçûneke me-

zin bûn. Lê belê Komara Tirk hêviyên mezin bi van yekitiyan girêdabû. Li bendê mabû ku, bi van yekitiyan encamê bi dest xwe ve bêne. Lê tiştê ku bi serê hemû dagirkaran dirokê de hat, pîr derengî tîne neket, bi serê van yekitiyên taybetî jî hat. Vêca em dev jê berdin ku bikaribin pêşmerge me tunebikin, newêrin derkevin pêşîya gerillayên me jî.

Weke hemû gelên ku welatên wan hatiye vegirtin, gelê Kurdistan jî necarbû dest bi şerê gerilla bike. Lew ev şer, haceta yekemînê bo rizgariyê. Lew, li hemberê ordiyeka nujen, xelkek ku yek serbazê wî ê çekdar jî nîne, rêkî din nikare hilbijirîne bo parastina doza xwe a mafdar û rizgarkirina welatê xwe jî dagirkaran. Girtina biryara damezrandina ARGK di Komçiya PKK a Sêwemîn de, berhemeke vî Dumahîk rûpela 24'an de

Çîroka "Mehmetçîkên qehreman" tarûmar bû

Heya rojên em tîde, mêtîngerên Tirk yê faşist, xwe bi artêşa xwe şadikîran, xwe pê bextiyar dihesibandin û pesn û forta ordiya xwe didan. Bawer dikiran ku bi çîroka "Mehmetçîkên qehreman" wê bikaribin hertiştî serrast bikin û tukes nikare xwe li hemberê wan birawestene. Bi vî yekê jî bawer bibûn. Lê iroj ew rûdan gişt, weke balonekê nefixandibûn (pîfadbûn), nikarin xwe li hemberê artêşa keleş a gelê me, ARGK, xwe rabigrin û vedimirin. Van rojên taliyê de, mêtînger bi xwe duxuyandikin ku, ê din bi artêşên xwe, komên xwe yê taybetî, prazkarên xwe yê gundan ûhw... nikarin xwe li hemberê ARGK rabigrin.

Li hemberê livbaziyanê gerilla, yê ku xwe li Pînarçik, Midyad, Hezex, Pûlûmur, Aralık, İğdir, Baykan, Nazîmiye û li gelek bajar û gundên Kurdistanê tundekevin. Gelek nûner û berpirsiyarên mêtîngeran û rojnâmên wan, weke ku mal jî agir birevênin, di-xwazin demeka kin de çarên nûh bînd peydakirin. Ev derdore nûh xulam, ku dibêjin ger iroj çare neyê peydakirin, wê sibe bibe dereng, destpêkirine ku bêjin, duxuyaniyên hûkûmetê me qayil nakin.

Serê 2 salane, em jî dibêjin, li hemberê şerê serxwebûnê a dadî a gelê me, hemû azîne û keftûlaftên wan bêhudane. Şerê van herdu salên dawiyê jî delîlên karvanî, yê vî yekê ne. Iroj jî mêtînger bi xwe vîna dipejirênin. Rojnâmên mêtîngeran herrojê bi tîpên mezin agahiyan nûh diweşênin û êşkera dibêjin ku, şereke ku xwe dorfireh dîke tî dayin. Çend hînkâr: Rojnama Millîyet; "Weke cengê", Cumhuriyet; "Nasekinin", Güneş; "Ozal peyivî, PKK lîxist", Tercüman; "Komeke ji eşkiayên kerkîr, do û şevê din li rojhilata-başur li dijî dewletê meydan xwendin."

Ev gişt çî şanî dîkin? Şanî dîkin ku, ê din karbidestîya mêtînger nikare li Kurdistanê derfeta jîyanê peyda bike. Vê meha dawiyê de, artêşa Tirk bîlî bi hezaran leşkerên xwe, derbên giran jî hêzên ARGK

Dumahîk rûpela 24'an de

Êrîş çûn ser taburên Nazîmiye û Baykanê

Li kêleka êrîşên li dijî parêzkarên gundan, li dijî hêzên ordiya faşist jî êrîş pêktên.

Roja 29'ê Heziranê êrîşek çû ser Tabura Cenderman li navça Baykan bajarê Sêrtê. Yekitîkî gerilla ji yê ARGK bi şev dora seet 22.00'an xwe li dora Tabura Cenderman li Baykanê, kirin kozan û dest bi êrîşekê kirin. Hengama êrîşê de mêtînger ketin nav tirs û bîzdanake mezin, û tî de duxuyankirin ku gelek mirî û birindarên wan çêbûn. Lê agahiyan dorfireh li ser hundabûnê dijmin hêj negihane ber destê me.

Li du livbaziya li Baykanê, vî carê jî roja 10'ê Tirmehê êrîşek çû ser Tabura Cenderman li Nazîmiyê êrdîma Dêrsimê.

Dema êrîşê de, şereke diwar di navbera yekitiya ARGK û hêzên artêşa faşist derket. Ji ber reşandina agirê yekitiya gerilla a ARGK, leşkerên Tabura Cenderman nekarin ji kozên xwe derkevin û domana şevê de, di rewşa alarmê de man. Li derheqê kuştî û birindaran, saloxên dorfireh hêj berdestê me nebûn. Yekitiya gerillayên ARGK serdestiya xwe a jêhatî di vî rûdanê de danî holê û tîrsa mezin berda hinava ordiya mêtînger.

geran û rojnâmên wan, weke ku mal jî agir birevênin, di-xwazin demeka kin de çarên nûh bînd peydakirin. Ev derdore nûh xulam, ku dibêjin ger iroj çare neyê peydakirin, wê sibe bibe dereng, destpêkirine ku bêjin, duxuyaniyên hûkûmetê me qayil nakin.

şên polisên welatên Hollanda, Almanyayê û Îsvîçreyê yê mîna sehkirinan, girtinan, jî xwe re kirinan û bîzandinê ku reşkirina tîkoşîna me armanca dîkin, protestokirin. Herwusa, bikaranînan Komara Tirk yê li zîndanên hatin protestokirin. Li cihê rûdanê welatperweran, duxuyaniyên belavok belavkîrin. Ev bûyer kete rûpelên rojnâmê.

Hamburg: Dîsa bi armanca jorin û jî ber ku 2 welatperwer li Lozanê hatibûn girtin û êrîşên polisên Bayern û Hamburgê bînd protestokirin, 30 dîlxwazên ERNK li Hamburgê rojnama "Morgenpost" vegir-

Dumahîk rûpela 25'an de

Hilgavtineke xurt ber bi damezrandina yekitiyên çînayetî yê rizgariya netewmendî ve...

Mehên Heziran û Tirmehê 1987'an de, serî de li gelek bajarên welatên Ewropî de û derên ku li wir girsên karker, xort, jîn û rawestbîren welatperwer yê jî Kurdistanê hene, civîn, xebatên propaxende û rêkxistinîkirinê yê tunde hatin çêkirin. Dure konferansên êrdîmî yê pêşemîn, yê "Yekitiya Karkerên Welatperwerên Kurdistan", "Yekitiya Civanên Welatperwer û Şoreşgerên Kurdistan" û "Yekitiya Jinên Welatperwerên Kurdistan" xwe civandin.

Li her konferansa êrdîmî, bêhtir 50 delege başdarbûn. Civînan de, sedemên ku damezrandina pêwîst dîkin û delametên yekitiyan, bi şerweyeka dorfireh hatin danîn û li ser wan danûstandin çêbûn. Di merca pêşîn a rojenînê konferansê de, rewşa girsên gel û pîrgîrêkên wan, taybetîyên xeta gîrseyî a rizgariya netewmendî û karvaniya jiyan dibe, jî ber çavan hatin derbaskirin. Konevaniyên reformist yê otonomxwaz hatin mehkumkirin.

Konferansan de, hat êşkera kirin ku, sedema ku em li derveyî welatîn, encameka konevaniyên mêtîngeran yê aborî, civakî, ramayî û leşkerî ye û ev jî tî mane qutbûna me jî welat û daxwaza asimilasyona me datîne holê. Texribatên civakî, aborî, çandî yê Ewropa hatin şirovekirin; êrîş û leyistokên mêtîngerên Tirk, şovînistên sosyal, reformistên Kurd û derdorên emperyalist, herwusa konevaniyên wan yê paşverû hatin kişîkin. Delametên mîna afirandina derfetên diravî, qadro û itifaqan bo tîkoşîna rizgariya netewî hatin danîn û bi danûstandina li ser bernamên pêşneyar yê bernamê û rêvebirina yekitiyan civîn dawî pê hatin.

Konferansên karkerên welatperwer, rastîyên îroyîn û dirokî yê proletarya Kurdistanê ku pêşengê Tîkoşîna Rizgariya Netewa Kurdistan e û delamet û rîsta proletarya di tîkoşîna rizgariya netewî de, bi awakî tunde jî ber çavan derbaskirin.

Konferansên civanên welatperwer û şoreşger, rastîyên civakî yê civanên Kurdistanê yê li bin avahiya mêtînger û qomprado-riya feodal, û cihê civanên di rizgariya netewî de, bi awakî tunde jî ber çavan derbaskirin.

Konferansên jinên welatperwer, rastîyên civakî yê jinên Kurdistanê yê li bin gelek cure pikolî û nîriyan û cihê jinên di rizgariya netewî de, bi awakî tunde jî ber çavan derbaskirin.

Konferansan, erk û amancên konevaniyê ku bireke pêwîst a bernamên pêşneyar datînin holê, jî ber çavan derbaskirin. Erk û amancên Yekitiyan, erkên rêkxistinî bo tîkoşîna Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan'in ku di xwazin demokrasîya gelî biserixin.

Konferansên Yekitiyan, duxuyankirin ku, gava wan a jî niha pêde, wê bibe komcivîna (kongra) yekitiyan. Û bi daxwaza xebatên jîrek yê jî niha û pêde, van civînan xwe yê pêşemîn û dirokî dawî pê anin.